

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

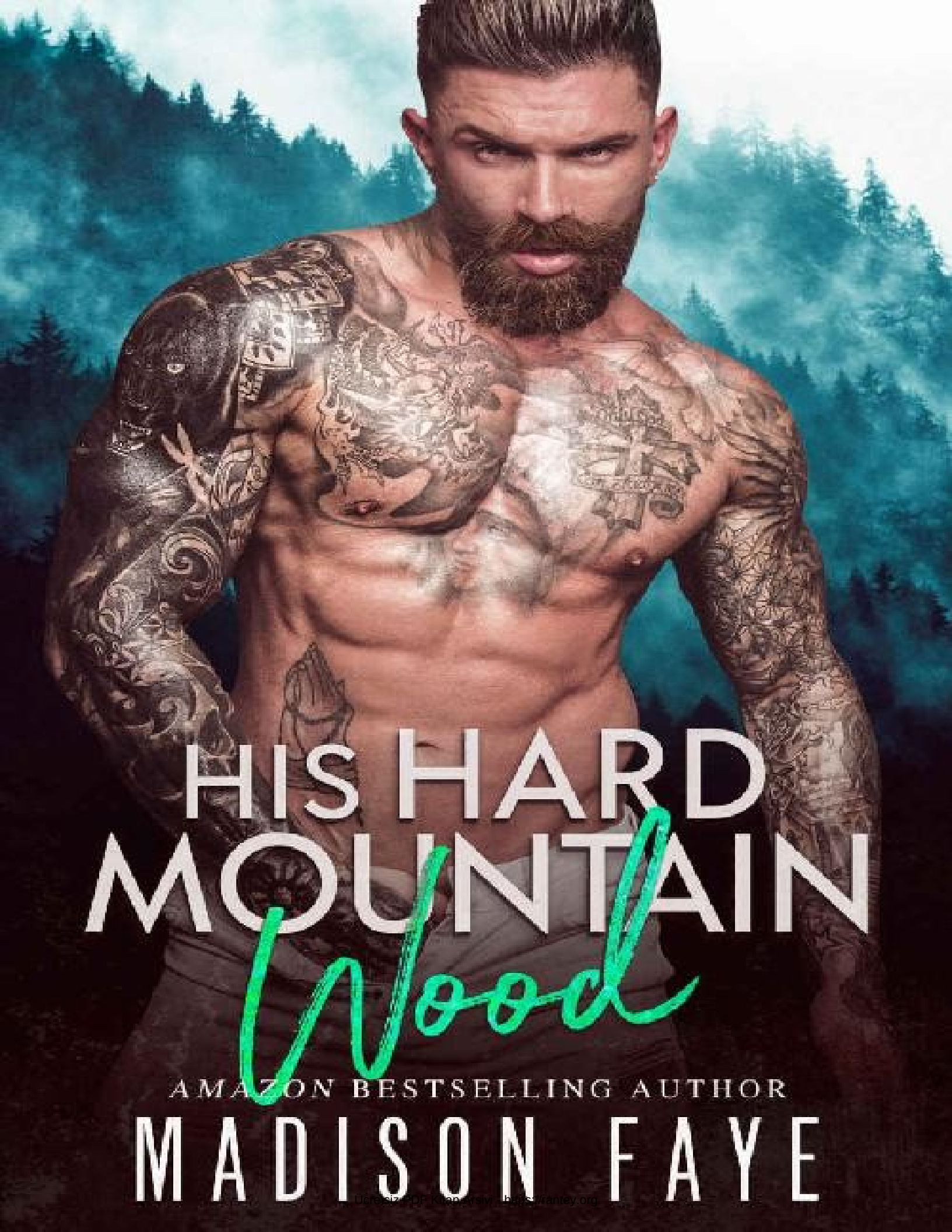
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HIS HARD MOUNTAIN

Wood

AMAZON BESTSELLING AUTHOR

MADISON FAYE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ONUN SERT DAĞ ODUNU

BLACKTHORN DAĞ ADAMLARI, KİTAP 5

MADISON FAYE

İçindekiler

[Ücretsiz Kitap Teklifi](#)

[His Hard Mountain Wood](#)

[Yazarın Notu](#)

[Bölüm 1 Bölüm](#)

[2 Bölüm 3](#)

[Bölüm 4 Bölüm](#)

[5 Bölüm 6](#)

[Bölüm 7 Bölüm](#)

[8 Bölüm 9](#)

[Bölüm 10 Bölüm](#)

[11 Bölüm 12](#)

[Bölüm 13 Bölüm](#)

[14 Bölüm 15](#)

[Sonsöz](#)

[Daha fazlası için](#)

[hazır mısınız?](#)

[Posta Listesi](#)

[Ön Gösterim: Dağlı Gelinine Sahip Çıkıyor](#)

[Dağlı Gelinine Sahip Çıkıyor](#)

[Bölüm 1](#)

[Ayrıca yazan: Madison](#)

[Faye Yazar Hakkında](#)

Telif Hakkı © 2018 Madison Faye
Cover: Kapakl v
Fotoğrafçılık: James Critchley
Model: Andrew England

FREBOOKSOFFER

Saplantılı alfa kahramanlar, buharlı-sıcak insta-aşk ve kirli bir zihinle romantizm mi arıyorsunuz? E-posta listeme katılın ve bu İKİ kindle eriten, çok satan buharlı kısıyı ücretsiz olarak alın!

Harika kitaplar. Sıcak fırsatlar. Sıfır spam.

www.madisonfayeromance.com/newsletter

Tüm kataloğa **göz atın**, sadece Amazon'da ve Kindle Unlimited aboneliğinizle her zaman ÜCRETSİZ!

HISHARDMOUNTAINWOOD

Kanun kaçağı, pis motorcu, tamirci... bekar baba.

Dağdaki en sert alfa için ya onun yolu ya da zor yol. Şanslı bir kadın için *ikisi de* olmak üzere.

Sert. Vahşi. *Vahşi*. Kanun kaçağı hayatını geride bırakmadan önce pek çok şeydim. Blackthorn Dağı yeni bir başlangıçtı. Drama yok, dikkat dağıtıcı şeyler yok. Benden, bisiklet dükkanımın ve küçük kızımın başka bir şey yoktu.

Başka bir şey değil, ta ki *o*, geldiğini hiç görmediğim bir ateş fırtınası gibi kapımdan içeri girene kadar.

Güzel, masum ve bildiğinden çok daha cazip. Sert, kirli ellerim için *yalvaran* kıvrımları ve motorumu kükreten bir şımarıklığı var.

Benim gibi sert bir eski motorcunun Addison Hale gibi küçük, şımarık bir şehir kızından uzak durması gerektiğini biliyorum. O çok iyi, çok sınır dışı. Çok fazla yeni *çalışanım*. Ama benim gibi bir kanun kaçağı kurallara göre oynamakta hiç iyi değildi. O büyük mavi gözlere bir kez baktığımda, bu dünyada beni ondan uzak tutacak hiçbir şey olmadığını anladım.

Ama geçmişimden gelen gölgeler orada kalmıyor. Benimle uğraşmaları bir şey, ama Addison ve küçük kızım Kyrie'yi tehdit ettiklerinde, içimde kilitli tuttuğum canavarı durdurmak mümkün olmayacak.

Tatlı küçük Addison Hale, benim dağında benim olanı talep ettiğimi, benim olanı sakladığımı ve benim olanı *koruduğumu* öğrenmek üzere.

Şeytanlarım bir keresinde beni neredeyse gömüyordu. *Benim* olanın peşine düştüklerinde, keşke yapsaydım diyecekler.

Sert ve vahşi kahramanlarınızı altın kalpli seviyorsanız, bu kitap tam size göre! Üst düzey, alfa, şekerli tatlı ve günahkâr bir şekilde kirli.

Tüm kitaplarımda olduğu gibi, bu kitap da güvenli, hile yok ve HEA garantili.

AUTHOR'S NOTE

BİR SERİNİN "BEŞİNCİ KİTABI" OLMASINA RAĞMEN, bu kitabın kendi başına bağımsız bir hikaye olması amaçlanmıştır. Bu hikayede serinin diğer kitaplarından karakterler ve küçük parçalar olsa da, *kesinlikle* kendi başına okunabilir.

İyi okumalar!

<3,

Madison

BU KÖTÜ BİR FIKIR. Değil mi?

Alçak, tuğla binanın cephesine bakarken alt dudağımı çiğnedim. Dış duvarda mermi çekirdeği şeklinde eski bir pas izi vardı - buranın benzin istasyonu olduğu zamanlardan kalma bir tür savaş yarası gibi. Altında "Yetkili Harley-Davidson Tamirhanesi" yazan bir tabela ve onun altında da bir yığın eski lastik asılıydı. Üç geniş bölmeli garaj kapısı açılmıştı ve karanlık içeriden Led Zeppelin'in sesi geliyordu. Müzik kulak tırmalayan metalik bir testere sesiyle kesilince sıçradım, sanki biri matkapla bir demir parçasını kesiyormuş gibiydi.

Orada ne işim vardı? Annemin yüzünün, böyle bir yerin *yakınında* durmamdan bile tamamen dehşete düştüğünü hayal edebiliyorum. Bana ve ailemize "böyle yerlerde" "görünmenin" nasıl yakışmadığı hakkında bir şeyler söylerdi. Tanrım, vücudumu bir afyon mağarasında falan satmak üzere olduğumu düşünebilirdiniz.

Ama orada olmamın nedenlerinden biri de buydu. En sevdiğim kuzenim Katrina'nın ısrarı üzerine onun ormanlık bölgesine gelmemin nedeni buydu. Blackthorn Dağı'na. Yolun dışında, koşuşturmadan uzak, sessiz, yeşil ve gerçekten güzel. Burası benim günlük şehir hayatımdan çok farklıydı diyebilirim. Tam da ihtiyacım olan şeydi. Ne de olsa Blackthorn'a yaz için, biraz olsun kaçmak için gelmiştim. *Olaydan* sonra.

Küçük bir kır kaçamağı tam da ihtiyacım olan şeydi. Yaz için kuzenim Katrina ve onun burada tanıştığı kocası Braun'u ziyarete gelmişim. Her şeyden uzaklaşmak için - ailemden ve özellikle de annemin erkek arkadaşı ve müstakbel kocası Michael'dan uzaklaşmak için.

Ağzımdaki ekşi tadı yuttum ve bu düşünceyi bir kenara ittim.

Bu kaçış birkaç uyarıyla birlikte geldi elbette. Birincisi, bir işe ihtiyacım vardı. O şekilde ayrılmam... Sanırım annemin beni kucaklayarak, gözyaşı dökerek ve yakında arayacağına söz vererek uğurladığı gibi olmadığını söyleyebilirsiniz. Aslında tam tersi. Bu da kredi kartımın kesildiği anlamına geliyordu. Diğer bir uyarı ise kalacak bir yere ihtiyacım olmasıydı. Bunu ona söylediğimde Katrina çok sinirlenmiş, evlerinde benim için bir yer olmadığını düşündüğüm için bana deli demişti. Ama gerçekten de *yoktu*, beni orada aileden biri olarak görmek istediğini bilsem bile.

Birincisi, Braun'la birlikte bir zamanlar küçük, eski bir kulübe olan evi hayallerindeki eve dönüştürme sürecindeydiler. Peki ikinci neden?

Katrina hamileydi.

Herhangi bir gün doğacak falan değildi, ama o söylese bile - bunu *düşünüyor* olsa bile - onların evinde kalmamın ikisinin de kabul edeceğinden daha fazla güçlük çıkaracağını biliyordum. Özellikle de gideceğim iş Blackthorn'un üssüneyken ve arabam yokken.

Ve tüm bunların ötesinde? Tüm üniversite hayatımı annemin 5th avenue penthouse'unda geçirdikten sonra biraz özgürlüğe ihtiyacım vardı. Blackthorn'da otobüsten indiğimde yeni bir başlangıca ihtiyacım olduğunu biliyordum.

Neyse ki, iş ve kalacak yer bir paket anlaşma olarak geldi. Şey, belki de. Önce mülakata girmem gerekiyordu. Bu yüzden oradaydım, Blackthorn Dağı'nın eteklerindeki küçük garajın önünde duruyordum.

Metalik cırtlak ses tekrar geldi ve düşüncelerimden sıçradım. Dudağım yine dişlerimin arasına sıkıştı ve dışarıda öğleden sonra ne kadar parlak olursa olsun daha da loş olan garajın bulanık karanlığına endişeyle baktım.

Bunu yapabilirim. Bunu yapabileceğimi biliyorum.

Matematik bana kolay geliyordu ve üniversitedeyken mezunlar komitesinin bütçesini yönetmiştim. Bu çok kolay olacaktı. Değil mi? Sadece yarı zamanlı bir muhasebe işiydi. Bunu *kesinlikle* yapabilirdim.

Şansa bakın ki, Blackthorn'daki tek hamile kadın Katrina değildi. Katrina ve Braun'un iki yakın arkadaşı olan Larkin ve Axe de hamileydi ve *yakında* bebek bekliyorlardı.

Görünüşe göre, düğün gecesi olmasa bile hemen sonrasında olmuş. Üstelik ikizleri olacaktı. İş, Axe'ın arkadaşı Ryker ile birlikte işlettiği bisiklet dükkânı ve garajındaydı. Larkin genellikle işin ofis kısmıyla ilgilenirdi ama hamile olduğu ve doktorun öngördüğü yatak istirahatinde olduğu için bir yardımcıya ihtiyaçları vardı.

Bu ben olabilirdim. Biraz gözüm korksa da bunu yapabileceğimi *biliyordum*. Asıl joker Ryker denen adamdı. Axe ile Blackthorn'daki ilk gecemde selam vermek için eve uğradığında kısaca tanışmıştım. Ama gelini yatakta olduğu için dükkâna pek uğramayacaktı. Çoğu zaman birlikte çalışacağım kişi bu gizemli Ryker'dı. Ayrıca ahırının üstündeki yenilenmiş stüdyo dairede kalmama izin veren de Ryker'dı. İşin bir parçası olarak kira bedavaydı, ayrıca bisiklet dükkânının hemen köşesinde oturuyordu.

Mükemmel, değil mi?

Yani, patronum aynı zamanda teknik olarak ev sahibim olacaktı. Ne olmuş yani patronum eski bir motorcu çetesinden korkutucu bir adammış. Peki ya *benim* gibi bir kız *böyle* bir yerde sudan çıkmış balığın canlı tanımını gibiyse?

Çenemi sıktım, derin bir nefes aldım ve dükkâna adım attım.

İçeri girdiğimde daha yüksekti, 70'lerin rock'n roll müziği teneke hoparlörlerden bangır bangır çalıyordu. Çığlık sesi tekrar geldi ve bu sefer garajın karanlık bir köşesi, bir kaynakçının meşalesinin tıslaması ve çıtırtısı altında titreyen bir flaş ışığı gibi yandı. Işık tekrar canlanınca nefesim kesildi, gözlerim aniden blokların üzerinde duran tekerleksiz bir motosikletin üzerine eğilmiş bir adamın suretine takıldı. Sırtı bana dönüktü ama kaynakçı

Meşale tekrar yandığında, sönmeden önce *kocaman* omuzların ve iri, kaslı kolların gölgeli hatlarını görebiliyordum.

Titredim. Korkunç eski motorcu. Patronum. Önemli bir şey değil. Axe da görünüşe göre eski bir motorcuydu ve onunla tanıştığımda tam bir oyuncak ayıydı.

Yutkundum, önceki gece Katrina ve Braun'un evinde yediğimiz akşam yemeğini düşündüm.

* * *

"*Peki adı neydi?*"

"*Ryker.*" *Braun, akşam yemeği için nehir alabalığı ızgara yaptığı ocaktan başını kaldırıyor.*

"*Nasıl biri?*"

Katrina, sırtarak kaşlarını kaldıran Braun'a bakar ve sonra gözlerini kaçırır.

"*Sadece o ve kızı var.*"

Şaşkınlıkla göz kırptıyorum. Korkunç motorcu adamın bir çocuğu olduğunu ilk kez duyuyordum.

"*Bölgede daha yeni ama Axe ile birbirlerini çok eskiden beri tanıyorlar.*"

"*Bu yüzden mi dükkânı birlikte işletiyorlar?*"

"*Hepsi motosiklet çeteleri için bir paravan.*"

Benim gözlerim irileşiyor ama Katrina kendi gözlerini devirerek sırtan kocasına kaşlarını çatıyor. "Kes şunu!" Bana geri döndü. "Bu sadece bir garaj tatlım, söz veriyorum. Larkin çalışmadığı için yardıma gerçekten ihtiyaçları var ve senin bu işte harika olacağını biliyorum."

"*Sadece sizi silah ya da benzeri bir şey için trafiğe çıkarmaya çalışmadıklarından emin olun.*

-"

Braun bir kahkaha atıyor ve Katrina'nın fırlattığı mutfak havlusundan kurtuluyor. Buzdolabından bir bira alıyor ve başını kaldırıp bana doğru uzatıyor.

"Dostum gerçekten mi?"

Karısına sırtıyor. "Ne, daha yirmi bir yaşında!" Gözleri tekrar bana dönerken kaşlarını çatıyor. "Bekle, sen yirmi bir yaşındasın, değil mi?"

"Bir ay içinde mi?"

"Evet, yani bira yok," diye mırıldandı Katrina. "Her neyse, iyi olacaksın."

"Yani..." Soruma hâlâ cevap vermedi. "Nasıl biri? Ryker yani?"

Birbirlerine bakarlar. "Ne?"

"O- o iyi biri!" Kuzenim bana gülümsüyor.

"Oh, evet." Braun birasından büyük bir yudum alırken gözlerini deviriyor ve ocağa geri dönüyor. "Lanet olası bir büyücü."

* * *

"MERHABA?" Sesim çok uzaklardan geliyor gibiydi, yüksek sesle söylediğimi bilsem bile fısıldıyormuş gibiydim. Adam yine de dönmedi, fener tekrar parladı ve dövme mürekkebiyle kaplı, parlak, çıplak kasları aydınlattı. Tekrar yutkundum, cesaretimi kalbime bastırmadan önce dudağımı ısırdım.

"Merhaba!"

Başını hafifçe kaldırdı.

"Hey, merhaba? Merhaba, mülakat için mi geldim?"

Yavaşça ayağa kalktı, kaslı bir koluyla uzanıp kaynak maskesini yüzünden çekerken dolgun, iri gövdesi gevşedi. Gerindi, bir elini kalın, siyah saçlarında gezdirirken kaynak

Meşaleyi indirdi. Bir çalışma tezgahına uzandı ve aniden rock müziği arka plandaki bir sese dönüştü.

Yavaşça döndü ve aniden sanki bir sıcaklık dalgası tüm vücudumu kapladı.

"O iyi biri!"

O adam gölgelerden çıkıp ışığa doğru adım attığında, Katrina'nın onu tanımlamak için kullanabileceği çok daha iyi, çok daha doğru kelimeler olduğunu fark ettim. Hoş mu? Uh, hayır. Kaba görünüşlü diyelim. Sertleşmeyi dene. Yoğun, için için yanan ve Tanrı yardımcım olsun, *muhteşem*. Yüzünü bana dönen kocaman, geniş omuzlu, dövme, sakallı adam *ateşliydi*. Ayak parmaklarında hisset, hissetmemen gerektiğini bildiğin yerlerinde hisset. Korkunç bir motorcu gibi tabii ki ama bundan kaçış yoktu.

Pileli lacivert J. Crew eteğim, sevimli bir denizci kazağım ve lanet olası *Sperry* ayakkabılarımla içeri girdim. Lanet olası tekne ayakkabıları, ormanın o bölgesinde, o garajda. Tamir etmekte olduğu yarı sökülmiş motosikletin üzerinde duran adam ise bu görüntünün ve hayatım boyunca karşılaştığım tüm erkeklerin görüntüsünün tam tersiydi.

Şehirden, özel okuldan ve Worthmire Koleji'nden tanıdığım erkekler Dockers pantolonlar ve özel dikim pololar giyyordu. Tamamen ironik olmayan bir şekilde omuzlarına kazak giyerlerdi. Hafta sonları golf oynarlardı. Saçlarını mükemmel bir şekilde bir tarafa doğru tararlardı ve temiz tıraşlı yumuşak çeneleri boyunca pratik politikacı gülümsemeleri takınırlardı.

Ryker James bunların hiçbiri değildi.

Beni selamlamak için dönen adam yırtık, kirli koyu renk kot pantolon, deri botlar ve kirli, yırtık, lekeli bir atlet giyyordu. Kir ve motor yağı içindeydi, dalgalanan kasları açık garaj kapılarından sızan ışıpta parlıyor ve güneşte bronzlaşmış derisinin üzerindeki mürekkep, esnerken dalgalanıyordu. Kalın saçları, sakalı ve karanlık, için için yanan gözleri vardı - içimi yakan, beni nasıl nefes alacağımı ya da konuşacağımı anlamaya çalışırken bırakan gözler.

Güzelmiş. Kullandığı kelime bu muydu? Gerçekten mi?

Gözleri üzerime dikildi ve *yemin* ederim dizlerimin bağının çözüldüğünü hissettim. Titredim, boğazımdaki yumruyu yuttum ve nefes almaya devam etmek için kendimi zorlayarak ellerimi iki yanımda yumruk haline getirdim.

...Vücudumun bu kaba, sertleşmiş, muhteşem, *canavar* adama verdiği tepkiyi durdurmasını istiyordum.

"Sen Addison'sın."

Adım dudaklarından bir tür orman kedisi gibi *mırıldanıyordu*. Sesi sert ve ballıydı - viski ve odun gibi. Tekrar nefes aldım, yüzümdeki sıcaklığı atmaya çalıştım.

"Bay James?"

Kaşları çatıldı. "Sadece Ryker."

"Oh."

Gözleri üzerimde gezindi ve Michael'da olduğu gibi ürkütücü bir şekilde değil, beni *eriten* bir şekilde. Yüzüme taze bir sıcaklık getiren bir şekilde ve aynı sıcaklığı gitmemesi gerektiğini bildiğim her *türlü* başka yere getiren bir şekilde.

"Gel," diye homurdandı ve başını dükkânın arka tarafına doğru salladı. "Ofis arka tarafta. Orada konuşuruz."

Başka bir şey söylemeden döndü ve gölgelerin içine doğru geri adım attı. Titrek bir nefes aldım, kararımı verip onu takip etmek için bir adım atmadan önce parmaklarım birbirine dolandı. Bir yığın kirli yağ paçavrasının etrafından dolanarak içeri girdim ve onu garajın derinliklerine kadar takip ettim.

İnine girmiş gibi hissettim. Kurdun inine giren bir kuzu gibiydim.

...Ama kuzuların bu kadar heyecanlanmaması gerektiğine eminim.

Oh, bu sorun olacak.

Kahretsin, kaynak meşalesi ve Led Zeppelin'in sesiyle kulaklarımı çınlatan o sesi duyduğum anda başının belada olduğunu anlamıştım. Peki ya döndüğümde? *Lanet olsun.* O an anladım ki o benim felaketim olacaktı.

Garajın kapısında duruyordu, öğleden sonra ışığı arkasından geliyordu, bir tür melek gibi parlıyordu. Sanki etrafında lanet olası bir hale vardı. Sarı saçları parıltıyor, cilveli eteğinin altında *günlerce* kaybolan bacakları ve kanımı ateş gibi akıtan kalçaları vardı. Yeni egzozu eski kiraz kırmızısı Indian Chief'e kaynak yaptığım yerden gölgelerin arasından çıktım ve vücudumdaki her kasın gerildiğini, çenemin sıkıldığını ve taşaklarımın ihtiyaçtan *sızladığını* hissettim.

Sarışın, mavi gözlü, yumuşak pembe dudakları ve yüzündeki masumiyet ışıltısı. O karanlık, kirli garajda hiç yeri yoktu. Çok temizdi. Çok tatlı. O kadar yumuşak ve kırılgan görünüyordu ki, eski lastikler, yağ lekeli beton ve bisiklet parçalarıyla çevrili hazırlık okulu için bir tür poster kızı gibi orada duruyordu.

Çok saf. Lekesiz. El değmemiş. Çok *temiz*.

...Ve aklıma gelen ilk lanet düşünce onu *kirletmek* istediğim oldu. Kaba, pis ellerimi üzerinde gezdirmek ve o pembe, yastık gibi dudaklarından nasıl yumuşak inilti çıkarıldığını görmek istiyordum. O pahalı, kuru dudakları yırtmak istedim.

Vücudundaki kıyafetleri temizledim ve daha fazlası için çılgılık atana kadar parmağımın ve ağzımın onun her santimini keşfetmesine izin verdim.

Yıllardır bir kadına karşı böyle hissetmemiştim. Kahretsin, bir kadına karşı *hiç* böyle hissettiğimden emin değildim, Lost Riders MC'nin kaba saba başkanı olduğum eski günlerimde bile. O günlerden bu yana çok yol kat etmiştim - lanet olsun, o zamandan beri ateşin, cehennem ve ölümün içinden geçmiştim. Ve şimdi, o kaba, sert içen, sert binen, sert yaşayan şeytan, yeni bir şeye dönüşmüştü. Artık "Prez" değildim, "*Baba*" ydım.

Eskiden içinde kükrediğim dünyayı geride bırakmışım. Bugünlerde bambaşka biriydim ve bunun için şükrediyordum. Dükkan için, yeni bir kurtuluş şansı ve normal bir hayat için. Ama en çok da Kyrie için.

Kyrie hayal edebileceğim en kötü ilişkiden çıkan tek iyi şeydi. Becca ve ben mi? Kahretsin, asla birlikte olmamamız gerekiyordu. Geriye dönüp baktığımda, mutlu olup olmadığımızdan bile emin değildim. Ama Kyrie, küçük kızım, dünyanın meleği idi ve annesiyle yaşadığım her ne bok varsa, buna ve daha fazlasına değirdi.

Sonunda çekip gittiğinde Becca bir şekilde yerel bir yargıcı Kyrie'nin yüzde seksen velayetinin kendisinde kalmasına izin vermesi için kandırmış ya da rüşvet vermişti. Üzerime koku bırakmaya yetecek her türlü pisliği atabilirlerdi - genç ve aptalken hapishanede geçirdiğim zaman. Bir MC'nin bilinen başkanı olduğum gerçeği. Dövmelerim, sakallarım, genel olarak kanun dışı davranışlarım. Becca aziz falan değildi, hiç de değil. Ama sonra, onun tarafını tuttular ve Kyrie'yi aldılar.

Bu, yaklaşık yedi ay öncesine kadar böyleydi.

Becca ve salak erkek arkadaşı metamfetamin işine girmişlerdi. Lanet olsun, sarhoş olduklarını biliyordum ama bu kadar kötü olduğunu bilseydim, kapıyı tekmeleyip Kyrie'yi çok daha önce kaçırırdım, hâkimin emirlerini siktir ederdim. Kyrie'nin bir öğretmeni sonunda ikiyle ikiyi bir araya getirdi ve CPS geldiğinde Kyrie o bok çukurundan çıktı. Becca'nın başka bir ailesi yoktu ve böylece yıldız ışığım hayatıma geri döndü.

Zamanında çok kötü şeyler yaptım. Öldürdüm, sıcak kanla ve soğukkanlılıkla. İnsanları sığ lanet mezarlara koydum. Yapmam gerekeni yaptım.

Kulübüm için, kardeşlerim için. Ama doğru yaptığım tek şey, bu hayatımın ışığı olarak parlayan tek şey, o erken gelişmiş küçük kız.

Ve şimdi burada, Blackthorn'da evcilik ve bekâr babalık oynuyordum. Bulduğum yere giden yol da uzun ve kırık bir yoldu. Dört yıl önce kulübüm Kayıp Süvariler, rakip bir çete ve saflarımıza sızan kiralık bir tetikçi tarafından pusuya düşürülmüştü. Saldırı gecesi her şeyimi kaybettiğimi düşünmüştüm ve kardeşlerimi katlettikleri gece orada olmadığım için Meksika'da saklanmaya başladıktan sonra yıllarca kendimden nefret etmişim.

Yıllarca orada, nefret ve kayıplarımın içinde debelenip durduktan sonra bir süreliğine yavaş yavaş Vegas'a doğru yol aldım. Orada dostum Roman'la birlikte bir bisiklet dükkânı açmıştık. Hatta çalıştığı mafya ailesiyle yaşadığı bazı büyük sorunları halletmesi için ona yardım bile etmişim. Ama intikam her zaman ufukta görünüyordu ve beni Blackthorn'a getiren de kardeşlerimin ölümünden sorumlu olan Miles Harding'in peşine düşmek oldu. Ve bunu yaparken, en iyi arkadaşım ve kulübün başkan yardımcısı Axe'ın da o gece bir şekilde hayatta kaldığını ve aynı adamın peşinde izini kaybettirdiğini keşfettim.

O adam artık ölmüştü. Blackthorn'da bulunma amacım, kafatasında bir kurşunla sık bir mezardaydı. Ama yine de oradaydım.

Hala Blackthorn'da.

Belki de buradaki ormanın havası ve dağın yalnızlığıydı. Düşünmeme ve yıllardır ilk kez nefes almama izin veriyordu. Ya da belki de orada olmanın küçük meleğimin gözlerini daha önce hiç görmediğim şekilde aydınlatmasıydı. Axe'ı bulup kardeşlerimizi öldüren adamı öldürdüğümünden bu yana altı ay geçmişti. İlk başta, Vegas'a, bisiklet dükkanına ve orada sahip olduğum hayatın zayıf görüntüsüne geri dönmeye hazırdım. Ama bu CPS aramadan ve Kyrie'yi geri almadan önceydi.

Sanırım bu yüzden burada kaldık. Vegas Kyrie'ye göre bir yer değildi, ayrıca dükkanın tüm kontrolü Roman'daydı. Artı, Axe vardı, eski başkan yardımcım. O ve burada bulduğu garip aile. Birincisi, sevgilisi Larkin vardı. O pislik için fazla seksi olduğu kesin. Çok akıllı ve çok da iyi. Ya da en azından onunla saçmalamaktan hoşlandığım şey buydu.

Sonra Blackthorn'un diğerk adamları ve buldukları kadınlar vardı. Sessiz Rus Vlad ve Chloe'si. Gürültücü Braun ve onun fişek gibi gelini Katrina. Sonra Austin ve Dallas vardı, ikizler, buldukları *kızla* - kız değil, kız - birlikte.

Evet, tuhaf karakterler vardı ama hayatım boyunca tuhaf tiplerin etrafında yaşamıştım. Motorcular, kanun kaçakları, serseriler, özgürlük arayanlar. Adını siz koyun. Siktir et, bana haftanın herhangi bir günü tuhafları ver.

Axe ve ben Kyrie'yi geri aldıktan kısa bir süre sonra kendi dükkanımızı açtık. *Mountain Steel Motors* yerel halkın cip ve pikaplarından payına düşeni alıyordu ama Blackthorn Dağı bölgesinde motosikletler için en uygun yer olduğumuz söyleniyordu. Özellikle de eski modellerde.

İlk ortaya çıktığımda, eski kulübümüzü tekrar bir araya getirmeye kararlıyım. Ama Kyrie geri döndüğünde, yolumun ne olduğunu biliyordum. Baba. Sağlayıcı. Ailemin koruyucusu. Ve böylece, yaşadığımı hissetmek için artık o kanun kaçağı saçmalığına *ihtiyacım* kalmamıştı. Kyrie vardı. Dükkândan bir sokak ötede küçük bir ev ve birkaç dönüm arazi satın almıştım ve bisikletlerle uğraşmadığım zamanlarda orayı tamir ediyordum.

Hayat son birkaç aydır son derece sıkıcıydı. Harika bir şekilde. Ta ki *kızın* dükkanına girdiği o lanet saniyeye kadar. Ta ki Braun'un karısının yeni muhasebecimiz olacak kuzeniyle ve ahırın üstüne inşa ettiğim küçük dairedeki yeni kiracımla tanışmak için döndüğüm ana kadar.

Ve bir anda, hayat sakın bir halden kahrolası bir *kaosa* dönüştü. Ve tek gereken bir tanesiydi. Lanet olsun. Bak.

Kaslarım gerilmişti. Çenem sıkıştı. Sikim kirli kotumun içinde çelik gibi *zonkluyordu*. Ve içimdeki ateş daha önce hiç olmadığı kadar harlanmıştı.

"Bay James?"

Kahretsin, bu ses. Yumuşak, tatlı - çok masum ve aynı zamanda çok seksi.

"Sadece Ryker," diye homurdandım.

"Ah." Yanakları pembenin bu sevimli tonunda kızardı ve dudağı dişlerinin arasına sıkışıp çiğnerken büküldüğünde, neredeyse yüksek sesle inliyordum. Kahretsin, eğer o tatlı küçük cazibe dilimi, o dudak ısırığıyla bu aç adamın horozuna ne yaptığını bilseydi, oradan kaçardı. Eğer akıllı olsaydı.

Gözlerim onun üzerinde gezinirken kanım damarlarımda mazot gibi pompalanıyor, eteğin altındaki çıplak bacağın her bir kıvrımını, her bir pürüzsüz santimini inceliyordum. Göğüslerinin o şık kazağı nasıl doldurduğunu. Eteğin daracık poposunun ve tatlı kalçalarının üzerine düşüşünü. Üzerindeki kıyafetleri yırtıp kirli ellerimi üzerinde gezdirdiğimi hayal ettiğimde boğazımda bir hırıltı düğümlendi.

"Gel," diye mırıldandım sonunda, kendimi toparlamaya çalışarak. "Ofis arka tarafta. Orada konuşuruz."

Tereddüt ettiğini hissedebiliyordum ama sonra adımlarını duyabiliyordum, beni darmadağın ofise kadar takip etti. Axe'ın karısı Larkin, işin bu kısmında mucizeler yaratıyordu. Yani Axe ve ben bisikletleri avucumuzun içi gibi bilirdik, ama onun kitap zekası ve iş anlayışı olmasaydı, çoktan beş kez batmıştık. Tek umudum Addison'ın muhteşem bir yüzden daha fazlası olması ve çekilmesi gereken yükü çekebilmesiydi.

Önceden düşündüğüm bir sürü sorum vardı. Larkin'in mülakatın bir parçası olarak yazdığı defter tutma problemlerim vardı. Hatta "sert ama adil patron yüzü" alıştırması bile yapmıştım.

Ve yine de, benden sonra o küçük ofise adımını attığı anda *tüm* bu saçmalıklar pencereden dışarı çıktı. Belki de onunla bu kadar yakın olmaktandı - belki de parfüm ya da şampuan ya da sadece onun şeker gibi küçük üniversiteli kız amcığının kokusunu alabiliyordum.

Ne olduğunu hiç bilemeyeceğim. Ama her halükarda, o içeri girdiğinde diğer her şey kayboldu ve kendimi durduramadan kelimeleri söylüyordum.

"İşe alındın."

Gözlerini kırptırdı, yüzü pembeleşti ve sanki şok olmuş gibi çenesi biraz düştü.

"Bekle, gerçekten
mi?" "Evet,
gerçekten."

Siktir, hayır. Hayır, oradaki hareket teşekkür etmek ve lütfen benden uzak durmak içindi. Lütfen geri çekil, lütfen külotunu yırtıp sikimin her santimini içine sokmadan önce *git*.

Bir şekilde kendimi toparladım. Ama sonra yine *o* lanet ağzımı açtım.

"İşe alındın," diye tekrar söyledim ve yüzü biraz daha kızardı.

"Teşekkür ederim! Bak, ihtiyacın olursa referanslarım var. Ve eğer bir deneme yapmak istersen, bu tamamen sorun değil. Gerçekten pişman olmayacaksın!"

Bahse girmek ister misin?

Bu bir hataydı. Buna pişman olacaktım. Tırnaklarını sırtıma geçirdiğinde, tatlı dölleri taşıklarıma damlattığında ve zevkini ağzıma haykırdığında, buna pişman olacaktım.

Ama o zamana kadar, her saniyesinin tadını çıkaracaktım. Çünkü tam orada, üç dakika içinde küçük Addison Hale'in benim olacağını biliyordum.

O *tamamen* benim olacaktı.

O gece bok gibi uyudum. Kolayca bir düzine kez uyandım, lanet beynim hiç susmadı ve düşüncelerim musluktan akan su gibi aktı.

...Her birinin ne hakkında olduğuna dair çılgınca bir tahminde bulunun. Ya da *kim hakkında* olduğunu.

Sarı saçlı, mavi gözlü, pembe dudaklı cazibe, sikimin kaya gibi sertleşmesini ve kanımın sıcak bir şekilde pompalanmasını sağladı.

Elimi etrafına sarmaya çalıştım, gözlerimi kapatıp onu her türlü pis şekilde hayal ederken inledim.

Üstünü çıkardığını, gözlerimi o yumuşak, esnek vücuduna - o sıkı genç göğüslerine ve tatlı küçük pembe meme uçları olduğunu hayal ettiğim şeylere - ziyafet çekmeme izin verdiğini hayal ettim. Eteğini kaldırdığını ve bana külotla kaplı küçük amını gösterdiğini hayal ettim.

Beni domaltıp kötü bir kız gibi becermek istemiyor musun?

Fantezim raydan çıkınca homurdanarak durdum. Ne yapıyordum ki ben? Bu hatunu işe alarak ne halt etmişim ki? Hayatta olmamın tek nedeni, *başıma* gelen onca belaya rağmen *kafamı* kullanmış olmamdı. Omuzlarımın üstündeki kafayı yani. Her zaman öyleydim, daha genç ve vahşi günlerimde bile. Kulübün başkanı olmamın sebebi de buydu.

Kafamı kullanmıştım. Her şeyi enine boyuna düşündüm ve senaryoların mantıklı sonunu gördüm. Kulübümün katledilmesinden sonra yapmak istediğim tek şey sorumlu her bir pisliği yakalayıp kör ve paslı bir bıçakla infaz etmek olsa bile duygularımın beni ele geçirmesine izin vermedim. Saklanıp *hayatta* kalmanın doğru hareket olduğunu biliyordum ve öyle de yaptım. O zamandan önce bile, kulüpte işler yolundayken, bundan bir fayda gelmeyeceğini bildiğim halde kadınlara karşı direnmişim.

Hayatım boyunca sınırdan yaşamıştım, sınırı aşmamak için nereye basacağımı çok iyi biliyordum. Ta ki o lanet öğleden sonra Addison'ı otuz saniye içinde işe alana kadar. Evet, Katrina tavsiye etmişti. Evet, ödenmemiş faturalar ve senetler içinde boğulmadan önce bir muhasebeciye ihtiyacımız vardı. Evet, muhtemelen bu işte iyi olacaktı.

...Ama onu bu yüzden işe almamıştım ve bunu biliyordum.

Onu işe aldım çünkü aletimin nabzını hızlandırdı. Onu işe almıştım çünkü taşaklarımın ağrmasına ve dölle dolmasına neden oluyordu. Onu işe almıştım çünkü tek yapmak istediğim onun genç ve tatlı bedenine sahip olmak ve döllerimi içine püskürtmekti.

İnledim, elim sikimin üzerinde sıkılaştı, homurdanmadan ve elimi çekmeden önce uzunluğumu bir kez okşadı. Kahretsin, bu kötüydü. Onun yanımda olması bir hata olurdu. Hatta onun Blackthorn'da olması bile bir hataydı. Yani, öyle bir kız böyle bir yere ait *değildi*. O zarif, lekesiz beyaz *bot ayakkabıları* mı? Yani, gerçekten mi? Lanet bir dağdaki lanet bir motosiklet garajında çalışmak üzereydi ve giydiği şey bu muydu? Bunlar ve cilveli etek, mavi beyaz çizgili kazak. Sanki bir tekne yarışına ya da kız öğrenci yurdunun öğle yemeğine hazır gibiydi.

Hayır, siktir et. Onun dükkânda olması beni şaşırtacaktı. Kahretsin, onu içten içe bildiğim bir nedenle işe aldığım için *zaten* her *zamanki* oyunumun dışındaydım. Ertesi gün işe gelecek ve ahırımın üstündeki dairenin anahtarlarını alacaktı. İnledim. Lanet olsun, o kısmı unutmuşum. Dükkânımda *çalışıp* arka bahçemin kırk metre ötesinde mi yaşayacaktı?

Hayatta olmaz.

Ziyareti sırasında ona kalacak bir yer vermeyi çoktan kabul etmişim. Sözümünden dönecek değildim, özellikle de Braun ve Katrina'nın çocuklarına hazırlanmak için misafirleri olmadan da bu alanı kullanabileceklerini bildiğim için. Ama iş? Hayatta olmaz. Bisikletler ve o dükkân benim Zen'imdi ve o küçük eteğin içinde zıplayan, kocaman mavi gözleriyle sikimi sertleştiren ve dudaklarıyla sarılmak için yalvaran o küçük baştan çıkarıcı parçaya sahip olamazdım. Yazın gidip garsonluk falan yapsın.

Yatak odamın tavanına kaşlarımı çatarak çarşaflara gömüldüm. Hayır, ertesi gün dükkânın onun için doğru yer olmadığına kendisinin karar vermesini sağlayacaktım. Onu doğrudan kovmak Axe'ın ve muhtemelen Braun'un da başıma bela olmasına neden olacaktı. Kesinlikle karısından da. Ama ben de istediğim zaman hoş olmayan bir orospu çocuğu olabiliyordum. Daha önce bana bakışından benden biraz korktuğunu anlamıştım.

Güzel.

Yarın, ona büyük kötü motorcunun ne kadar korkutucu olabileceğini gösterecektim ve öğle yemeğinde, o tatlı küçük kıçın bisiklet dükkanından *çok uzaklara* doğru koşmasını izleyecektim.

...Ama en iyi planlar hakkında ne derler bilirsiniz.

* * *

"GÜNAYDIN!"

Sabahın sessizliğinde dükkânın içinden gelen sesi kulaklarımı tırmaladı. Üzerinde çalıştığım pikabın kaputunun altında kontrol ettiğim fren çizgilerinden başımı kaldırdım ve anında alçak sesle homurdandım.

Sikeyim.

Bir gün önce günaha benziyordu. Şimdi ise saf bir günah gibi görünüyordu. Yeni cilveli eteği, bembeyaz atleti ve *topuklu* ayakkabılarıyla günah.

Dalga mı geçiyorsun benimle?

Yani, kızgın olmak istedim. Pislik gibi davranıp bir şeyler söylemek istedim. Mesele şu ki, gözlerimi başka tarafa çeviremiyordum. Lanet olası gözlerimi ondan uzak tutamıyordum ve sikimin kalçalarımın arasında anında zonklamasına engel olamıyordum. Kabarcıklı, sarışın küçük kızın bir yığın jant kapağının etrafında yolunu atlamasını izleyerek inledim. Bana gülümsedi, tüm yüzü sanki benim lanet olası bisiklet dükkanında değil de Disney World'deymiş gibi parlıyordu.

Ellerini kaldırdı, elinde iki paket fincan ve kahverengi bir çanta

vardı. "Kahve ve kahvaltı getirdim!"

Midem homurdandı. Şimdiye kadar sadece dört yudum kahve içmişim ve Kyrie'nin kahvaltıda yemeyi reddettiği tostun kabuğunu yemişim ve *açlıktan* ölüyordum.

...Ona bakınca, bunu birden fazla anlamda söylediğimi anladım.

"Braun beni kasabaya bıraktı ve buraya gelirken şu şirin küçük lokantaya uğradım."

Bana gülümseyerek yaklaştı ve bir fincan uzattı. Ona baktım, bu küçük kayıp kuzuya kurdun mağarasına ne kadar girdiğini göstermek isteyen içimdeki canavarı zapt etmeye çalıştım. Ellerimi sildim, fincanı alırken homurdandım.

Operasyon: Hıyar olmak hâlâ yürürlükteydi. Cazip olsun ya da olmasın, cehennem gibi alaycı olsun ya da olmasın, zırhımı geçmesine izin veremezdim. Bir gün önce yaptığım gibi değil.

"Krema ve şeker tamamdır umarım?"

"Ben sade içerim," diye homurdandım, kaşlarımı çatarak fincana baktım.

Gülümsemesinin biraz bozulduğunu gördüm. "Ah, pardon. Geri

çekilebilirim-" "Sorun değil," diye homurdandım. "Teşekkürler."

Yine de bir yudum alırken ona sırtımı döndüm ve bunun için kendimden nefret ettim. Çoğu insan için bir pislik olmak kolaydı. Ama onun için olmak *berbattı*.

Chevy'nin kaputunun altına geri döndüm, o boğazını temizlemeden önce bilerek başka bir ş e y söylemedim.

"Evet?" Motora doğru mırıldandım.

"Peki, nereden başlamalıyım?"

"Ofis iyi bir seçenek olabilir."

Hıyarlık ediyordum ama bu onun iyiliği içindi. Yanımda olması ikimiz için de kötü bir haberdi, ama kesinlikle onun için. Çünkü o yanımdayken, son kararlılığımı da kırıp onu *sahiplenmemin* an meselesi olduğunu biliyordum. Ellerimi onun üzerine koymam ve onu başka bir erkek için *mahvetmem* an meselesiydi.

Başımı salladım, bir şey söylediğini ve bir elimde kahve ve kot pantolonumun içinde sertleşmiş sikimle orada öylece durduğumu fark ettim.

"Ne?"

Kızardı. "Ofiste nereden *başlamamı* istediğinizi merak ediyordum. Faturalar gibi mi? Faturalama? Hesaplarınızı denkleştirebilir ve nerede olduğunuzu anlayabilirim-"

"Sen akıllı bir kızsın, bunu çözebilirsin," diye homurdandım çenemi sıkıp yanından geçerken. Kahretsin, onun *yanında* olmak başımı döndürüyor ve ellerimi sıkıca yumruk yapmama neden oluyordu. Şampuanının kokusunu tekrar alabiliyor ve çıplak kolunun benimkine değen sıcaklığını hissedebiliyordum. Kontrolümü kaybetmemek için savaşıırken içimde kükreyen ateşe benzin dökmek gibiydi.

Arkamdan sessizce ofladığını duydum. Lanet olsun, bir pislik gibi davrandığımı biliyordum ama yapılması gerekiyordu. Onun iyiliği için.

"Tamam, ben gidip... bir yolunu bulacağım sanırım."

"Harika."

Tam o dönerken ben de döndüm, ofise doğru yürüyüşünü izlerken gözlerim onu taradı. Aniden durdu, hızla döndü ve bana ters ters baktı.

"Evet?"

O yumuşak pembe dudaklarını araladı ve bir şey söylemek üzere olduğunu görebiliyordum ki durdu ve başını salladı. Ağzı kapandı.

"Hiçbir şey," diye mırıldandı, kaşları çatılmıştı. "Bir şey yok-"

Ofise doğru yürümeye devam etmek için döndü. Sorun şu ki, gözlerini benden ayıramadan ayakları yürümeye başladı. Ağır çekimde olanları izledim; dönüyordu, topuklu ayağı çift katlı kullanılmış lastiklerin kenarına takılıyordu ve tüm vücudu aniden lastik duvarın üzerinde tepetaklak yuvarlanıyordu.

Kahretsin. Peşinden fırladım, lastiklerin üzerinden atladım ve neredeyse üzerine düşüyordum.

İnledim.

Kirli zemine yayılmıştı - saçları yüzünde, kir ve yağ bembeyaz atletinin ve çıplak kollarının üzerindeydi... ve o seksi küçük eteği *tam* kıcının üzerindeydi. İçimdeki canavar *kükredi*, gözlerim onun küçük beyaz pamuklu külotunun o tatlı küçük amcığına doğru sıkıca çekilmiş görüntüsüne kilitlendi.

Sanki zaman bir saniyeliğine donmuştu - ben ona yarı binmiştim, sikim kot pantolonumda bir delik açmak üzereydi, muhteşem küçük cazibem altımda yayılmış, pürüzsüz bacaklarının ve alaycı küçük külotunun her santimini bana gösteriyordu.

Onun iniltisi -gerçek bir acı iniltisi- beni pis düşüncelerimden uzaklaştırdı. Uzanıp elini tuttuğum ve onu ayağa kaldırdığım anda kendime geldim.

"Sen-"

"Ben *iyiyim*," diye tersledi, ellerimi silkeleyip geri çekildi. Tekrar yüzünü buruşturdu, kaşları çatılırken tısladı ve yere baktı. Bakışını takip ettiğimde askılı topuklarından birinin yarıya kadar yırtıldığını ve ayak parmaklarından birkaçında küçük bir sıyrık olduğunu gördüm.

"*Kahretsin*," diye mırıldandı ve yere bakarken yüzünü

buruşturdu. "Arkada bir ilk yardım çantam var-"

"*İyiyim* dedim, tamam mı?"

Sesindeki bu küstahlık ve tavır karşısında kanım kaynadı ve çenem sertleşti.

"İyi o zaman," diye homurdandım. "Kırılan bir şey yok mu?"

Başını iki yana salladı. "Hayır," diye mırıldandı asık suratla. "Sadece ayak parmağımı sıyırdım-"

"Lanet olası çalışan bir garajda J-fucking-crew için bir moda çekimiymiş gibi zıpladığın için sana hak veriyorum."

Addison'ın yüzü kıpkırmızı oldu, gözleri bana dikildi ve çenesi *düştü*.

"Affedersiniz?"

"Beni duydun," diye homurdandım ve ona ters ters baktım. "Böyle topuklu ayakkabılar, böyle kıyafetler? Burada mı?"

"Kıyafetlerimin nesi var böyle?" "Artık hepsi

kirli, o da var."

Ağzını açmaya başladı ama tekrar kapattı, gözlerini bana dikerken başını salladı.

Sırıttım. "Devam et, söyle."

"Bir şey söylemeyecektim."

"Elbette söyleyecektin."

"I-" Başını salladı, kirli dizlerini fırçaladı ve nefesinin altında mırıldandı. "Unut gitsin."

"Peki, bu bir ders olsun-"

"Biliyor musun?!" diye tısladı birden bana. "Belki yanlış kıyafetler giyiyorum ama en azından pis bir *köylü* puştı değilim!"

Garaj sessizleşti ve çenesi neredeyse yere çarpacakken yüzü aniden *bembeyaz* oldu.

"Aman *Tanrım*," diye fısıldadı, eli ağzını kapatırken iri mavi gözleri dehşetle irileşti. "Ben- ben inanamıyorum..."

Yutkundu, alt dudağı titriyordu. "Kovuldum, değil mi?"

Yüzümü olabildiğince sert tutarak onun bakışını korudum. Ama içimden? Kahretsin, içimden sırıtıyor ve aptal gibi gülüyordum. Çünkü bu kızın ateşinin *gerçek* tadını almıştım. O şımarıklığın tadına bakmıştım.

Kahretsin, içinde *ciddi* bir ateş vardı. Ve ben bundan hoşlandım. Hem de çok. "Hayır, kovulmadın."

Kahretsin, onun gitmesini sağlayamazdım ve bunu biliyordum. Derin bir nefes aldım, gözlerim onunkilere kilitlenmişti ve kanım kulaklarımda bir motor gibi kükrüyordu.

Siktir et.

"Kovulmadın," diye tekrarlardım. "Bak, ofisteki ikinci çekmecedeki yara bandı var.

"Teşekkürler," dedi sessizce, parmaklarıyla oynuyordu. Dudağı dişlerinin arasında kıvrıldı ve ben iniltimi bastırırken kendimi kontrol etmek için tüm gücümü harcadım.

"Faturalama ile başlayın, sonra da hesapların mutabakatı konusunda bize yetişip yetişemeyeceğinize bakın."

Addison başını kaldırıp bana baktı, gözleri benimkileri yakaladı ve yanaklarında hafif bir kızarıklık belirdi.

"Teşekkür ederim."

Ayağa kalkıp havluyu kendi etrafıma sarmadan önce havluyu sıyrılan ayağıma silerken KIZDIM. Misafir banyosu duştan dolayı hâlâ buharlıydı ve ıslak saçlarımı omzumun üzerinden geriye ittikten sonra avucumu buharlı aynaya sürttüm. Gözlerim kendi yansıma takıldı ve kızardım.

Gün, en hafif tabiriyle ilginç geçmişti. Doğrusunu söylemek gerekirse, Ryker içeri ilk girdiğimde hıyarın tekiydi ama sonra bir şekilde lastik *duvarına* takılıp düşerek ve tam bir sakar gibi yerde sürünerek kendimi tamamen utandırmayı başarmıştım. Eteğimin kalçalarımın üzerine düştüğünü çok iyi biliyordum ve ayrıca kalkmama yardım ederken muhtemelen külotumu gördüğünü de çok iyi biliyordum.

Bu düşünce yüzümün kızarmasına neden oldu. İlk başta çok öfkelenmiştim - utanmış, mahcup olmuş ve nedense beni öyle gördüğü için *ona* kızmıştım. Ama düşündükçe ve bu düşünce kafama doldukça hissettiklerim değişti. Yavaş yavaş utançtan -ki bunu kendime itiraf etmek bile utanç vericiydi- *heyecana* geçtim.

Sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi beni öylece yerden kaldırması tamamen yanlış, tamamen uygunsuz bir heyecan yaratmıştı. Buna bir de eteğimi yukarı kaldırmış ve külotumu tamamen ortaya çıkarmış bir şekilde bana baktığı bilgisi eklenince, her şey içimde hınzır, yaramaz, alaycı bir heyecan yaratmıştı. Ve bunu düşündükçe daha da kötüleşti.

Tüm bunların üstüne bir de ona... *Tanrım*, patronuma "pis köylü" demiştim.

Yani, bunu kim söyler ki?

Kovulmalıydım. Kahretsin, bu noktada kalacak yeni bir yer arıyor olmalıydım ya da bebeği d o ğ u r m a d a n önce onlara bu alanı vermemin onlar için en iyisi olduğunu bilsem bile boyun eğip Braun ve Katrina'da kalmalıydım.

Ama yine de böyle bir şey olmamıştı. Alet Ryker ortadan kaybolmuş ve daha büyük bir adam olan Ryker devralmıştı.

Zihnim bu sözle çok ama çok uygunsuz yerlere gittiği için öfkeyle kızardım.

Daha büyük bir adam.

Oh, kesinlikle daha büyük bir adamdı, bu kesin. Adamın boyu bir buçuk metreye yakındı, benim bir buçuk metrelik boyumdan daha yüksekti. Buna bir de geniş omuzları, kaslı göğsü ve dalgalanan kol kasları eklenince? İçimi bir sıcaklık kapladı ve alt dudagımı çiğnerken kalçalarımı sıktım.

...Ryker'ın gerçekte ne kadar "büyük" olduğunu merak etmeye başladım... *her yerinde.*

İçimdeki sıcaklık alev aldı ve aniden sert, muhteşem, tehlikeli ve seksi patronumla ilgili uzak tutmaya çalıştığım her kirli düşünce, bir barajın yıkılması gibi kafamdan akmaya başladı.

Kalçalarımı tekrar sıktım ve bu sefer bacaklarımın arasındaki ıslak, kaygan sıcaklığı hissederken iniltiyi bastırmak için elimle ağzımı kapattım. Ryker daha önce tanıştığım hiçbir erkeğe benzemiyordu - ve kesinlikle bu şekilde düşünmem gereken türden bir erkek değildi. Tehlikeli, kirli ve biraz da korkutucuydu. Ama belki de sorun buydu. Belki de süveter yelek giyen ve çılgınca vakit geçirmenin beş yıldızlı bir restoran yerine dört yıldızlı bir restoranda "takılmak" olduğunu düşünen erkeklerin etrafında bulunmuş olmak, onun sertliğini bu kadar çekici kılan şeydi. Çok fazla erkekle çıkmamıştım - birincisi, annem tarafından hep küçük bir kafeste tutulduğum için. Ama ikincisi, benim dünyamda tanıştığım erkekler sadece... eksikti, diyebilirsiniz sanırım. Hiç kimse bana yaşadığımı hissettirmedi ya da nabzımı hızlandırmadı.

İki erkek arkadaşım olmuştu - özel okuldayken bir yıl kadar Sam ve üniversitedeyken dokuz ay kadar erkek arkadaşım olan Brad.

İkisiyle de yatmamıştım.

Yirmi bir yaşına girmek üzereydim, toplamda iki gerçek ilişkim olmuştu ve hiç ama *hiç* sevişmemiştim. Yirmi bir yaşında bir bakır. Ezikçe, değil mi? Yine de bu beni gerçekten rahatsız eden bir şey değildi. Yani, seks yapmak istemiyor değildim, sadece sırf yaptım demek için seks yapmak istemiyordum. Eğer bu bir anlam ifade ediyorsa. Bu olduğunda, beni derinden sarsan bir şey olmasını istedim. Gerçekleşmeden önce bunu o kadar çok istemek istiyordum ki, bunun için *yalvarıyor*, gerçekleşmesini istemekten aklımı kaçırıyor olacaktım.

...Ve bu henüz olmamıştı. Kimseyle olmadı. Çıktığım iki erkekle de olmamıştı, gerçi bu ikisi için de zor bir noktaydı. Brad, Sam'den daha çok. Aslında bu yüzden ayrılmıştık ve dürüst olmak gerekirse bunun için onu suçlayamazdım.

Ve işte oradaydım, vücudumun ısındığını, meme uçlarımın sertleştiğini ve şu anda altında çalıştığım kaba, kaba, pis motorcu hakkında fanteziler kurmaya başladığımda amımın ıslandığını ve ıslandığını hissediyordum.

Altında.

Gözlerimi kapattım ve bu sefer havlu yere düştü. Duşu tekrar açtığımda nabzım hızlandı, perdeyi kaydırarak içeri girdim ve çıkarılabilir duş başlığını kavradım. Titreyen su püskürtücüsünü aşağı indirip vücudumun üzerinde gezdirirken iniltiyi kolumun kıvrımına gömdüm. Meme uçlarım elektrik akımıyla karıncalanıyor, kendimi kaybetmeye başladığımda tenim sıcaklıkla karıncalanıyordu.

Titreşen sprej bacaklarımın arasında yoğunlaştı ve su ağrıyan klitorisimin üzerinde gezinirken sessizce nefes aldım. Gözlerim sıkıca kapandı ve bu sefer, günün olaylarının *çok daha* farklı bir şekilde ilerlediğini hayal ettim.

Kafamı kaldırdığımda Ryker'ın başımda dikildiğini, ben yerde sürünürken gözlerimin içine bakan o sert bakışlarını gördüğümü hayal ettim. Eteğim hâlâ yukarıdaydı ama bu sefer onu aşağı itmedim. Bu sefer o beni kaldırmadı.

Bu sefer, gözleri benimkileri yakarken sadece başını salladı.

"Bacaklarını aç Addison," diye homurdandı kafamdaki fantezide. "Bacaklarını aç ve bana o güzel küçük amını göster. Benim için ne kadar ıslak olduğunu göster."

Duş başlığı titreşti, zevk içimde yuvarlanırken dizlerimin sallanmasına neden oldu. Duşun duvarına tutunurken suyun klitorisime çarpmasına izin vererek yaklaştırdım. Hayalimde, Ryker tişörtünü çıkardı, elleri kot pantolonundaki büyük, devasa şişkinliğe doğru kayarken onu fırlatıp attı.

"Sikimi görmek istiyorsun, değil mi?" diye hırladı. "Onu çıkarmamı istiyorsun, böylece dudaklarını büyük sikimin etrafına sarabilir ve emebilirsiniz."

Hay sikeyim. Onun fantezi versiyonu gerçek hayatta olacağını bildiğim kadar kabaydı ve kafamda tam olarak istediği gibi yaptım. Kafamda, kotunu açtı ve sikini dışarı çıkardı. Kafamda, dizlerimin üzerine oturdum, bacaklarımı açtım ve bir elimin parmaklarını istekli amımın üzerinde gezdirirken ağzımı açtım, dudaklarımı onun kaya gibi sert sikinin üzerine kaydırdım ve *emdim*.

Su gittikçe daha hızlı akıyordu ve beni yukarı çekip sertçe öptüğünü ve beni garajın kirli duvarına çarptığını hayal ederken nabzım gittikçe daha sıcak atıyordu. Külotumu yırtıp bacaklarımı açtığını, kocaman sikinin içime girdiğini, beni daha önce hiç olmadığı kadar doldurduğunu ve beni sahiplenirken *çığlık* attırdığını hayal ettim.

Su titreşti, vücudum sıkıştı ve duşun fiskiyesi ağrıyan klitorisimin üzerinde gezinirken kendimi kaybettim. *Ryker*'ın beni boşalttığını hayal ettiğimde orgazm üzerime yıkıldı. Hayal ettiğim, kaba, pis, kaba, dövmeli ve muhteşem motorcu patronumdu, içime giriyor ve adını *çığlık* atarak boşalana kadar beni beceriyordu - ya da bu durumda, duş duvarına karşı boşalırken koluma yumuşak bir şekilde inliyordu.

* * *

O bir zihin okuyucu değil, saçmalamayı kes.

Sanki ertesi gün tuğla duvarlı garaja doğru yürürken moral konuşmasına ihtiyacım varmış gibi - sanki *Ryker*'ın bana bakarak bir gece önce ne yaptığımı "anlayamayacağına" kendimi ikna *etmem* gerekiyormuş gibi. Kendimi bir Edgar Allan Poe karakteri gibi hissediyordum, ama yüzümün altında atan bir kalp yerine

Döşeme tahtaları, yüzümün kızardığını gösteriyordu. Onu düşündüğümde bacaklarımın arasında hala zonklayan bir sıcaklık vardı.

Yutkundum, derin bir nefes alıp garaja adım atmadan önce kendimi çelikleştirdim.

"Günaydın."

Bunu ilk güne göre biraz daha az cesaretle söyledim. Ama önceki gün olduğu gibi yine kahve getirmiştım. Bu sefer onun için sade.

Onu düşünerek mastürbasyon yaptığınız gerçeğini DÜŞÜNMEYİN. Senin-

Bir tıslama ve inilti içimdeki mantrayı böldü ve aniden kaşlarımı çatarak durdum. Gözlerim loş garajı taradı.

"Ryker?"

İnleme sesi yine uzakta, motoru kaputun yarısına kadar dışarıda duran büyük bir kamyonetin arkasından geliyordu.

"Ryker?"

Onu görmek için etrafta dolaşmaya başladım, ama bunu yaptığım da nefesim kesildi ve aniden yanına koştum. Kambur duruyordu, yüzünde acı maskesi vardı ve dişlerini göstererek kolunu tutuyordu.

"Kahretsin! Sen- aman *Tanrım!*"

Yüzünü buruşturup kolunu sıkıca tutarken parmaklarından kan damladı ve yere sıçradı.

"Sorun yok, sorun yok," diye

homurdandı. "Dokuz-bir-bir'i

arayacağım!"

"*Sorun* yok Addison," dedi tekrar, bu sefer daha sakindi. İçini çekti ve kafamı kaldırdığımda hiçbir şey olmamış gibiydi. Kolundaki kesik ve korku filmlerindeki gibi her yere damlayan kan dışında.

"Maço olmayı bırak, ambulans çağırıyorum!"

"Ve muhtemelen bir, belki de iki saat içinde burada olacaklar." Omuz silkti. "Ve tekrar söylüyorum, gerçekten iyi. Derin değil, sadece lanet bir korku filmi gibi görünüyor."

Kızardım, arkamı döndüm.

O zihin okuyamaz.

"Bak, sağlık çantasını getirebilir misin?"

Başımı salladım, döndüm ve ofise doğru koşmaya başladım. Dosya dolaplarından birinin üstündeki büyük beyaz plastik kutuyu aldım ve hızla geri döndüm.

"Otur." Bu kelime ağzımdan havlayarak çıktı, beni ürküttü ve kaşlarının havalanmasına neden oldu.

"Evet, hanımefendi," diye kıkırdadı alçak sesle, botunun burnuyla bir sandığı sürükleyip oturdu. Her zamanki yırtık kot pantolon, motorcu botları ve eski beyaz atletinden oluşan üniformasını giymişti - yontulmuş kasları ve devasa dövmeleleri, ilk yardım çantasını açmak için onları uzaklaştırmadan önce gözlerimi büyüledi.

"Bunu daha önce yaptın mı?" Elimdeki ilk bandaj rulosunu düşürdüğümde kaşlarını çatı.

"Tabii ki."

Hayır.

"Belki de bunu yapmama izin

vermelisin." "Tek elle mi?"

Kaşlarını kaldırarak bana baktı, çenesi düşüncelere dalmış gibi seğiriyordu.

"Güzel. Antiseptik pedle başlayın ve silin. Sonra antibiyotik jel, sonra gazlı bez, sonra da üstüne bandaj."

Yapmak istediğim şımarıklığı ya da ukalalığı bir kenara bıraktım ve onun dediği gibi yaptım. Haklıydı, ne de olsa daha *önce* hiç böyle bir şey yapmamıştım. Ama yavaşça, burnumu kırıştırarak ve tüm kanı görmezden gelmeye çalışarak, söylediği şekilde yaptım. Ve haklıydı, gerçekte olduğundan *çok* daha kötü görünüyordu. Yavaşça kanı sildim ve gazlı bezi koluna sarmaya başladım."

"Peki bunu yapmayı nasıl başardın?"

"Şanslısın," diye homurdandıktan sonra omuz silkti ve yanımızdaki kamyona başını salladı. "O motor bloğunu tek başıma çıkarmaya çalışıyorum."

"Bu aptalcaydı."

Bana bir bakış fırlattı, gözleri kısıldı ama dudaklarının kenarlarında ince bir gülümseme belirdi.

"Sana hiç ağzının bozuk olduğunu söyleyen oldu mu?" "Bir ya da iki kez."

"Sanırım pek işe yaramadı."

"Sanırım yaramadı."

Başını sallayarak sırttı. "Evet, sanırım burada iyi olacaksın. Teşekkürler."

Ben bantlamayı bitirip uzaklaşırken bandaja baktı.

"Yine kahve getirdim. İster misin? Bu sefer sade."

"Aslında dün krema ve şekerin oldukça iyi olduğunu düşünmüştüm."

Gözlerimi devirdim ve tezgâhta bıraktığım iki kahveyi almak için döndüğümde kızardım. "Hey, dün için özür dilerim."

"Dün tam bir pisliktim."

"Birazcık, evet."

Kıkırdadı, yüzüme bir gülümseme getiren bu içten, derin kahkaha.

"Sende kalsın."

"Neyi saklayayım?"

"Bu tavrı."

Kızardım. "Benim bir tavrım yok."

"Evet, tatlım, biliyorsun." Derin, karanlık gözleri benimkileri tuttu. "Sıkı tutun."

"Sana pis köylü dediğim için özür dilerim."

Omuz silkti. "Ben biraz pis bir köylü sayılırım. Ama sorun değil. Sana şımarık şehir kızı dediğim için özür dilerim."

Kaşlarımı çattım. "Bana öyle dediğini sanmıyorum."

"Kahretsin, bunun için çok mu geç?"

Sırıtarak elindeki strafor kahve fincanını bana kadeh kaldırır gibi kaldırıncaya gözlerimi devirmiştım.

"Belki de sadece sıradan bir velet, şımarık

değil." "Vay be, teşekkürler."

"Ne zaman istersen, tatlım."

* * *

MUHASEBE İŞLERİ günün geri kalanında beni meşgul etti. Aslında *gerçekten* çok meşguldü. Larkin'in işleri düzenli tutma konusunda harika bir iş çıkardığını söyleyebilirim, ancak ne zaman uzaklaşmak zorunda kaldığını ve yatak istirahatine gittiğini hemen hemen anlayabiliyordunuz. Garajdaki evraklar *hızla* yığılıyordu ve muhasebeyi takip edince, ayrılmak zorunda kaldığı gün işlerin uçurumdan yuvarlanışını izlemek gibiydi.

Axe bir ara birkaç saatliğine geldi, bavulumu bıraktı ve Ryker'in kamyonetten o devasa motor bloğunu çıkarmasına yardım etti. Garajın zeminine bakan pencerenin panjurundan Ryker'in terli gömleğini çıkarışını, vinç zincirleri ve ağır kaldırma işiyle gerinip homurdanırken kaslarının parlayıp dalgalanışını izlerken yüzümün yandığını hissettim.

Sıcaklığın içime işlediğini hissedebiliyordum, külotum gittikçe ısınıyor ve ıslanıyordu. Daha önce hiç böyle bir adamın etrafında olmamıştım - onun gibi sert, erkeksi ve kontrolden çıkmış bir alfanın değil. Ve dürüst olmak gerekirse, temiz hava solumak gibiydi. Ya da belki de sıcak, buharlı, nefes nefese, vücut eriten bir hava.

Bir ara başını kaldırdı ve yemin ederim ki panjurların arasından tam bir sürüngen gibi ona baktığımı gördü, ben de küçük bir nefesle hızla başımı çevirdim. Kendimi tekrar evrak işlerine gömdüm, her şeyin izini kaybettim, ta ki aniden ofis kapısı çalınana kadar.

Döndüğümde *onu* orada dikilirken görünce irkilerek gözlerimi kııptım. Gömleği tekrar üzerindeydi ve öyle olmamasını dilediğimi düşününce yüzümün kızardığını hissettim.

"Kapatın, bugünlük işimiz bitti."

"Şimdiden mi?"

Sırıttı. "Saat altı gibi, evet. Hadi, gidelim buradan. Kyrie okuldan sonra komşum Bayan Weston'a gidiyor. Onu alırız, gidip yemek yaparız, sonra da daireye yerleşirsiniz."

Önümdeki QuickBooks'u kapatırken gülümseyerek başımı salladım.

"Bunun için teşekkürler. Yani daire için."

"Sorun değil. Ama bence Braun ve Katrina seni burada, dükkâna ve bana yakın olmanla seviyor."

Yutkundum, nabzım hızla atmaya başladı. "Oh?"

Omuz silkti, kapının pervazına yaslandı. "Sanırım sana göz kulak olmam gerekiyor."

Ayağa kalktığım da yüzümün yandığını hissettim, ayaklarıma bakarken saçlarımı kulaklarımin arkasına topladım.

"Öyle mi?"

"Ya da belki sadece *istiyorumdur*."

Titredim ve aniden küçük ofis daha da küçülmüş ve ısınmış gibi hissettim. Yaklaştığını hissettim ve eli uzandığında nefesim kesildi-

...Ve arkamdaki kancadan ekose düğmeli gömleği aldım.

Nefesimi yavaşça dışarı verdim ve onun yakınlığından dolayı tenimin karıncalandığını hissettim.

"Hadi, gidelim."

"Bu bir kaplan ısırtığı, yemin ederim."

Kyrie'nin lacivert gözleri bana bakmadan önce babasının bandajına şüpheyile baktı.

"Bir kaplan mı? *Gerçekten mi?*"

Ben sıırttım, o da bana sıırttı ve sonra dönüp gözlerini devirdi. "Baba, buralarda hiç kaplan yok."

"*Artık* yok. Beni bir pislik gibi ısırdığı için bunu korkuttuktan sonra yok."

Ryker'ın kızı gözlerini tekrar devirirken kıkırdadı. "Peki, sen nasıl istersen baba."

"Biliyor musun, bana inandığını sanmıyorum," diye iç geçirdi Ryker, yemek masasının karşısında başını bana doğru sallayarak. "Buna inanabiliyor musun?"

"Baba, etrafta hiç kaplan yok-" "Dikkat et! Kaplan!"

Ryker'ın sesi odanın içinde gürlerken soluğum kesildi, parmağı mutfığa açılan kapıyı işaret ediyordu. Kyrie'nin kafası onun işaretini takip etmek için döndü ve ardından Ryker onu arkadan yakalayıp sandalyesinden kaldırırken hemen çığlık attı.

"Kaplan saldırısı!"

Ve bir anda o canavar adamın prenze dönüşmesini izledim. O küçük kızın ağzından çıkan küçük bir ciyaklamayla, bir barda tek eli arkasında bütün bir motorcu çetesini alt edebilecekmiş gibi görünen adamın eriyip yavru bir köpeğe dönüşmesini izledim.

... *Ve lanet olsun*, neden bu kadar ateşliydi?

"Addison!" Kyrie ciyakladı. "Yardım edin! Onu geri gıdıkla!"

Ryker'ın gözleri benimkilere kaydı. "Bunu aklından bile geçirme." Sırıtiyordu ama gözlerinin ardında bir *açlık* vardı ve ben bu bakışın ardında yanan saf sıcaklık karşısında ürperdim.

"Addison!"

"Güven bana," diye hırladı Ryker. "Bundan bir parça bile istemezsin."

Bunu dün geceki duş fantezime anlat.

Kyrie sonunda onun kollarından kurtuldu ve nefes nefese kıkırdayarak oradan uzaklaştı.

"Pekala, yatma zamanı, balkabağım. Git."

Kyrie içini çekerken burnunu kırıştırdı. "*Fiiiiiine*." Döndü ve bana gülümsedi. "Addison, gelip bana kitap okumak ister misin?"

Ryker kaşlarını çatı. "Addison'ın bunu yapmak isteyip istemediğini bilmiyorum tatlım. Sanırım sadece dairesine gitmek istiyor ve-"

"Çok isterim, eğer sorun olmazsa?"

Bana baktı ve gözlerinde yine o ateşli bakış vardı, benimkilere kilitlendiklerinde ürpermeme neden oldular. Yavaşça başını salladı. "Elbette."

Kyrie merdivenleri koşarak çıkarken neşelendi, ben de hemen arkasından.

* * *

"BEŞİNCİ BÖLÜMDEYİZ."

Kyrie pijamalarını giymiş, yatağında bağdaş kurmuş otururken *Harry Potter ve Felsefe Taşı*'nın yıpranmış görünümlü ciltsiz kopyasını bana uzattı.

"Oh adamım, bu iyi bir tane." Ona göz kırptım. "Beşinci bölüm mü?" "Evet!"

Okudum, kelimeler yıllar önce kendim okuduğumda olmadığı şekilde sayfadan fırlıyordu. Evet, sihirden bu kadar etkilenmiş birine - hala gerçek sihre *inanacak* kadar genç birine - okumanın oldukça harika bir yanı vardı. Bölüm bitene ve Kyrie'nin gözleri kısılana kadar okudum.

"Pekala, sanırım burası durmak için iyi bir yer."

"Teşekkürler, Addison."

"Emin olabilirsiniz." Kaşlarımı kırıştırdım. "Dişlerini fırçalamana yardım etmemi ister misin?"

"Ben sekiz yaşındayım, Addison. Başa çıkabilirim."

Güldüm, kitabı yere bıraktım ve saçlarını karıştırdım. "Belli ki."

"*Duh.*"

"Sana okumama izin verdiğin için teşekkürler."

"Her zaman," dedi uykulu bir esnemeyle ve ben dönüp kapıya yönelirken sırtımda sağladı.

"İyi geceler, Addison!"

"İyi geceler, Kyrie."

Evin alt katı bomboştu - akşam yemeği yenmiş ve temizlenmişti ama Ryker'dan iz yoktu. Etrafı kolaçan ettim, sonunda kafamı arka kapıdan uzattım ve onu şu ahşap sallanan banklardan birinde otururken buldum.

"Tamam, o *çok sevimli.*"

Ben dışarı çıkarken başını kaldırıp baktı ve gülümsedi. "Evet." Birasından bir yudum aldı. "Evet, öyle. Bir tane ister misin?" Verandanın korkuluğunda duran altılı paketi başıyla işaret etti.

"Ben, ben henüz 21 yaşında değilim."

Kaşları çatıldı. "Siktir, gerçekten mi? Kaç yaşındasın sen?" Yüzünde beni sırtan endişeli bir ifade vardı.

"Yirmi. Doğum günüm gelecek hafta aslında."

Başını sallayarak kıkırdadı. "Kahretsin. Bak ne diyeceğim. Eğer bir tane istiyorsan, seni polise ihbar etmeyeceğim."

"Söz mü?" Şişelerden birini çıkarıp kapağını kapatırken göz kırptım.

"Polis çağırarak birine benziyor *muyum*?"

Hızlıca bir yudum alırken kızardım ve verandanın parmaklıklarına yaslanarak başımı salladım.

"Peki, Kyrie'nin annesi nerede?"

Yüzünde beliren karanlık ifade beni bunu söylediğime pişman etti.

"Kahretsin, üzgünüm, bu hiç-"

"Lanet olsun," dedi omuz silkerek ve kaşlarım havaya kalktı.

"Ne?"

"O cehennemde."

Biramdan hızlıca bir yudum aldım, o sıırımadan önce ne diyeceğimi bilemiyordum. "Şaka yapıyorum. Kyrie'nin annesi işe yaramazın teki. *Yıllarca* onu kendine sakladı, eskiden..." Kaşlarını çatı ve başka tarafa baktı. "Bir süre önce. Dokuz ay kadar önce biri sonunda CPS'i aradı ve Kyrie'yi oradan çıkardılar. Blackthorn'a geldiğimden beri benimle birlikte."

"Üzgünüm," dedim sessizce. "Ona sahip olamamak berbat bir şey olmalı."

Yavaşça başını salladı. "O zamanlar ben de farklı bir adamdım."

"Nasıl farklı?"

Gözleri yüzümü inceledi. "Farklı diyelim."

"Eskiden kadındın, değil mi?" Ona göz kırptım ve birasından bir yudum alırken kükredi.

"Onu ele veren narin kadınsı hatları mı?" Kollarını iki yana açarak kalın, erkeksi, kaslı fiziğini ve gür sakalını işaret etti.

...Evet, Ryker James tam bir erkekti.

"Kesinlikle," diye sııttım.

"Hayır, o zamanlar ben..." Bana dönüp bakmadan önce başını salladı.

"Braun ve Katrina sana benim hakkımda çok şey anlattı mı?"

Dudağımı ısırdım, gözlerim başka tarafa

kaydı. "Addison."

"Onlar..." Yüzümü buruşturdum. "Eskiden bir motorcu çetesinde olduğunu söylediler." "Öyleydim."

Sesi sert ve derindi, hiçbir şey saklamıyordu. Yutkundum, gözlerim biraz daha büyüdü.

"Bu seni korkuttu mu?"

"Hayır," dedim hızla, yalanı bir yudum birayla gizleyerek. Beni korkutmuştu. Belki biraz. Ve belki de olması gerekenden daha heyecan verici bir şekilde.

"Öyle olmalı."

Titredim. "Senden korkmamı mı istiyorsun?"

"Sadece neden *olmadığını* merak ediyorum," diye hırladı. Ayağa kalktı ve tam önünde korkuluklara yaslandığım yere doğru bir adım attığında içimin sıkılaştığını hissettim.

"Belki de öyleyimidir." Fısıldadım.

"Isıracağımın mı korkuyorsun?" Kelimeler ağzından mırıldanarak çıkarken, yüzümdeki kızarıklık arttıkça nabzım daha hızlı atmaya başladı.

"Öyle mi?"

"Belki."

Yutkundum, iri, kaba adam üzerimde yükselirken kalbim göğsümde gümbürdüyordu. Orada göz göze durduk, ikimiz de bir şey söylemedik, ta ki sonunda sessizliği o bozana kadar.

"Hadi." Başını salladı ve birasından yavaşça bir yudum

aldı. "Nereye?"

"Sana daireyi göstereyim. Hemen şurada." Arka bahçe olan ormandaki büyük açıklığın karşısındaki, bir tarafından ikinci kattaki küçük bir verandaya çıkan bir merdiveni olan ahır başıyla işaret etti.

"Sorun değil," dedim hızlıca, yüzüm hâlâ kızarmış ve kalbim hâlâ çarpıyordu. "Kendim yürüyebilirim."

"Emin misin?" Gözleri parladı. "Bu ormanda tehlikeli şeyler var." "Ne gibi?"

"Ben."

Yemin ederim orada yüksek sesle inleyebilirdim. *Tanrım*, o arkasını dönmeden önce sert bakışları üzerimde gezinirken içimin kasıldığını ve bacaklarımın arasında bir sıcaklık biriktiğini hissedebiliyordum.

"Sen bilirsin." Tekrar bana baktı, gözleri tekrar üzerimde gezinirken yüzünde aynı sessiz, hafif aç gülümseme vardı. "Gidip üst kattaki canavarı kontrol etmeliyim. İyi geceler, Addison."

"İyi geceler."

* * *

Garajın üstündeki daire sade ama güzeldi. Ryker belli ki yeni alçıpan ve boya, yeni pencereler ve bir kapı ve her yerde yeni aydınlatma armatürleri ile üzerinde çalışmıştı. Mutfak falan yoktu - sadece mini bir buzdolabı vardı - ama hem oturma odası hem de yarı perdeli bir yatağı olan büyük bir oda genişti. Ayrıca banyosu da vardı.

Bavulumu yatağın yanındaki sandalyeye bıraktım ve duş almak için banyoda soyundum. Az önceki sıcaklık hâlâ içimdeydi ve camın önünde çırılçıplak dururken kendimle göz göze geldim.

Vay canına. *Kahretsin.*

Daha önce hiç *kimseye* karşı Ryker'ın yanında hissettiğim gibi *bir* sıcaklık, şehvet ve çekim hissetmemiştim. Sanki onun yanında olmak içimde varlığından bile haberdar olmadığım bir tür ateş yakıyordu. Sanki onun yakınlığı içimde durduramadığım bir akımı tetikliyordu. Ellerimin vücudumda gezinmesine izin verdim, garip bir şekilde düştükten sonra kalkmama yardım ederken büyük ellerinin üzerimdeki hissini hatırladım. Ve sonra tabii ki Katrina ve Braun'un evindeki misafir duşunda Ryker'ın bana yapmasını istediğim tüm pis şeyleri aklımdan geçirme fantezimi hatırladım.

Arkamı döndüğümde kızardım, bir havlu kaptım ve duşu başlatırken etrafıma sardım. Buhar küçük odayı doldurdu ve ben de duş sonrası için pijamalarımı çıkarmak üzere dışarı çıktım.

Yatağın kenarına oturdum, o fanteziler geri gelirken nefesim hızlı ve ağır geliyordu. Yavaşça bacaklarımın ayrılmasına izin verdim, ellerim daha önce bulundukları yere geri dönerken havlunun düşmesine izin verdim. Parmaklarım göğüslerimi okşadı, nefesim kesilirken meme uçlarım küçük noktalar halinde sertleşti. Nefesim dudaklarımdan dökülürken ellerim daha aşağıya, karnımın üzerine ve bacaklarımın arasına kaydı. Gözlerim kapandı ve birden garaja, *onun* yanına geri döndüm.

Beni pis tezgâhının üzerinde domalttığını, eteğimi yukarı kaldırdığını, külotumu kenara çektiğini ve içeri girdiğini hayal ettim. İnledim, kalın aletin beni genişçe açtığını, sert ellerinin beni *tam* istediği yerde tuttuğunu ve bana zevk *çığlıkları* attırdığını hayal ettim.

Parmaklarım klitorisimin üzerinde tekrar tekrar yuvarlandı, kalbim hızlandıkça daha hızlı ve daha hızlı hareket etti. Kalçalarım yataktan yukarı doğru kalktı, boğazıma takılan inilti gibi elime doğru eğildi. Yaklaşmışım - çok yaklaşmışım. Aslında *o kadar* yakındım ki, dışarıdaki merdivenlerden gelen bot seslerini bile duymadım. O kadar yakındım ki kapının açıldığını bile duymadım.

"Hey, ışığının hala açık olduğunu gördüm ve evi doldurmayı unuttuğumu fark ettim-"

Çığlık attım, yataktan fırladım ve havluyu üzerime çektim - yüzüm kıpkırmızı oldu ve nefesim boğazımda bir yere takıldı.

"BEN- BEN-!"

"...*Havlular*," diye alçak sesle homurdandı Ryker, gözleri bana kilitlenmişti, yüzümün her yerinde suçluluk duygusu ve parmaklarımın her yerinde kendi uyarılmışlığımla odanın karşısında titreyerek duruyordum.

"*Siktir*, Addison," diye inledi, gözleri alev alev yanıyordu. Benimkilere kilitlendiler ve ben başka tarafa bakmadım. Bakamadım. Gözümü bile kırpmıyorum, nefes alamıyor ya da *düşünemiyordum*. Doğru tepki bağlamak, çığlık atmak ya da öfkelenmek olurdu.

...Bu olmadı.

İçimden bir sıcaklık aktı, bacaklarımın arasındaki kaygan ıslaklık daha da ısındı ve kayganlaştı ve odanın karşısındaki büyük kaba motorcunun şiddetli, göz kırpmayan bakışları altında tenimin her santiminin karıncalandığını hissettim.

Yaklaştı, gözlerini benden ayırmadan havluları odanın bir köşesindeki kanepeye fırlattı. Daha da yaklaştı ve dudaklarımdan küçük bir nefes yuvarlandı.

"Sen Ryker..."

"Bana gitmemi söyle," diye hırladı alçak sesle, bana yaklaşarak. Nefesimin kesildiğini ve ağırlaştığını hissettim, havluyu sıkıca kavrarken kalçalarım birbirine yapıştı.

"Yapamazsın, yani, *biz*..."

"Bana gitmemi söyle Addison," diye inledi, ben arkamdaki duvara yaslanırken o da bana doğru ilerledi. Daha da yaklaştığında inledim, elleri havaya kalktı ve avuç içleri her iki yanımdaki duvara yaslanarak beni oraya sabitledi.

"*Kahretsin* Addison," diye tısladı, çenesi sıkıca kenetlenmişti ve gözleri benimkilere dikilmişti. "Bana gitmemi söyle."

"BEN- BEN-" Titredim, nefesim ağırlaşp sendelerken gözlerim kocaman açılmış ve onunkilere bakıyordu.

"Bunu yapamam."

Kelimeler fısıldayarak dudaklarımdan döküldü. "O

zaman seni uyarmadığımı söyleme."

İçime girdi, bir eliyle çenemi kavrarken dudakları dudaklarıma yapıştı ve beni öptü.

Sert.

Onu sertçe, sahiplenerek, *kabaca* öptüm - hiçbir şey geri çekilmedi ve içine saf sıcaklıktan başka bir şey dökülmedi. İçine doğru inledim, bir elim çenesini kavrarken diğer elim beline kayarak onu kendime doğru sımsıkı tuttu. Kahretsin, dudaklarının tadı şeker gibiydi ve dilimi ayırdıklarında açlıkla daha fazlasını tattım.

Ateş içimde parladı, kendimi ona doğru bastırırken kaslarım sıkıca kenetlendi. Aletimin kalınlaştığını, sertleştiğini ve kotumun ön tarafına doğru zonkladığını hissedebiliyordum - sadece kot ve bir kat havlu kumaşın onu uzak tuttuğu çekici tene açtım.

Addison içime doğru inledi, elleri tereddütlüydü ve sonra yavaşça pazılarına doğru yol buldu. Onu duvara bastırdım, açlıkla öptüm, dudaklarına doğru hırladım ve o ağzı sanki benimmiş gibi sahiplendim - sahiplenmek benim, *inletmek*, nefesini kesmek ve daha fazlası için yalvartmak benim.

Vücudunu benimkine doğru yuvarladı, sanki bunu istiyordu ama nasıl yapacağını bilmiyordu. Benim gibi bir erkekle hiç birlikte olmadığını çok iyi biliyordum. Hiç şansı yoktu. Davranışlarından, yürüyüşünden bile anlayabiliyordum. Hayır, o asla hak ettiği şekilde alınmamıştı. Özel okullardan ve üniversiteden gelen o güzel çocuklar mı?

Siktir et onları.

Ona *gerçek* bir erkeğin nasıl sikiştiğini gösterecektim. Benden önce bir erkekle birlikte olmuş olabilir, ama benden sonra? Benden sonra, asla eskisi gibi olmayacaktı. Benden sonra

farklı yürürdü. Düzgün bir şekilde becerilmiş bir kadın gibi yürürdü - düzgün bir şekilde gerilmiş, açılmış, doldurulmuş ve daha önce hiç boşalmadığı gibi boşalmaya zorlanmış.

Onu duvara yapıştırdım, sert ve şiddetli bir şekilde öptüm. Elim kalçasının etrafından dolandı, havlunun altına takıldı ve çekiştirmeye başladı. İnledi, eli yarım saniye boyunca havluyu sıktı ve sonra aniden bıraktı. Yumuşak beyaz havlu düştü ve ona doğru hareket ettiğimde, teninin çıplak, ılık sıcaklığını bana karşı hissettiğimde inledim.

Hepsi benim.

Elim tekrar kalçasına gitti, parmaklarım karnında gezinirken teninde geziniyordu. Karnının dokunuşum altında çöktüğünü hissedebiliyordum, nefesi gittikçe hızlanıyordu, sanki soluk soluğa kalmıştı.

Gergindi ama heyecanı da vardı. Parmaklarının kollarımda gezinmesinde, vücudunun benimkine bastırmasında ve dudaklarını aç bir şekilde dudaklarıma bastırmasında bir heves vardı.

Ama kafamın içinde küçük bir uyarı zili gibi bir şey çaldı ve geri çekildim.

"Bunu daha önce hiç yaptın mı, tatlım?"

"Evet," diye fısıldadı. "Tabii ki."

"Hayır," diye homurdandım. "Daha önce hiç seks yaptın mı demek istemiyorum. Gevşek sikli bir çocuk seninle hiç *sevişti* mi demek istemiyorum. Demek istediğim, hiç olması gerektiği gibi *sikildin* mi? Hak ettiğin şekilde."

"Elbette." Omuz silkti, sanki bana karşı sert oynamaya çalışıyormuş gibi sahte bir kabadayılıkla doluydu. Sanki kötü bir kızmış gibi davranmaya çalışacaktı.

Başım yavaşça sallanırken gözlerim kısıldı. "Hayır, yapmadın."

Dudağını ısırды, gözleri bana doğru hızla kırıştı. Yavaşça başını salladı. Ve birden aklıma geldi.

Hay sikeyim.

Bunu daha önce hiç yapmamıştı. Yani bunu daha önce *hiç* yapmamıştı. Kafama bir tuğla gibi düştü ve bunun delilik olduğunu ve onun gibi muhteşem bir kızın yirmi bir yaşında bakire olmasının *mümkün* olmadığını söylemek istedim. Ama tam oradaydı, bana bakıyordu. Yaşadığım hayat boyunca insanları okuyarak hayatta kalmıştım ve birdenbire onu açık bir kitap gibi okuyabildim.

Ne yapıyordum ben?

Kaskatı kesildim ve birden ellerim sanki şok geçirmişim gibi ondan ayrıldı.

"Bekle-"

Sikeyim. Vay anasını. Başımı sallayarak ondan uzaklaştım, o sırada eli aniden dışarı fırladı ve bileklerimi sıkıca kavradı.

"Yapma..." Dudağını ısırды, göğsü kabarmıştı. "Durma."

"Dinle tatlım-"

"Ne istediğimi

biliyorum." "Hayır,

bilmiyorsun."

"Evet istiyorum!" diye tısladı. "İstiyorum, tamam mı?"

"Hayır," diye homurdandım, başımı sallayarak. "Hayır, beni istediğini *sanıyorsun*. Benim gibi kötü birini istediğini sanıyorsun, ama-"

"Beni istiyor musun?" Yastık gibi dudaklarından öyle yumuşak ve baştan çıkarıcı kelimeler fısıldadı ki, sikim bacaklarımın arasında çelik gibi sert bir şekilde zonklayıp kotuma çarparken *inledim*.

"*Evet* amına koyayım," diye tısladım, vahşilikten nefesi kesildi. "Ve birkaç yıl önceki ben seni tam buraya götürürdü. O zamanki ben, bu güzel kalçaları birbirinden ayırır ve sikimin her santimini hissetmene izin verirdi. Senin o masumiyetini tam burada duvara yaslar ve seni düz yürüyemez hale gelene kadar sikerdim."

Addison inledi, yüzü kızardı ve gözleri büyüdü, sonra aniden çenesini kavuşturdu. Ve aniden, onda gördüğüm o *küstahlığı* gördüm.

Daha önce.

"Eskiden olduğun adamın taşaklarını kaybetmesi çok

kötü, ha?" Oh *oyun. Sikeyim.* Başla.

Beni kışkırttığını biliyordum. Düğmelerime basıp tepki vermemi sağlamaya çalıştığını biliyordum. Ve ne oldu biliyor musunuz?

...İşe yaradı.

Addison ona doğru hırlarken nefesi kesildi, onu geriye ittim ve duvara yasladım. Dudaklarımı dudaklarına bastırdım, gömleğimi yırtıp çıkarırken onu deli gibi öpüyordum. Ellerim beline dolandı, pürüzsüz, esnek teninin üzerinde kayarak onu sert bedenime doğru çekti. Meme uçları göğsümün üzerinde geziniyor, vücudu benim için *erirken* dudaklarından ağzıma küçük iniltiler damlıyordu.

Ağzım boynuna inip ısırp emerken haykırdı - sabaha kadar orada kalacağını çok iyi bildiğim izler bıraktı.

Güzel.

Çok iyi.

Dünya onun için konuşulduğunu bilsin. Ertesi gün onu sokakta, dükkânda ya da herhangi bir *yerde* gören her erkek onun başkasına ait olduğunu bilsin. Başka bir adam - daha iyi bir adam - onu *kendisine ait* kılmıştı. Onun her şeyini orada almayacaktım - bu şekilde değil. Oh, o baştan çıkarıcı, masum, şeker gibi tatlı amcık benim olacaktı, ama sonra.

İlk olarak, bu küçük kediciği ciyaklatacaktım.

Tırnakları sırtımı tırmalarken ağzım boynundan aşağı indi ve köprücük kemiğinde izler bıraktı. Dudaklarım göğüslerinin yumuşak yamaçlarında gezinirken onu kendime doğru çektim. İnledi, bana doğru eğildi ve dudaklarım sert, küçük, pembe bir meme ucunun etrafına dolandığında ve dilim üzerinde döndüğünde Addison benim için *parçalara* ayrıldı.

Sanki onu bir devreyle ya da başka bir şeyle şok etmişim gibi titreyerek haykırdı. İnemeleri odayı doldurdu ve kulaklarıma bal gibi damlayarak

Kanım ısındı ve aletim onu hissetmek için *ağrıyor*.

Nefes nefese kalıp bana bakarken ağzı kocaman açıldığında dizlerimin üzerine çökerek aşağıya indim.

"Nesin sen- *oooh Tanrım...*"

Ağzım kalçasını bulurken elim kalçasının iç kısmına doğru kaydı. Oradaki deriyi kemirdim, ellerim daha yukarı kayarken bacaklarını ayırdım. Kahretsin, ona dokunmadan önce bile kaygan sıcaklığını hissedebiliyordum. O daracık küçük amcığın onu sahiplenmemi ne kadar çok istediğini hissedebiliyordum.

"Buna ne dersin tatlım?" diye hırladım tenine doğru, kalçasının yarığından aşağıya doğru öpücükler kondurarak. "Bunu hiç denedin mi?"

"Ben- evet, ben- *siktir...*"

Elim bacaklarından birini yukarı çekti ve kaslı omzumun üzerinden geçirdi. Addison nefes nefese kalmış, dudaklarım pürüzsüz kalçasında gezinirken bana bakıyordu.

"*Bu* şekilde değil."

Şeker. Lanet olsun, o küçük el değmemiş amcığın tadı *şeker* gibiydi. Dilimi küçük amının dudaklarında gezdirirken bir hayvan gibi hırladım, dilimle dudaklarını ayırdım ve ne kadar kaygan ve ıslak olduğunu tattım. İnledim, dilimi daha fazlası için geri ittim, küçük amını yalarken taşaklarım ağzına kadar dölle doldu.

"Aman *Tanrım*," diye soludu, elleri neredeyse tereddütle saçlarıma düşmeden önce duvarı tırmalıyordu. Ben içine *doğru* hırlarken parmakları orada sıkılaştı, dilimi kıvrımlarının arasına sokarken ellerim o küçük, sıkı kıcını kavramak için kayıyordu. Yavaşça yukarı ve aşağı sürükledim, onu kızdırdım ve daha yükseğe kaymadan önce tatlılığını içtim. Dilim sert küçük klitorisinin üzerinde dans etti ve bunu yaptığında kalçalarını ağzıma doğru eğdi, zevkle haykırdı.

KANIM kulaklarımda uğulduyordu. Ter göğsümden aşağı akıyor, sonunda nefes almak için hareket etmeyi bıraktığımda kaslarım sıkılıyordu.

Sikeyim.

Hasar *o kadar* da kötü değildi ama yine de. Kaşlarımı çattıran ve vücudumdaki her hücreyi geren şey eylemin kendisiydi. Aslında bir çok şeyin birleşimiydi. Patlama ve ardından gelen küçük yangındı elbette. Ama az önce ağzımı Addison'ın her yerine sürmüş olmamın ve onun dilime boşalmasını hissetmemin beynimin aşırı hızlanmasının nedenlerinden biri olmadığını söylersem yalan söylemiş olurum.

Tüm bu olanlardan sonra bile hâlâ yarı sertleşmiş durumdaydım.

Patlamanın sesi gerçekte olduğundan daha kötü çıkmıştı ve hasar çoğunlukla kozmetikti. Aslında yangın garaja bile sıçramamıştı.

- Arkadaki çöp konteynırlarımızdan birinde bir şeyler patlıyordu, bu yüzden tek gerçek kayıplar geçen haftanın hurda yığını parçaları ve Axe ile birlikte uğraştığımız 94 model Triumph Axe'in bu eski hurdasıydı.

"Peki ne düşünüyoruz? Aptal çocuklar mı?"

Başımı salladım ve yanmış çöp konteynerine baktım. İçime sinmeyen bir şeyler vardı. Belki de yıllarımı arkamı kollayarak ya da hislerimi geliştirerek geçirmiştim. Bunun sadece gençlerin dalga geçmesi olduğunu söylemek istiyordum ama bana bundan daha fazlası gibi geldi. Bir *mesaj* gibiydi.

"Umarım öyledir," diye homurdandım, dostumu endişelendirecek başka bir şey söylemek istemiyordum.

"Güvenlik kayıtlarını Vlad'a götüreceğim ve yarın onlarla ne yapabileceğine bakacağım."

Başımı salladım. Garajın köşesinde bulunan ve çöplüğü kısmen gören tek güvenlik kamerası yanan çöpler yüzünden biraz hasar görmüştü ve Axe kayıtlara bakmak için geri döndüğünde görüntü oldukça berbat. Ancak Blackthorn'da yaşayan adamlardan bir diğeri olan Vlad'ın bunu çözebilecek imkânları vardı. Vlad, işi bırakıp Blackthorn'a gelmeden önce Rus mafyası için çalışıyordu. Onlarla da büyük *vurgunlar* yapmıştı, yani adamın bir tür dağ adamı James Bond gibi aletleri vardı.

İtfaiye hâlâ bunun serserilerin işi olduğunu söylüyordu - patlama küçük bir havai fişek ve bir bidon benzinle olmuştu, bu da "aptal çocuklar aptalca şeyler yapıyor" profiline uyuyordu ama ben emin değildim. Umarım Vlad benim yanıldığımı ve onların haklı olduğunu kanıtlardı.

"Teşekkürler. Evet, belki o halledebilir." İçimi çektim, itfaiye gelmeden önce alevlerin söndürülmesine yardım ettiğim için kaslarımın gerildiğini hissediyordum.

"Bakın, ben buralarda takılacağım, dükkânda her şeyin yolunda olduğundan emin olacağım."

"Harika, yardım edeceğim-"

"Hayır," diye başımı salladım arkadaşşıma. "Hayır, git karınla birlikte ol dostum. Düşünmen gereken daha önemli şeyler var."

Çenesi gerildi ve başını salladı. "Sadece çocuklar dalga geçiyor, değil mi?"

"Evet, muhtemelen."

Evet, Axe'ın benim gizli endişemi duymasına gerek yoktu. O da saklanmıştı ama Larkin'i bulması ve bir aile kurması şeytanlarını geçmişte bırakmasına yardımcı olmuştu. Ben mi? Kyrie'ye sahiptim ama bu geçmişi unutmama yardım etmedi. Aksine, beni daha da endişelendirdi.

"Hey, bana bir iyilik yapar mısın? Evime uğrayıp bu gece Kyrie'yi alabilir misin?"

"Kesinlikle. Larkin ona sahip olmak için can atar."

"Teşekkürler, kardeşim."

Başını salladı. "Addison şimdi onu izliyor mu?"

"Evet," dedim kolayca ve yüzünde sert bir ifade yakaladığımda dönmeye başladım. "Oh, *ne*?"

"Yok bir şey, yok bir şey." Omuz silkti. "Genelde onu kimin izleyeceği konusunda oldukça titizsin, hepsi bu."

"*Biraz* acelem vardı, göt herif," diye mırıldandım.

Sırıttı. "Hey, sakın ol dostum. Sadece dalga geçiyordum." Başını salladı ve bir eliyle omzuma vurdu. "Ben gidip Kyrie'yi alacağım, tamam mı?"

"Onu korkutma, tamam mı? Sadece ona söyle.... siktir, bilmiyorum."

"Elinde sigara olan dikkatsiz bir pislik. Sigara karşıtı bir uyarı olarak ikiye katlanacak."

Kıkırdadım. "Bu gece için teşekkürler. Burada bir şeyleri çözmem gerekiyor ve Addison'ın bütün gece dadılık yapmak zorunda kalmasını istemiyorum."

"Sorun değil kardeşim. Sabah görüşürüz." "Teşekkürler."

* * *

Dürüst olmak gerekirse, benim yapabileceğim pek bir şey yoktu. Garajın kendisinin temizlenmesi gerekmiyordu ya da herhangi bir hasar almamıştı. Ama içten içe Kyrie'yi o gece Axe ve Larkin'le birlikte istememin asıl nedeninin huzur olduğunu biliyordum - kendim için. Onun güvenliği için. Bunu düşünmeye devam etmek istemiyordum ama yangınla ilgili bir şeyler doğru gelmiyordu. Hâlâ bir şeyler

bunun bir mesaj olduğunu ve bu tür mesajların "eski dostlardan" gelmediğini söyledi.

...Eski iblislerden geldiler.

Zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştım, eski bir proje bisikletiyle uğraşırken kaşlarım konsantrasyonla çatılmıştı. Çıplak göğsümden ter damlıyordu ve arkamdan bir ses duyduğumda hoparlörlerde eski bir Johnny Cash plağı çalıyordu.

Döndüm, öfke yüzüme kazınmıştı ve elimde İngiliz anahtarı sallanıyordu. Addison'ın nefesi kesildi ve garajın yan kapısının yanında durduğu yerden bir adım geriye sıçradı.

"Kahretsin, özür dilerim. Beni korkuttun."

Başını salladı, yutkundu, gözleri üzerimde aşağı yukarı gezinirken kocaman oldu, gözlerinde kanımı kaynatan o bakışla bana baktı. Kahretsin, bana bakışını seviyordum. Sanki daha önce hiç erkek görmemiş gibiydi. Muhtemelen görmemiştir, benim gibisini değil yani. Kot şort, atlet ve parmak arası terlik giymişti; saçları gevşek bir at kuyruğu şeklinde arkaya toplanmıştı ve yüzünde sikimi kaldıran o masum ifade vardı.

"Axe geldi ve Kyrie'yi onların evinde uyuması için

aldı." Başımı salladım. "O iyi mi?"

"Evet," diye gülümsedi Addison. "Evet, Axe ona sigaralı pislikten bahsetmiş." Kaşlarını çattı. "İnsanlar lanet olası aptallar."

"Evet..." Sözümü yarıda kestim. Kahretsin, garaj sadece o ve ben varken daha küçük görünüyordu ve ellerimin ona tekrar dokunmak için *kaşındığını* hissedebiliyordum. Onu alıp yumuşak ve esnek bedenini sertleşmiş bedenime doğru çekmek için. Ağzına sahip olduğumda o tatlı inlemeleri tekrar tatmak için.

"Her şey yolunda mıydı?"

"Bu sadece bir çöplük yangını, her şey

yoluna girecek." "Şimdi ne yapacaksın?"

Kanımın damarlarımda ateş gibi yandığını, kaslarımın gerildiğini ve sikimin kotumun içinde kalınlaşıp uzadığını hissedebiliyordum. Taşaklarım

Boğazıma takılan hırıltıyla birlikte sadece onun varlığı bile içlerini sıcak dölle doldurarak karıncalandı.

Bırakmam gerektiğini biliyordum. Çekip gitmem gerektiğini biliyordum. Böyle bir kızın, o masumiyetiyle başının belada olduğunu ve benim gibi bir adamın buna zaten fazlasıyla sahip olduğunu biliyordum.

...Ama bildiklerimi dinlemekten bıkmıştım. Onu benim yapmadan bu dünyada bir saniye daha geçirmekten bıkmıştım. Onu uyarmıştım, görmezden gelmişti. Artık bunu durdurmanın bir yolu yoktu.

Ona doğru ilerledim, gözlerim onun gözlerinde yanarken anahtarı fırlatıp attım. Addison sessizce soludu, yanaklarına sıcaklık yayıldı ve o lanet dudağı yine dişlerinin arasına sıkıştı. Durmaya niyetim olmadan ilerlerken, o baştan çıkarıcı küçük meme uçlarının bol atletinin altında sertleştiğini ve pamuğa sürtündüğünü görebiliyordum.

"Şimdi ne yapacağımı biliyor musun, tatlım?" Hırladım. İçine girdim ve ellerim kalçalarının üzerinden kayarak yumuşak bedenini sıkıca kavrayıp onu kendime çektiğimde sessizce inledi.

"Bu tişörtü çıkarmak istiyorum, böylece dudaklarımı o güzel pembe meme uçlarına dolayabilirim."

"Sen... sen biliyor musun?" diye soluk soluğa kaldı, nefesi kesilmişti. "Evet, yapıyorum. Bunun gibi."

Ellerim atletinin kenarı boyunca kaydı. Parmaklarımla çekiştirerek başının üzerinden yukarı doğru çektim. Addison kollarını kaldırarak onu çekmeme izin verdi, ben giysiyi omzumun üzerinden atarken atkuyruğunun omzunun arasından geriye düşmesine izin verdi. Gözlerim onunkilerden hiç ayrılmadı. Eğildim, ağzımı açarken gözlerinin içine baktım, ellerimi sırtından yukarı kaydırdım ve dudaklarımı sert, küçük bir çıkıntıya getirdim. Meme ucunu emerken inledi, dilimi üzerinde dolaştırdım ve çekilmeden önce dilime karşı çakıl taşı gibi olmasını sağladım.

"Başka ne yapacaksın?" dedi, sesi şehvetten soluk soluğaydı. "Bunu."

Onu kendime çektim ve dudaklarımız birbirine çarptığında Addison bana karşı eridi. Onu vücuduma doğru çekerken inledim, bacakları belime dolandı, yumuşak kalçaları kaslı kalçalarımı sıkarken onu kışından yakaladım ve yere doğru taşıdım. Tezgâha çarptığımızda inledi, ben ona doğru hırlarken aletler, somunlar ve cıvatalar etrafa saçıldı. Tamirci masasını kolumun bir hareketiyle ve hırıltıyla temizledim, kalçalarının arasına girerken tatlı küçük kışını yere koydum.

Ellerim pürüzsüz kalçalarından yukarı doğru kaydı, bir elim kotunun düğmesini açarken diğeri yıpranmış bacağından yukarı doğru kıvrıldı. Parmaklarım sırlıklam ıslak pamuklu külotunu bulduğunda inledi, yukarı ve aşağı alay etti ve o sıcak küçük amcık külotunun her tarafına damlarken onu ağılattı.

Onu açlıkla öptüm, elini elime aldım ve kot pantolonumun önüne getirdim. Ve elini kotun üzerinden zonklayan sert, *kalın* sikimin üzerine kaydırduğımda, tatlı küçük Addison *inledi*.

"*Aman Tanrım,*" diye nefes nefese kaldı, büyüklüğümü hissettikçe titriyordu.

Evet, daha önce hiç bir erkeğı olmamıştı ve *kesinlikle* benim gibi *gerçek* bir erkeğın sikine sahip bir erkeğı olmamıştı.

"İşte beni bu kadar sertleştiriyorsun," diye dudaklarına doğru açlıkla homurdandım, parmaklarım onun istekli küçük amcığıyla aşağı yukarı oynaşırken inlemelerini yuttum.

"Seni sahiplenmemi işte bu kadar çok istiyorsun."

Tekrar birbirimize arptık, dudakları dilimi almak için ayrıldı ve eli kot pantolonumun üzerinden büyük sikimi sıktı. Elim kalçalarına doğru kaydı, kısa pantolonuna takıldı ve çekiştirerek çıkardı. Kalçalarını kaldırarak onu soymama izin verdi ve sonunda onları uzun bacaklarından aşağı çekip yere bıraktığımda *inledim*.

Beyaz. Pamuk. Külot.

Çok masum. Çok yanlış. Çok hazır ve çok *benim*.

Bir elimle çenesini kavradım ve çekilmeden önce onu açlıkla öptüm. Diğeri elim pürüzsüz kalçasından yukarı kayarak, bisikletim üzerinde çalışmaktan kalan kir ya da yağ lekelerini bıraktı.

"Ellerim kirli," diye homurdandım.

"Kirli ellerini üzerimde *istiyorum*," diye sessizce soludu.

İnledim, daha yukarı kaydım ve yumuşak, tatlı, lekesiz teninde kaba teknisyen ellerimden daha fazla iz bıraktım. Külotunun ön tarafına doğru kayarak o tertemiz, bakir beyazın üzerinde koyu bir kir lekesi bıraktılar.

"Kirli ellerimi üzerinde mi istiyorsun?" Dudaklarına karşı homurdandım, nefeslerimiz birbirine karıştı ve o inleyip başını sallarken nabzım kulaklarımda uğuldadı.

"Sevgilim, seni mahvedeceğim."

Elleri üzerimde gezinirken başım döndü ve kalbim göğsümde gümbürdedi. Dudakları dudaklarıma çarptı, ona doğru inlerken ve onu şiddetle öperken beni sersemletti.

İşte buydu. İstedğim ve hayalini kurduğum *her şey* buydu. Hayatımda başka hiçbir erkekte bulamadığım her şey. Çünkü daha önce tanıştığım hiçbir erkek Ryker'a *yakın* değildi. Baskın, sert, erkeklik damlayan ve külotumu *ıslatacak* kadar ateşli.

Parmakları külotumun üzerinden istekli amımın üzerinde gezinirken dudaklarıma doğru inledi. Ter, orman ve *erkek* gibi kokuyordu ve bunun çiğliği tırnaklarımı kollarında gezdirmeme ve açlıkla ağzına doğru inlememe neden oldu. Makine, metal ve kir kokusu garajı doldurmuştu. Tanrım, bu çok pis bir şeydi ve yine de şimdiye kadar deneyimlediğim en ateşli şeydi.

...Ve ona her şeyi vermek üzere olduğumu biliyordum. Belki bazı kızlar ilk kez çiçeklerle, çikolatalarla ve yumuşak ipek çarşafarla birlikte olmayı hayal eder. Dürüst olmak gerekirse, bunun benim için nasıl bir şey olacağını çok fazla hayal ettiğimden emin değilim. Ama tam orada, o kirli tamircinin çalışma masasında otururken, lastik, metal ve yağ kokusu havayı doldururken ve kaba, muhteşem motorcum bacaklarımı kaslı kalçalarına sararken, kirli elleri dokunuşuyla beni işaretlerken ve muhteşem ağzı beni yutmak ister gibi öperken, *bunun* benim için bir fantezi olduğunu biliyordum.

V-kartımı *tam olarak* böyle kaybetmek istiyordum. Ve Ryker James tam da kaybetmek istediğim adamdı.

Geri çekildi, ağzı boynuma düştü ve dişleri hassas tenimi sıyırdı. Nefesim kesildi, onu pençeledim ve parmakları amımın üzerinde gezinip külotumun içinden beni okşarken yüksek sesle inledim. Yere düştüm, nefesim hızlandı ve kanım kulaklarımda uğuldu. Parmaklarının kalçalarımda bıraktığı izleri ve beyaz külotumun üzerinde bıraktığı koyu lekeleri görebiliyordum.

Evet.

Çok kirli. Çok pis. Çok *yanlış*. Benim geldiğim dünyada Ryker gibi bir adam öcü gibiydi - kaba, vahşi ve evcilleşmemiş. Benim dünyamda, benim gibi iyi bir kız büyüyünce hırka giyen, golf oynayan bir avukatla falan evlenirdi. Mükemmel, tatlı, düzgün ve her zaman temiz olurdum, saçımın bir teli bile yerinde olmazdı.

Ryker'ın eli saçlarımdan *arasına* girip çekiştirerek başımı geriye doğru çekerken haykırdım - ağzı açıkta kalan boynumu öpüp emerken vücudumda çığ bir sıcaklık patlaması oldu.

Düzgün mü? Tatlı mı? *Temiz* mi?

Ben değil, onunla değil. Tanrım, beni *kirletmesini* istiyordum. Kirli ellerinin üzerimde olmasını istiyordum - beni işaretlemesini, bana dokunmasını, tenimde vücudumun hangi kısmını sahiplendiğine dair bir yol haritası bırakmasını.

Daha aşağıya indi, ağzı göğüslerimin üzerinde geziniyor ve dili meme uçlarımla alay ediyordu. Haykırdım, ona yapıştım ve dudakları vücudumda elektrik titremesine neden olurken zevk içinde inledim.

"Aç şu bacaklarını benim için pis kız," diye hırladı Ryker tenime doğru. "O güzel kalçalarını aç ve bana küçük külotunu ne kadar ıslattığını göster. Nasıl bir *karmaşa* yarattığını göster bana."

Önümde dizlerinin üzerine çökerken sert elleriyle bacaklarımı araladı. Nefes nefese kaldım, parmakları külotuma takılıp yavaşça yana doğru sıyırırken göğsüm kabardı.

"*Siktir*, bebeğim," diye inledi Ryker, çenesi gerilmişti. "*Ne kadar* da güzel bir amcık. Daha önce yaptığım gibi küçük bir öpücük vermemi ister misin?"

Başımı sallayarak inledim.

"Seni duymadım, tatlım," diye homurdandı, gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı kayıyordu.

"*Evet*," diye

nefes nefese

kaldım. "*Evet*

ne?"

"BEN- BEN-" Şiddetle kızardım, parmak ucunu kalçamda bir aşağı bir yukarı gezdirirken inledim, dokunmasını istediğim yere dokunmaktan çekiniyordu.

"*Söyle bana*, Addison."

"*Beni... beni... tekrar öpmeni istiyorum.*"

"*Nereye?*" diye tısladı.

"*İşte!*"

Parmağını tenimde bir aşağı bir yukarı gezdirirken vücudum karıncalanıyor, her hücrem alev alev yanıyordu, bana asla tam olarak dokunmuyordu.

"Bundan daha iyisini yapabilirsin, tatlım," diye mırıldandı kaba motorcu, bana hınzırca gülümseyerek. Daha yakına eğildi ve nefesinin çıplak, kaygan dudaklarımda gezinmesine izin verdi.

"*Amımı yalamanı istiyorum!*"

O ana kadar ağızımdan çıkan en iğrenç kelimeler ağızımdan yuvarlandı ve utancımdan ölebilirdim, ancak tam o sırada aniden ağızını bana doğru yaklaştırdı. Ve aniden tüm dünyam *eridi*.

Ryker hınzır dilini dikiş yerimde gezdirip dudaklarımla alay ettikten sonra ucunu ağrıyan klitorisime değdirirken haykırdım. Sert elleri kalçalarımı sıkıca tutarken ve dili beni çılgına çevirirken, kalçalarım kendi aklıyla ona doğru savruldu, içimdeki sıcaklık eridi.

Klitorisimi dudaklarının arasına aldı, dili klitorisimin etrafında defalarca döndü ve zevk içinde patlarken çılgık atmama neden oldu. İçimde hırladığını hissedebiliyordum, o büyük sert elleri beni sıkıca tutarken titreşimler beni çılgına çeviriyordu. Kalçalarımı ona karşı salladım, ağzı beni tam sınıra iterken külotum yana çekildi.

Beni nefessiz bırakarak ve daha fazlası için nefes nefese bırakarak geri çekildi - az önce beni reddettiği serbest bırakma için ağrıyordu. *Bilerek* yaptığını yüzündeki hınzır sırıtiştan anlayabiliyordum.

"Uh-uh, kedicik," diye homurdandı. "Kalın horozumu bu tatlı küçük amcık içine kaydırduğım da benim için *damlayan* ıslak istiyorum. O kadar yakın olmanı istiyorum ki, sadece seni ilk kez talep ettiğimi hissederek gelmeni istiyorum. Büyük horozumun bu sıkı küçük amcığı genişlettiğini hissetmenin benim için gelmeni sağlayan duygu olmasını istiyorum."

Yukarı doğru hareket etti, çıplak, sıcak, mürekkepli, kaslı gövdesi vücuduma doğru kayarken elini saçlarımın arasına soktu ve beni şiddetle öptü. İnledim, dudaklarında ve dilinde kendi tatlılığını tattım ve bunun için onu daha da sert öptüm. Kemer tokasının şingirdama sesiyle inledim. Çekildi, elleriyle kot pantolonunun fermuarını açtı ve yavaşça fermuarı indirdi.

Tanrım, evet.

Alt tarafı çıplaktı ve yırtık kotu karın kaslarından ve kalçalarının oluklarından sıyrıldığında, gözlerim *kocaman* sikiinin *kalın*, zonklayan gövdesine kaydı.

Ve ben *inledim*.

Kot pantolonunu gittikçe daha fazla sıyırmasını, aşağı çekmesini ve gözlerimin büyük, şişman horozunu daha fazla almasına izin vermesini izlerken inledim. Ta ki aniden pantolonu aşağı itene ve o kalın alet serbest kalana kadar. Gözlerim kocaman oldu ve *muhteşem* siki tam olarak görüldüğünde çenem düştü.

Ryker yumruğunu şaftının etrafına sararken homurdandı, içime geri dönerken kendini yavaşça okşadı. Şişmiş başı kalçama sürtündü ve onu hissettiğimde nefesim kesildi. Elleri tekrar kalçalarımın yukarı kayd,ı,

Dudakları dudaklarıma yapışırken parmakları külotuma yapıştı. Hızlı bir sarsıntıyla küçük pamuklu külotumu aniden yırtıp çıkardı ve ben onun için titreyip inlerken bir kenara fırlattı.

"Daha önce hiç yaşamadığını biliyorum," diye mırıldandı ve sikini kalçama doğru okşadı. Daha yukarıya *doğru* hareket ettirdi, büyük şişmiş kafa cildimin üzerinde alay ediyordu, ta ki *tam* kedi dudaklarımın üzerinde fırçalandığını hissedene kadar, beni nefessiz bıraktı.

"Biliyorum daha önce hiç bir erkek o daracık kirazına sahip çıkıp seni kendine ait kılmadı. Ama *ben* öyleyim bebeğim," diye dudaklarıma karşı homurdandı. Eliyle sikini okşadı, benimle alay etti, sıcaklığın klitorisimin üzerinde gezinmesine izin verdi, ta ki ben bacaklarımı onun etrafına sarana, beni alması için çaresizce çırpınana kadar.

Ryker geri çekildi, elini amıma götürürken aramıza baktı. Parmakları dudaklarımı araladı ve kalın başını açıklığıma doğru hafifletirken beni inletti.

"Bak ne kadar da el değmemişsin," diye inledi. "O küçük aç amcığın benim sikim için ne kadar pembe ve ıslak olduğuna bak." Homurdandı, güçlü eli zonklayan şaftını yukarı ve aşağı kaydırды. Kalın, beyaz prekum kafasından sızdı, amıma damladı ve kıkımdan aşağıya doğru üzerime damladı.

"Bacaklarını benim için iyice aç bebeğim," diye mırıldandı usulca, ellerimi tutup dizlerimin arkasına getirmeden önce beni öpmek için eğildi. Kendimi onun için açık tuttum, bacaklarımı aklımı kaçırmak istememe neden olan bir adamın kaba, dövmele canavarı için çok geniş ve ahlaksızca açtım.

Bana doğru itti ve başı aralanmış dudaklarımın arasından kayarak *tam* giriş yerimde beklediğinde nefesim kesildi.

Ryker sessizce, "Bana durmamı söyleyen iyi olur, tatlım,"

dedi. "Bunu yapmanı istemiyorum."

"Bu seni son kez uyarışım," diye inledi. "Çünkü bundan sonra geri dönüş yok. Bundan sonra *benimsin* Addison."

Dilim dudaklarımı ıslatmak için dışarı fırladı. Nabzım kulaklarımda *kükredi*. Gözlerimiz buluştu. Ve içimdeki tüm şüphe yok oldu.

"Beni uyarmanı istemiyorum," diye tısladım. "*Tanrım, beni becermeni istiyorum.*"

Kalçalarını itti ve aniden kalın sikinin başı içeri girdi. Bacaklarımı bıraktım, kalçalarım beline dolandı ve tırnaklarım sırtını tırmaladı. Yavaşladı, büyük elleri kendini tam orada, tam içinde tutarken çok sıkı ve çok korumacı bir şekilde tutuyordu.

"Güzel ve yavaş, bebeğim," diye dudaklarıma doğru inledi. "Açıl. Aç ve o küçük dar amcığını sikmeme izin ver. İyice aç ve seni doldurmama izin ver."

İçeri itti, sikinin daha fazlasını kaygan, sıkı küçük amıma soktu. Zevk içimde erimeye başladı - kalınlığı içeriye doğru ilerlemeye başladığında daha önce hiç hissetmediğim bir zevk. Pürüzsüz, şişman siki içeri kaydı, beni etrafına gerdi, kaslı kalçaları onu daha derine ve daha derine itti, inlemelerim daha yüksek ve daha yüksek sesle ağıladı. Homurdandı, *daha* da fazlasını içime iterken elleri kıçımda sıkılaştı, ta ki aniden ağır taşaklarını kıçımda ve büyük *aletinin* her bir santimini içimde hissedene kadar.

Kendini orada tuttu, bana sıkıca sarıldı ve beni yavaşça öptü. Nefes nefese kalmıştım, göğüs uçlarım göğsüne sürtünüyordu ve bedenim yavaş yavaş onun beni ağzına kadar doldurma hissine alışıyordu. Onun çiğ sıcaklığı ve zevk içimde *erimeye* başladı ve yavaşça ona karşı sürtünmeye başladım.

"Hevesli küçük kız," diye inledi, siki içimde esniyor ve beni soluk soluğa bırakıyordu. "Ne kadar açgözlü bir küçük kedi, o büyük şişman horozu yutmaya çalışıyor."

Yavaşça dışarı kaydı, aşağı bakmama ve pembe dudaklarımın onun kalınlığına yapışmasını izlememe izin verdi. Başını içeride bıraktı, yavaşça geri çekilmeden önce zonklamasına ve seğirmesine izin verdi, ben zevkle inlerken beni tekrar ağzına kadar doldurdu.

"*Benim*," diye sessizce homurdandı. Dışarı kaydı ve sonra tekrar içeri girdi, bu sefer daha hızlıydı, ben daha fazlası için inlerken bana her santimini verdi. "*Hepsi benim.*"

Eli beni sıkıca kavradı ve yavaşça, kaba kanun kaçağı dağ adamım *beni becermeye* başladı.

Muhteşem siki girip çıkıyor, içimde çok derinlere pompalıyor ve beni zevkten ciyaklatıyordu. Parmaklarım kaslı sırtını tırmıkladı ve bacaklarım beline dolandı, onu içime çekti ve onu teşvik etti. Beyaz sıcak içimde patladı, her güçlü itişte beni kabzasına kadar doldururken vücudum ona karşı nasıl hareket edeceğini buldu. Kalın shaftı her hareketinde klitorisimi okşuyor, dudakları boynumu, köprücük kemiğimi ve göğsümü emiyor, ısıyor ve alay ediyor, ben de kendimi tamamen ona kaptırmaya başlıyordum.

Ryker inledi, kalçaları daha hızlı, daha sert ve daha derin pompaladı - beni *onunmuşum* gibi becerdi. O içime girdikçe kirli mekanik masası gıcırıyor ve altımda sallanıyordu. Somun, cıvata ve vida kutuları yere döküldü. Sonunda radyo gitti, betona çarparak Johnny Cash'i susturdu. Ama o noktada duyabildiğim tek şey ikimizin bir araya geliyordu. Islak, pis, erotik sesler kulaklarımı dolduruyordu. Erkeksi inlemelerinin sesi nabzımın daha da hızlı atmasına neden oluyordu. Kocaman sikinin içime girdiğini ve kalçalarımın uyluklarıma çarptığını hissetmek beni hayal bile edemeyeceğim kadar ateşlendiriyordu.

O kadar büyük, o kadar pis, vahşi ve evcilleşmemiştiki ki yavaş yavaş kendimi kaybetmeye başladım.

"Küçük amcığının sikimi çok sıkı kavradığını hissedebiliyorum Addison," diye inledi. "Senin o açgözlü küçük amcığının taşaklarındaki döllerini sağmaya çalıştığını hissedebiliyorum. Devam et, tatlım. O koca siki sıklamaya devam et. Beni böyle sıkılamaya devam et ve sıcak döllerimin her damlasını sana vermemi sağlayacaksın. Bunu mu istiyorsun, pis kız? Benim tarafımdan *işaretlenmek* mi istiyorsun? *İçindeki* ve üzerindeki hissimi bilmek istiyorsun - benimle kirlenene kadar seni döllerimle kaplamak istiyorsun."

Dünya kenarlarından bulanıklaşmaya başlarken ve tüm vücudum alev alev yanmaya başlarken ona sıkıca tutunarak yuvarlanmaya başladım.

"Ryker-!"

"Benim için gel, bebeğim. O küçük tatlı amcığın büyük sikim için geldiğini hissetmeme izin ver."

Dudakları boynuma yapıştı, elleri kıkırmı sıkıca kavradı ve her bir santimini bana vererek içeri girdi.

...ve ben onu kaybettim.

Dudaklarına doğru *çığlık* attım, orgazm içimde paramparça olurken varlığımın her zerresiyle onu öptüm. Kalın sikini sıkıca kavrayıp dalgalarının üzerime çökmesine izin verdiğimde içimde ısı ve ışık patladı.

Ryker kalın sikini derinlere daldırdı ve aniden hissettim. Sıcak dölünün içimin derinliklerine fışkırdığını hissettiğimde haykırdım. Kükredi, çekip kendini okşadı, göbeğime, kalçalarım ve amıma sıcak beyaz dölden kalın yapışkan ip üstüne ip pompaladı. İnledi, tekrar tekrar okşadı, tohumunun daha fazlası cildime sıçradı ve beni spermiyle parlattı.

Beni onunla işaretliyor. Beni

onunla *kirletiyor*.

Tam da istediğim gibi.

Dudakları dudaklarıma yapıştı, bedenlerimiz birbirine çarparken ikimiz de nefes nefese kaldık ve terledik - büyük, güçlü elleri beni asla bırakmayacakmış gibi tutuyordu.

"Artık benimsin güzelim," diye fısıldadı Ryker dudaklarıma şiddetle, dünya etrafımda bulanıklaşırken.

"Hepsi benim."

Soğuk bir yatakta uyandım, kızgındım.

Onu özlüyorum. Onu istemek. Açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi onu arzulamak.

Bir gece önce onu yatağında istemiştim. Hatta geri kalan *her* gece, ama özellikle de garajdan sonraki o ilk gece yatağında olmasını istemiştim. Ama Addison başını sallayıp beni öpmüştü.

"Axe ve Larkin'den döndüğünde Kyrie için kafa karıştırıcı olabilir ve biz... bilirsin işte."

Haklıydı ve bunu biliyordum. Genç olabilirdi ama zekiydi. Olayları görüyor, insanların nasıl düşündüğünü ve dünyanın nasıl işlediğini anlıyordu. Kahretsin, bu çok ferahlatıcıydı.

Axe, Kyrie'yi erken bıraktı ve Addison arka kapıdan mutfığa girdiğinde o ve ben krep yiyorduk.

"Günaydın, Addison!"

"Günaydın, ufaklık! Axe ve Larkin'in evinde yatıya kalman nasıldı?"

Kyrie dişlek bir gülümsemeyle sırtıttı. "Oldukça eğleneliydi. Oraya vardığımda Larkin Teyze bana sıcak kakao yaptı ve Axe Amca da uyumayıp onunla birlikte bir palyaço hakkındaki korku filmini izlememe izin verdi."

Kaşlarımı çatarak bakışlarımı Addison'ı içtiğim yerden kaldırıp kızıma baktım. "O *ne* yaptı-" Çenemi kapattım.

"Böyle filmleri izlememen gerekiyor tatlım. Seni korkuturlar."

"Onlar *gerçek* değil baba," diye iç geçirdi, Addison'a bakıp gözlerini devirdi, sanki onun hakkında işbirliği yapıyorlarmış gibi.

"Evet, *cidden* Ryker. Onlar gerçek değil, biliyorsun."

Addison bana göz kırptı, ben de ona "bunun hesabını sonra soracaksın" bakışıyla karşılık verince sırtıttı. Ama sonra döndüm, Kyrie'nin Addison'a sırtışına ve onunla krepler hakkında konuşmaya başlamasına kendim de sırtıttım. Sonra da filmlerden. Sonra da takıntılı olduğu bir olimpik jimnastikçiden.

Addison da hemen gevezelik etmediyse ne olayım.

Kahretsin, sadece zeki, dünyevi, muhteşem ve çok seksi değildi. Kyrie'yle de arası iyiydi. Gözlerimi bir anda kaçırıp başımı salladım.

Bu hatunla gün batımına doğru kaçacağımı mı düşünüyordum? *Lütfen*. Bunun ne olduğunu biliyordum. Benim için, şey, benim için gerçektir. Benim için yıllardır ilk kez birinin zırhımı geçmesine izin vermektir. Onun içinse, hadi ama, bu onun için bir hikayeydi. Bu, daha sonra banliyöde çalışan bir takım elbise ile evlendiğinde kız arkadaşlarına anlatacağı bir şeydi. Yaşadığı o çılgın kaçamakla ilgili bir "kız kıza gece gezmesi" hikayesi. Aksini düşünecek kadar aptaldım.

Ama yine de ona bakmaktan kendimi alamıyordum. Onu arzulamayı ve istemeyi bırakamıyordum. Belki de içimden bir ses bana bundan kaçmamı söylüyordu ama ben onu ittim. Ondan daha fazlasına ihtiyacım vardı ve fiziksel olarak yapamayana kadar onun için gelmeye *devam* edecektim.

O sabah J. Crew görünümünü geride bıraktığını ve bunun yerine yırtık diz kot pantolon, atlet ve botlarla içeri girdiğini fark ettim. Kahvemi yudumlarken içimdeki canavarın kıpırdadığını hissettim, gözlerim mutfak masasının karşısında onu izliyordu.

Çok baştan çıkarıcıydı.

Kyrie'nin okula giden otobüse yetişmek için birazdan yola çıkması gerekiyordu, ben de kalkıp kahvaltıyı hazırlamaya başladım.

"Oh, yapabilirim-"

Addison kendi tabağıyla kalkarken kızardı, bana sürtündü ve dudağını ısırđı. Gözlerimiz buluştu ve daha da kızarıp tabakları lavaboya götürmek için uzaklaşmadan önce orada şiddetli bir şey kıvılcımlandı.

"Sırt antını al presnes, otobüs birazdan burada olur."

Ben masanın geri kalanını toplarken Kyrie koşarak oturma odasına gitti, ev ödevlerini ve okul eşyalarını çantasına doldurdu. Addison lavaboda tabakları yıkıyordu ve kalan bulaşıkları onun yanına tezgâha koyduğumda günaha girmesine izin verdim.

Kendimi ona yaklaştırdım, ona karşı hareket ederken sessizce hırladım. Sessizce nefes aldı, bana karşı titredi ve kıçını bana doğru itti.

"Dikkatli olmalıyız," diye fısıldadı.

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," diye inledim, saçlarının kokusunu içime çekerek kıçına bastırdım ve sikimi ne kadar sertleştirdiğini hissetmesine izin verdim.

"Siktir, *Ryker*," diye fısıldadı nefes nefese, gözleri kapandı ve nefesi kesildi. Yıkamakta olduğu atal elinden düştü ve lavabodaki tabağa çarparak o anı paramparça etti.

"Bir şey mi kırıldı?"

Kyrie'nin sesi ve diğer odadan koşuşturarak gelen ayak sesleri beni Addison'dan uzaklaştırdı ve yumurtaları buzdolabına koymakla meşgul oldum.

"Hayır, sadece sakarlık yapıyorum!"

Addison dönüp Kyrie'ye göz kırptı, parmak uçlarındaki suyu ona doğru savurdu ve sekiz yaşındaki çocuğun kıkırdamasına neden oldu.

"Babam her zaman bulaşıkları kırar."

"Onu rahat bırak. Kocaman elleri var." "Ayrıca sakar."

Addison homurdandı ve ben de gözlerimi devirerek Kyrie'nin üzerine atıldım, onu kucağıma alıp mutfakta döndürdükten sonra kapıya doğru iterken ciyaklamasına neden oldum.

"Otobüs her an köşede olabilir, evlat."

"Tamam. Hoşça kal Addison!" Kyrie kısa bir süre durdu, sırtını omuzladı ve Addison'a doğru koşup ona sarılmadan önce döndü. "Sonra görüşürüz!" Döndü ve kapıya doğru koşmaya başladı.

"*Hoşça kal baba?*" Homurdandım. "Seni seviyorum, baba?" "Evet, güle güle! Seni seviyorum!"

Ve bir anda parlayan yıldızım kapıdan çıkıp sokağa doğru koşmaya başladı. Mutfak penceresinden dışarı baktım, *tam* zamanında köşeyi dönüp merdivenlerden okul servisine atlayışını izledim.

Mutfak sessizleşti. Yavaşça döndüm. Gözlerimdeki çiğ, aç, vahşi bakışı görünce Addison'ın nefesi kesildi. Yanakları pembeleşti ve elleri elindeki bulaşık havlusunu sıkarken dudağı dişlerinin arasında kıvrıldı.

"*Oh,*" diye fısıldadı.

"Sen, *c'mere.*"

Addison ona doğru hamle yaptığımda nefesi kesildi, ellerim onu sahiplenici bir şekilde kavrarken inledi, onu döndürdü ve buzdolabına doğru itti. Ona çarparken inledim, onu şiddetle öptüm ve kendini bana doğru eğerken ellerimin vücudunda kaymasına izin verdim. Nefes nefese kalmıştık, hayatımız buna bağlıymış gibi birbirimizi öpüyor, birbirimizin dudaklarına inliyorduk.

Uzandım ve tişörtümü yırtıp çıkardım, kolsuz bluzunun eteğine uzanıp göğüslerinin üzerinden geçirmeden önce bir kenara attım.

Sütyen yok. *Akıllı kız.*

Ağzım göğsüne indiğinde haykırdı, dudaklarım pembe bir meme ucunun etrafını sararken dilim üzerinde dönüyordu. Ellerim teninden aşağıya doğru kayarak kalçalarını kavradı ve boyalı göğüslerinin önüne doğru kaymaya başladı.

kot pantolonunu giydi. Düğmesini açtım ve durmadan önce kalçalarından aşağı sıyırmaya başladım. Ondan uzaklaştım ve aniden onu döndürdüm.

Addison *inledi*, avucunu ve yanağını buzdolabına bastırıp kıcını içime doğru iterken ağladı.

Dediğim gibi: *akıllı kız*.

Bir canavar gibi homurdandım, ellerim kotu onun küçük tatlı kıcından ve mükemmel kalçalarından çekip çıkardı, ben arkasına geçerken dizlerine kadar indirdi. Lanet olsun, onun amına doyamıyordum. Onun şeker gibi tatlı tadına bağımlıydım.

Büyük ellerim onun küçük, sıkı kıcını kavradı, ağzımı ona doğru hareket ettirirken onu genişçe açtı ve inletti. Dilim kaygan, yapışkan amının üzerinde gezinirken, sularını içerken ve zevkle ciyaklamasına neden olurken nefes nefese kaldı. Parmaklarım derisini kazarken dilimi derinlere iterek içine doğru inledim. Klitorisini emdim, vücudunun sarsılmasına ve inlemelerinin gittikçe yükselmesine neden oldum, geri çekilmeden önce onu kızdırdım.

Dilim amının üzerinde dans etti, iç uyluklarını öptü ve dudaklarının arasında sürüklendi, yavaşça geri ve daha yükseğe hareket ettim. Kötü, pis bir arzu kafamın içinde kükredi, nabzımın içimde gürlemesine ve sikimin uyluklarımın arasında zonklamasına neden oldu.

Küçük Addison Hale'in ne kadar *kirli* olabileceğini görme zamanı.

Dilim onun büzülmüş küçük göt deliğini okşadı ve Addison *çılıgına* döndü. Saf, çiğ bir zevkle *inledi*, bacakları titrerken ve kıcı bana doğru geri itilirken buzdolabını pençeledi.

"Siktir, Ryker..."

"*Pis kız*," diye homurdandım. Tekrar içeri girdim, o benim için ciyaklarken ve inlerken dilimi tekrar kıcının etrafında döndürdüm.

"Benim pis küçük kızım olmayı seviyorsun, değil mi?"

"*Evet!*" diye inledi, dilim yine onun en özel yerinin üzerinde gezinirken.

"Pis ellerimi üzerinde gezdirmeme izin vermen, seni çok sert boşaltmam, her bir parçan bana ait olana kadar bu küçük ateşli bedenin her santimini öpmem."

Amına geri dönmeden önce kışını tekrar okşadığımda inledi. Dilim klitorisinin üzerinde dans etti, zevkle çığlık atmasına neden oldu, parmakları buzdolabının metalini tırmıkladı.

Elim kotuma gitti, kemerimi çıkardı ve içeri uzanırken fermuarımı patlattı. Parmaklarım zonklayan horozumun etrafına sarıldı, kendimi okşadığım gibi küçük amına inlememi sağladı, kendimi kotumdan kurtardım. Dilim klitorisinin üzerinde dönüyordu, yavaşça ayağa kalkmadan önce inlemeleri mutfağımyı dolduruyordu.

"Benim için bacaklarını aç, tatlım. Bacaklarını aç ve o küçük amcığını sikimle doldurmama izin ver."

Dişlerim boynunun arkasını tırmıkladı, elim vücudundan aşağı kayarak kalçasını sahiplenici bir şekilde kavradı ve kalın sikimin başını onun istekli amcığıyla hizaladım.

"Uh-uh," diye inledi, aniden yüzüme doğru döndü. Ağzı benimkine yapıştı, geri çekilmeden önce dili hevesle benimkiyle düello ediyordu, gözlerinde ateş vardı.

"Benim sıram."

Addison hemen orada dizlerinin üzerine çöktü, sırtını buzdolabına dayadı ve parmakları kalçalarımı okşadı. Bir elini yukarı kaydırđı ve sikimin etrafına sardı, beni yavaşça okşarken içimde alev alev yanan bir ateş gönderdi. Güzel mavi gözleri benimkilere baktı, o küçük seksi şımarık ağzını açtı ve dudaklarını sikimin üzerinden aşağı kaydırđı.

Sikeyim. *Ben.*

Addison sikimin yarısını boğazının arkasına kadar yutarken tısladım, kaslarım sıkıştı ve taşaklarım seğirdi. Etrafımda derin derin inledi, sikime titreşimler gönderdi ve lanet olası yıldızları görmemi sağladı. Ellerim aşağı kaydı, saçlarına dolandı ve dudaklarını şişko sikimde aşağı yukarı sallamaya başladığında saçlarını avucumun içinde tuttum. Islak, pis

Höpürdetme sesleri mutfağı doldurdu ve gözlerimi onunkilere kilitleyip taşaklarımdaki dölleri emmeye çalışmasını izlerken inledim.

Ağzına pompaladım, yumuşak küçük dili tepemin üzerinde dönüyor ve bir eli taşaklarımı kızdırmak için yukarı geliyordu. İçimde kaynayan spermi hissedebiliyordum, içimde patlamak için bir ihtiyaç vardı, ta ki sonunda onu çekene kadar.

"Henüz değil, açgözlü *kız*," diye inledim, onu yukarı çektim ve açgözlülükle öperken buzdolabıma doğru ittim. "Bu sabah dölleri o küçük tatlı amının derinliklerine akacak."

Bacaklarından birini tutup kalçama doladığımda haykırdı. Şişmiş başımı onun yumuşak, kaygan dudaklarına dayayarak içeri girdim. Yapışkan prekumumun benden damladığını, amının üzerine damladığını ve onu benimle kaygan ve parlak hale getirdiğini hissedebiliyordum. İçine hafifçe girdim ve kalın kafam içeri kayarken nefesi kesildi, kolları etrafıma dolandı ve inlemeleri dudaklarından damladı.

"*Aynen* böyle, oh *kahretsin*," diye yumuşakça inledi. Bacakları belime dolandı, sıkılaştı, ben içeri iterken beni içine çekti. Büyük sikimin zonklayan inçleri, her parçam rahminin derinliklerinde olana kadar içeri kaydı. Dudaklarımız birbirine yapıştı, ikimiz de birbirimizin ağzına doğru inliyorduk, ben geri çekildim ve sonra tekrar içeri girdim, uyluklarının arasındaki o sıcak, kaygan, sıkı küçük cennetin içine her lanet santimi kaydardım.

Ellerim kışını sıkıca kavradı, onu kendime doğru çektim ve sanki bunu unutmasını hiç istemiyormuşum gibi onu becermeye başladım. Ve asla unutmadım. Bu zamanı hatırlamasını istiyordum - onu buzdolabına sabitleyen sert ellerimi, kulaklarında mırıldanan hırıltılarımı ve zonklayan sert sikimin onu daha önce hiç doldurmadığı gibi doldurmasını - tüm bunların lanet ruhuna kazınmasını istiyordum. Onun küçük amcığının, benim onu bu kadar derinden ve bu kadar iyi gerdiğimi *sonsuz* *dek* hatırlamasını istedim. O küçük tatlı amcığın, dünyadaki hiçbir erkeğin ve hiçbir *sikin* onun içine benim kadar ait olmadığını şüphesiz bilmesini istiyordum.

Daha hızlı ve daha hızlı hareket ettik, inledik ve birbirimizi tuttuk. Onun kaygan uyarılmasının sikimin her tarafına damladığını hissedebiliyordum, taşaklarım kışını tokatlıyordu

her itişinde. Çakıllı meme uçları kaslı göğsümün üzerinde sürükleniyordu ve nefesinin boğazında düğümlenmeye başladığını hissettiğimde, yakın olduğunu biliyordum.

"Sikim için gelsen iyi olur, küçük kedicik. Bu güzel amcığın sikimin her tarafına boşalmasını sağla ki her damlasını dölleriyle doldurabileyim. Daha sonra, dükkânda sana bakacağım ve külotunun sıcak dölümle *dolu* olduğunu bileceğim - benim izim ve ben daha fazlasıyla doldurana kadar tatmin olmuş amından damlayan iddiam."

Addison boynuma doğru çığlık attı, kalçaları bana karşı defalarca sallandı, kaygan, sıkı küçük amcığı, tüm vücudu çözülmeye başladığında horozumu tekrar tekrar yuttu.

"Benim için gel, Addison. Hemen şimdi benim için gel."

Dalga aynı anda ikimizin de üzerine çöktü. Kükredim, ağzımı boynuna gömerken sikimi onun derinliklerine sürdüm. Dölleri onun içinde *patladı*, kalın ipler rahmine doğru sıçradı. Addison çığlık attı, orgazm onu bir bomba gibi patlatırken ağzı benimkine yapıştı. Vücudu orgazmıla birlikte bana karşı titrerken, amının beni sıkıştırdığını, şaftımın aşağı yukarı dalgalandığını hissedebiliyordum.

Onu öpmeye devam ettim, diğer bacağını diğer kalçamın etrafına çekerken hiç ara vermedim, ellerim kıcının altından geçerken döndüm ve onu yatak odama doğru taşıdım.

Sikim taş gibi sert kaldı. Ağzım onunkine yapışmış halde kaldı. Saplantım bir nebze bile azalmadı.

Ve bu sefer, *acele* etmeyecektim.

Tanrım, kıyafetleriyle bile yürüyen seksin vücut bulmuş hali gibiydi.

Önümdeki bilgisayarda yaklaşık beş farklı hesap tablosu açıktı ve incelemem gereken yığınla makbuz vardı. Ama, evet, hayır, konsantre olduğum şey bu değildi. Bunun yerine, ofisin garaj katına bakan pencerelerinden *Ryker*'a bakıyordum.

Üzerinde her zamanki kot pantolonu ve motorcu botları vardı, koyu gri bir tişört giymişti ve bu tişört pazularının her çıkıntısına ve geniş göğsünün her çizgisine doğru bir şekilde yapışlıyordu. O çalışırken dövmelemleri dalgalanıyor, vücudu kalbimi hoplatan bir güçle hareket ediyordu.

Dükkân o gün oldukça yoğundu - hem *Ryker* hem de *Axe* müşterilere yardım ediyor ve üzerinde çalışılması gereken arabalar ve bisikletler üzerinde çalışmak için yer değiştiriyorlardı. *Ryker*'ın bir lastiği yerden kaldırışını, sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi başının üzerinde kolayca kaldırışını izledim. Kalın bir şekilde yutkundum, onun *beni* böyle savurduğunu hayal ettiğimde içimdeki sıcaklığın nabzının attığını hissettim - beni kaldırıp omzunun üzerinden atıyordu. Belki de beni bir arabanın kaputundan aşağı atıp beynimi dağıtıyordu.

Tamam, kendine gel.

Kızardım, gözlerimi muhteşem, sert patronumdan ayırdım ve önümdeki muhasebe işine konsantre olmaya çalıştım. Ama tek yapmak istediğim onun üzerine atlamak ve onun yapmasına izin vermekken bu neredeyse imkânsız bir görevdi.

Bana ne isterse yapardı. Konsantre olabildiğim tek şey külotumun ne kadar ıslandığı olduğunda sayıları takip etmek biraz zordu.

...Bu *çok* uzun bir gün olacaktı.

* * *

VE ÖYLEYDİ.

Yaptıkları onca iş, sürekli gelen ve yeni gelen müşteriler yüzünden Ryker ile konuşmaya bile fırsat bulamıyordum. Demek istediğim, garaj gerçekten iyi gidiyordu - bu sürekli çalışmadan ve ayrıca rakamlardan da belliydi, onları daha fazla anlamlandırdım. Ama yine de günün sonunda *aklımı* kaçırmak üzereydim, çünkü tüm zamanımı Ryker'ın kaslarını esnetmesini ve elleriyle çalışmasını izleyerek geçirmiştım.

Beni ona bakarken *yakaladığı* ve gözlerindeki o ateşin ne düşündüğümü çok iyi bildiğini anlamama izin verdiği zamanlardan bahsetmiyorum bile.

Katrina ve Braun akşam yemeğine geldiler ve ben yine Ryker'ı elime almak için can atıyordum ama bunu yapamıyordum. Onunla istediğimi yapmamı engelleyen bir yasa yoktu. Yani ikimiz de rızası olan yetişkinlerdik. Mükemmel bir dünyada, yemek masasında kucağına oturup yıldızları görene kadar onu öpebilirdim.

...Ama o kadar da saf değildim. Hayatlarımızda ve çevremizde bunu imkânsız kılan bazı gerçekler olduğunu biliyordum. Birincisi, Kyrie inanılmaz küçük bir kızdı, Ryker'ın dünyasının ışığı olduğundan bahsetmiyorum bile. Ve onu tuhaflaştıracak ya da dünyasını altüst edecek bir şey yapmayacaktım.

Ama bunun ötesinde, başka bir şey daha vardı. Onunla yaptığımız şeyin *yanlış* olduğuna, bunun yasadışı ve skandal olduğuna dair süregelen bir his vardı. Evet, benden çok daha yaşlıydı, benim neredeyse yirmi bir yaşına karşılık o otuz altı yaşındaydı. Evet, o benim patronumdu ve teknik olarak ev sahibimdi de.

Ama bundan daha da fazlası vardı ve sanırım ikimiz de bunu biliyorduk. Farklı dünyalardan geliyorduk. Ben, masum, tatlı, küçük "iyi kız"

Ellerini hiç kirletmek ya da toprağa girmek zorunda kalmamış olan. Ve o, kaba, vahşi, evcilleşmemiş motorcu. Canavar. Beni omzunda taşımaya ve bir mağarada ırzıma geçmeye hazır vahşi mağara adamı.

Temel olarak, ikimizin birlikte olması yağ ve su kadar anlamlıydı. Ya da en azından, diğer herkesin bunu böyle göreceğini biliyordum.

Ama sonra, ona karşı hissettiklerimi inkâr edemedim. Bu sadece seks değildi. Bu sadece hatıra defterleri için yaşadığım "çılgın bir kaçamak" değildi. Ryker'la hissettiklerim *gerçektir* - hayal ettiğimden bile daha gerçektir. Ama yine de bunu kendimize sakladık. Bu konuda konuşmuş ve "kimseye söylememeye karar vermiş" de değildik. İkimiz de bir şekilde anlıyorduk, özellikle de Kyrie'nin yanındayken. Bu yüzden akşam yemeği sakın geçti. Kucağına oturmak yok. Onu öpmek yok. Kulağına beni üst kata çıkarıp düz yürüyemez hale gelene kadar becermesini istediğimi fısıldamak yoktu.

...Aslında sonuncusunu ben söyledim.

Evet, oldukça eğleneliydi. Herkes mutfak masasına otururken ben mutfaktan bir şeyler alıyordum, o da buzdolabından birkaç bira almak için içeri girdi. Arkasına geçtim, elimi beline doladığımda gerildiğini ve sonra inlediğini hissettim, sanki buzdolabında bir şeye uzanıyormuşum gibi, elimi pantolonunun içinden sikinin üzerine kaydırmadım.

Aslında yaptığım şey de buydu. "*Bunu istiyorum*," diye fısıldadım kulağına.

"Dikkatli ol," diye

homurdandı. "Neden?"

"Beni o kadar baştan çıkarırsın ki seni yine bu buzdolabının karşısında, tam burada ve hemen şimdi beceririm," diye mırıldandı Ryker, sesi çakıllı ve alçaktı.

"Bu bir cesaret mi?"

"Hayır, bu bir *söz*, tatlım."

Katrina da mutfağa girmeden hemen önce dudakları nefesimi ke se ce k kadar dudaklarıma değdi.

"Yardıma ihtiyacın var mı?"

Gülümsedi ve Ryker ile ben ayak seslerini duyup birkaç adım uzaklaştık. Ama sonra kuzenimin gözlerinde bir şeylerin kıvılcımını görebildiğimi *biliyordum*. Bize her şey yolundaymış gibi baksa da aklında bir soru oluştuğunu görebiliyordum.

Katrina'yı kıskanırdım.

O da benimle aynı hayattan geliyordu. Aynı züppe çevrelerde yetişmiş, annemin benim için düşündüğü aynı hayat için hazırlanmıştı - "evlenmek" ve kendimi bir avukata ya da borsacıya ya da başka bir şeye bağlamak. Ama o tüm bunlardan kaçmıştı. Buraya, Blackthorn'a, züppe bir ahmakla evlenmesi için baskı yapan ailesinden uzaklaşmak için gelmişti.

Ve bu sayede Braun'unu bulmuştu - onu *kendi* yerine koyan koca dağ adamını. Ve hiç ayrılmadı. Burada, dağda kalmış ve Braun'la evlenmişti, ailesinin onun için "seçtiği" adamla değil.

Tanrım, keşke ben de o kadar cesur olsaydım.

Biliyorum, teknik olarak gitmiştim. *Oradaydım*, Blackthorn'daydım. Ama bunu onun yaptığı gibi yapmamıştım - istemediği bir hayattan kaçmak. Hayır, Blackthorn'a gelmemin yarısı benim, yarısı da annemin beni buraya *göndermesiydi*.

"Olaydan" sonra. Michael'dan sonra.

Yine de akşam yemeği çok eğlenceliydi - beşimiz şakalaştık, şakalar yaptık ve ben de her şeyi içime çektim. Tanrım, orada oturup o insanların sıcaklığı ve yakınlığı içinde parıldarken yediğim en güzel akşam yemeği gibiydi. Katrina ve Braun birbirlerine çok aşıklardı ve kurmak üzere oldukları aile için çok heyecanlıydılar. Ve Ryker, alfa, sert, korkutucu görünümlü motorcudan kızının yanında tam bir oyuncak ayıya dönüşüyordu.

Sonunda kuzenim ve kocası vedalaşıp evlerine gitmek üzere ayrıldılar.

"Pekala, ne yapacağını biliyorsun. Yatma zamanı, bücür."

"Addison, bana kitap okur musun?"

Ryker'a baktım, o da kıkırdadı ve Kyrie'nin yanağını öpmek için eğilirken başını salladı.

"Bana uyar. İyi geceler tatlım."

Bayılmadan önce bir bölümü yarılamıştı.

* * *

"NEDEN BURADASIN?"

Merdivenlerden inip oturma odasına girdiğimde Ryker'ı görünce irkildim. Ön bahçeye bakan geniş pencerelerin önündeki kanepeye sırt üstü uzanmıştı.

"Uh, ne?"

Omuz silkti ve beni yanına çağırdı. "Yanlış söyledim. Yani neden *burası*? Neden Blackthorn? Yani burası Cancun, Avrupa ya da üniversiteli kızların yeni bir şeyler görmek istediklerinde gittikleri bir yer değil."

"Bu yüzden mi burada olduğumu düşünüyorsun? Sadece 'yeni bir şeyler denemek' için mi?" "Öyle değil mi?"

Kızarak dudağımı ısırdım ve kanepenin diğer tarafına geçtim.

"Manzara değişikliğine ihtiyacım vardı." Yutkundum. "Ve bir süreliğine annemin evinden çıkmam gerekiyordu."

Kaşlarımı çattım.

"Aslında, bir süreliğine evinden çıkmamı istedi."

Ryker kaşlarını çattı. "Annen *seni* evden mi attı? Benim babam da on altı yaşındayken beni evden atmıştı ama bunu hak etmişim. Yine de seni araba çalacak ve polislere bira şişesi fırlatacak bir tip olarak görmekte zorlanıyorum."

Homurdandım. "Bu gerçekten oldu mu?"

"Serseri bir gencin *sik kafalıyım*." Gülümsemesi solmadan önce sırttı.
"Peki ya sen?"

Başka tarafa

baktım.

"Addison."

Kanepede kayarak bana yaklaştı. Elini elimde hissettim ve yavaşça, onu saklamaya ya da itmeye çalıştığım son şey de kayboldu.

Siktir et, ona söyleyecektim. Ryker'a

döndüm.

"Annemin erkek arkadaşı, Michael, o..." Kaşlarımı çattım. "Benimle *ilgileniyordu*."

Ryker'ın yüzü karardı, dişlerini göstererek çenesini sıktı.

"*Şerefsiz*. Sana hiç dokundu mu?"

"*Hayır*. Tanrım hayır." Başımı sallarken yüzüm ekşidi. "Denedi ama hayır. Üçüncü kez üzerimi değiştirirken içeri girmeye çalıştığında, sonunda ona defolup gitmesini yoksa ne yaptığını anneme söyleyeceğimi söyledim. O da bu kozu oynamaya karar verdi ve önce anneme gitti, *ona* asılmaya çalışanın *ben* olduğumu iddia etti."

Ryker elimi avucunun içine alarak

küfretti. "Siktir, Addison."

"Elinde... Elinde benim *fotoğraflarım* vardı - üstümü değiştirirken falan çekilmiş fotoğraflar ve çamaşırhaneden çaldığı iç çamaşırlarım. Bunları anneme gösterdi ve bir tür baştan çıkarma girişimi için bunları ona bıraktığımı söyledi. Doğal olarak çılgına döndü ve bana dışarı çıkmamı ve 'kendimi toparlayana' kadar geri dönmememi söyledi. Katrina'yı aradım ve gerisi... evet."

"Bu saçmalık, meleğim. Özür dilerim."

Omuz silktim ve ona gülümsedim. "Beni buraya getirdi." "Çok, çok doğru," diye mırıldandı ve beni kendine çekti.

"İşte bu yüzden buradayım. En azından önümüzdeki bir ay kadar

sanırım." "Peki ya sonra?"

Sözleri beni hazırlıksız yakaladı ve duraksadım, gözlerindeki sert bakışa bakarken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"Ve sonra bilmiyorum, sanırım," dedim usulca.

"Kalabilirsin."

O bunu söylerken kalbim göğsümde zıpladı ve tenimin karıncalandığını hissettim. Sırıtmamak için kendimi zor tuttum, başım dönüyordu ve hepsiyle akşam yemeğinde hissettiğim o yer duygusunu hissediyordum.

"Sanırım bu hoşuma giderdi," dedim sessizce.

"Sanırım bunu ben de isterdim," diye homurdandı Ryker. Ellerini benimkilerden çekerek beni kucağına aldı. Bacaklarım kaslı kalçalarının etrafına yayılırken nabzım hızlandı, içime doğru inerken dudaklarım onunkileri buldu. Eli kalçalarımın yukarı kayıyor, beni içine çekerken dili dudaklarımın arasından geçiyordu.

"Kalmalısın," diye hırladı şiddetle, büyük elleri beni sıkıca tutarken sanki ona aitmişim gibi öptü beni.

"I-"

Arkasındaki pencere paramparça oldu - cam, tahta ve kanepenin parçaları korkunç bir çarpma sesiyle aniden havaya uçtu. Ryker kükreyerek beni kollarımdan yakaladı ve ikimizi de kanepeden yere fırlattı. Pencerenin karşısındaki duvar parçalanıp patlamaya başladığında tekrar tekrar gelen bu aralıksız patlama sesi vardı ve aniden Ryker'ın zaten ne olduğunu açıkça bildiğini fark ettim.

Kurşunlar.

"Yerde kal!" Ryker'ın sesi uzun bir tünelin içinden geliyor gibiydi ama ben kanepenin önünde yere yayılırken kulağımın dibinde böğürdüğünü biliyordum.

Patlamalar durdu ve anında ayağa kalkıp merdivenlere doğru koşmaya başladı.

Tanrım, Kyrie.

İçimdeki her parça yerde kalmamı söylüyordu ama bu içgüdüyü görmezden geldim. Yaptmak zorundaydım.

Yerden tekmeleyerek kalktım ve merdivenlere doğru koşarken sırtıma bir kurşun isabet etmemesi için beni izleyen Tanrı'ya dua ettim. Merdivenlerden yarı yuvarlanarak çıktım, koridordan aşağıya ve Kyrie'nin odasına düştüm.

Kyrie ağlıyor ve babası onu kucaklarken ona sarılıyordu.

"O iyi," dedi sessizce, küçük kızını sallarken. Sessizce ama sesi kurşun gibiydi. Kenarlı elik gibi. Buz gibiydi. Başını kaldırıp bana baktı ve gözlerindeki o sertlik nefesimi kesti.

"İyi misin?"

Başımı salladım. "Neydi-"

"Bu çok ileri gitti," diye homurdandı, yüzü mosmordu ve gözleri alev alev yanıyordu. "Bu çok ileri gitti." Gözleri benimkilerle buluştu. "Addison, Axe'ı aramanı istiyorum, *hemen* şimdi."

Axe'a, "Yalnız geleceğini düşünmüştüm," diye tısladım. "O zaman sen *aptalın* tekisin, kardeşim."

Dükkânın uzak köşesinde duruyorduk. Arkamda ve omzumun üzerinden, Axe'ın birlikte geldiği diğer kişiler ofiste duruyordu - Braun, Vlad ve ikizler Austin ve Dallas.

"Bu kulüp işi, yapmamaları gerek-"

"Hadi ama dostum!" Axe öfkeyle tükürdü. "Kulüp falan yok! Sen ve ben, Kayıp Şeytanlar'ın *son* üyeleriyiz, tamam mı? Mesele senin ve ailenin hedef tahtasında olması ve bizim bunu durdurmak için elimizden gelen her şeyi yapmamız." Bana ters ters baktı. "Seni inatçı pislik."

Çenemin sıkıştığını hissettim, ellerim iki yanımda yumruk oldu. Arkadaşıma doğru bir adım attım, hırladım ve ona yumruk atmamak için elimden geleni yaptım.

Ama sonra nefes aldım. Yavaşladım. Ne dediğini *dinledim*. "İyi," diye mırıldandım. Tekrar iç çektim, omuzlarımdan gevşemesine izin verdim.

"*Tamam.*" "Bunun kulüple ilgili bir şey olduğunu bilmiyorsun, Ryk."

"Öyle olmadığını bilmiyorsunuz. Ama tek bildiğimiz birisinin dükkanımızı yakmaya çalıştığı ve şimdi de Kyrie ve Addison içerideyken birisinin lanet olası evime bir AK şarjörü boşalttığı."

Bunu düşünürken bile öfkemin yeniden yükseldiğini hissedebiliyordum - saf, kör edici kırmızı bir öfke. Ama nefes almak zorundaydım. Aklımı başımda tutmalıydım. Kyrie iyiydi. Korkmuştu ama iyiydi. Ve Addison - kahretsin, Addison bunu milyonlarca kez yapmış gibi soğukkanlılığını korumuştı. Axe'ı arayan oydu ve o izlerken bu dünyada hiçbir şeyin Kyrie'ye zarar vermeyeceğine dair bana söz veren de oydu.

Ve onun haklı olduğunu biliyordum.

O ve kızım Katrina, Larkin ve Stella ile birlikte Vlad ve Chloe'nin evindeydiler. Aptalın biri "bütün kadınları yalnız ve korumasız bırakmak" hakkında alaycı bir yorum yapabilirdi ama Katrina ve Chloe'nin ateş ettiğini görmüştüm. Onlardan izin almadan o lanet eve girmeye çalışan herkesi paramparça etmişlerdi. Ayrıca, Vlad tepesinde lanet bir *kalede* yaşıyordu.

"Hadi seni inatçı pislik," diye homurdandı Axe, beni ofise doğru iterek. "Vlad'ın görmemiz gerektiğini söylediği bazı şeyler var."

Axe ve ben ofise girerken diğer dört adam ayağa kalktı ve döndüler.

"Geldiğiniz için teşekkürler," diye mırıldandım etrafıma bakarak. "Gerçekten, teşekkür ederim."

"Burada yaşıyorsun, sen ailedensin Ryker," diye hırladı Braun. "Bizim dağımız, bizim ailemiz. Ve bizim olanı koruyacağız."

Vlad, Austin ve Dallas acımasızca başlarını salladılar.

Vlad başını masanın üzerinde açık duran dizüstü bilgisayarına doğru sallayarak, "Gel," dedi. Ona doğru ilerledim, diğerleri de etrafımda toplanmıştı.

"Yani..." Rus, ekranında bir şeye tıkladı. "Bu, garajdaki güvenlik kamerasının geçen geceki görüntüsü. Çöp konteynırına bakan arka taraftaki işe yaramazdı. Şerefsiz daha çöp kutusuna yaklaşmadan o görüntüyü kesmiş. Bu da başka bir açıdan, arabayla uzaklaşırken çekilmiş."

Vlad ekranda bir şeye tıkladı ve bir video klibin oynatılmasına izin verdi. Garajın arkasından köşeyi dönerek bir motosiklet geldi ve onu dondurdu.

"Yapabileceğim en net şey bu," diye mırıldandı.

Ne gördüğümü anlamaya çalışarak ekrana baktım. Ama tek seçebildiğim bisikletli bir adamın uzaklaştığı oldu.

"Başka bir şey yok, ha?"

Rus başını salladı. "Üzgünüm Ryker. Ama *bu* ön verandanızdaki güvenlik kamerasından. Arabayla uzaklaşan şerefsizleri buradan görebilirsin."

Kaşlarımı çattım. "Onlar mı?"

Vlad'ın çenesi gerildi. "Sadece izle."

Video oynadı. Videoda bir adam ön bahçemden sokağa park edilmiş bir bisiklete doğru koşuyordu. Motosiklete atladı, motoru çalıştırdı ve tam o sırada köşeden başka bir adam geldi - belki de yedek tetikçi ya da onun gibi bir şey. İkisi birden yola doğru kaçmaya başladılar.

"Tamam, doğru..."

Vlad videoyu durdurdu ve bir şeye tıklamaya başladı. Donmuş görüntü temizlendi, sonra tekrar temizlendi ve gerçekten bakabileceğiniz bir görüntüye dönüştü.

"Tam *burada*."

Vlad sandalyesini arkaya kaydırды ve ben de ekrana bakmak için eğildiğimde gözlerimi kıstım.

Vay canına. Lanet olsun.

"Hayır. Lanet olsun. Way," diye tısladı Axe omzumun üstünden, adamların iki yüzü ekranda netleşirken.

Vlad kaşlarını çattı. "Bu adamları tanıyor musun?"

Axe sadece başını salladı ama ben yavaşça kelimelerimi buldum.

"Onu tanıyorum," diye tısladım, ilk adamı dürterek. "Ama o lanet olası *öldü*."

Ya da en azından öyle olması gerekiyordu. Ama ekranda, evimi kurşunlarla doldurduktan sonra kükreyerek uzaklaşan, öldüğünü *bildiğim* bir adam vardı.

Axe nefes nefese, "Bu Jesse Hoyte amına koyayım," dedi ve parmağını ikimizin de geçmişimizden tanıdığı adamın yüzüne doğru uzattı.

"Bu da kim lan?" Braun arkamızdan tükürdü.

"O-" Başımı salladım. "Vahşi Süvariler'in bir üyesiydi."

"Bu adamlar..." Braun boğazını temizledi ve başka tarafa baktı. "Siktir. Üzgünüm çocuklar."

"Hayır, söyle," diye tısladı Axe, yüzünde öfke vardı. "Bütün kulübümüzü öldüren rakip MC," diye tükürdü. "Ama Vahşi Süvarilerin hepsi öldü artık."

"Hepsi değil amına koyayım," derken sesim boğazımda düğümlendi. "Görünüşe göre bir hamamböceği hâlâ etrafta geziniyor."

"Peki ya o?" Dallas bir adım öne çıktı ve kaşlarını çatarak ikinci motorcuya başıyla işaret etti. "Başka bir Savage Rider mı?"

Başımı salladım. "Hayır. Tam olarak çıkaramıyorum ama ceketindeki yama Jesse'ninkinden farklı. Gördün mü? Jesse'nin ceketinde bufalo kafatasının etrafına sarılmış bir yılan var. Bu Vahşi Süvariler'in arması. Ama bu diğer adamınki..." Kaşlarımı çatarak bulanık görüntüye baktım. "Bunu daha net hale getirebilir misin?"

Vlad başını salladı. "Korkarım

hayır." Yemin ettim.

"Dur bakalım." Dallas'ın ikizi Austin, kare şeklindeki çenesiyle ekranı işaret etti. "Hangi yöne doğru gittiler?"

Kaşlarımı çatarak ona baktım, sonra birden nereye gittiğini anladım ve Vlad'a doğru döndüm.

"Bu gece erken saatlerde *dükkândaki* güvenlik kameralarını kontrol edin. Eğer benim evimden geldilerse-"

"Lanet olası garajın önünden geçtiler," diye bitirdi Axe, yüzü bir öfke maskesine dönüşmüştü.

Vlad klavyesini karıştırmaya başladı. "Bir saniye. Tamam, doğru..."

Ekranda, evimin olduğu yönden iki motosikletin farları kükreyerek görüldü.

"*Buradayım.*"

Vlad görüntüyü dondurdu.

...Bütün göğsüm dondu.

Kulaklarımda bir çınlama vardı, sanki yer altımdan kayıp gidiyormuş gibi bir his. Hırladım, elim ofis sandalyesinin arkasına sıkıca yapıştı, ta ki sandalyeyi ikiye bölebileceğimi düşünene kadar.

"Ryk-"

"Görüyorum," diye tısladım, başımı sallayarak. Görüyordum ama görmek istemiyordum. "Bu mümkün değil," diye fısıldadı Axe kısık sesle. "O- o *öldü.*"

"Ben de öyleydim," dedim sessizce. "Sen de öyleydin, ya da ben öyle sanıyordum."

Gözleri aramızda gezinirken Braun'un kaşları kırıştı. "Çocuklar, bu herif de kim?"

"Adı Stone."

Braun kaşlarını çattı. "Kim bu-"

"Kayıp Şeytanlar'ın silah arkadaşıydı." Oda sessizliğe gömüldü.

Axe sessizce, "En iyi arkadaşlarımızdan biriydi," dedi. "Ve o *öldü.*"

"Ya da değil," diye homurdandım. "Çünkü bana öyle geliyor ki Stone hâlâ hayatta. Ve bir Vahşi Sürücü'nün ailemi öldürmeye çalışmasına yardım ediyor."

Odadaki diğer adamlara doğru döndüm, gözlerim alev alev yanıyordu ve vücudumdaki her bir hücre ve beynimdeki her bir sinaps tam otomatik olarak ateşleniyordu.

"Ve şimdi onu bulacağım ve doğruca cehenneme göndereceğim."

Daha sonra kamyonetimle Vlad'ın evine gittim ve Kyrie ile Addison'ı aldım. Dağın aşağısına doğru yavaşça geri döndük, Addison yanımdaki bank koltuğuna yığılmıştı ve başı omzumdaydı. Kyrie de onun yanında, başı Addison'ın kucağında uyuyordu.

Kahretsin, bu doğru geldi.

Evimdeki hasarın tamamı ön taraftaydı ve tüm yatak odaları arka tarafta olduğu için eve gitmek en doğru hareketti. Vlad onun evinde kalmamız konusunda ısrar etmeye çalışmıştı ama Kyrie için en iyisinin *normallik* olduğunu biliyordum. Ya da en azından benim ona verebileceğim kadar normallik. Ve kendi evinde, kendi yatağında uyanmak onun ihtiyacı olan şeydi.

Yine de Vlad ağaçların tepesinden keskin nişancı tüfeğiyle evimi korumakta *ısrar* etti. Aslında Austin ve Dallas da öyle yaptı. Onlara teşekkür etmeye çalıştım ama hayır, üçü de geri adım atmadı.

"Bizim dağımız, bizim insanlarımız," diye homurdandı Dallas, omzuna asmadan önce tüfeğine bir mermi yerleştirdi. "Ailenle birlikte kendi evinde uyu dostum, ama sen ne dersen de biz bir şey olmayacağından emin olacağız."

Böyle bir inançla tartışacak değildim.

Omzumda uyuyan kadına baktım, kızım ona doğru kıvrılmıştı. Kahretsin, Kyrie'ye karşı çok iyiydi ve küçük kızım delirmişti.

onun hakkında da. Ormandan aşağıya doğru o sessiz sürüşte onlara bakarken içimde bir şeyler kabardı - daha önce hiç hissettiğimden emin olmadığım bir duygu.

Kendimi *bütün* hissettim. Sanki sonsuza dek kaybolmuş olan bir parçam geri dönmüş gibi hissettim.

* * *

"O DIŞARIDA."

Addison üst kattaki koridorun loşluğunda Kyrie'nin kapısını kapatırken bana gülümsedi. Onu yukarı ben taşımıştım ama Addison onu yatıştırıp tekrar uyutan kişi olmuştu.

"Onunla gerçekten çok iyi anlaşıyorsun,

biliyorsun." Gülümsedi. "Onunla olmak

çok kolay."

"Hayır, bundan daha fazlası var," dedim sessizce. Ellerim belini buldu ve onu kendime çektim. "Onu anlıyorsun. Yani, onun nasıl düşündüğünü anlıyorsun."

"Babası gibi düşünüyor."

Sırıttım. "Vay anasını. Dikkat et, dünya."

Addison gülümsedi, kolları belime dolanırken dudağını ısırıldı. "Yani o da senin gibi zeki ve senin gibi dünyayı ve resmin tamamını görüyor."

"Senden hoşlanıyor, bu

yardımcı olur." Sırıttı. "Ben de

ondan hoşlanıyorum."

Yutkundu, dili dudaklarının arasından dışarı fırladı. Ağzı açıldı ve sonra tekrar kapandı, sanki bir şey düşünüyormuş gibiydi. Ama yavaşça ağzını tekrar açtı, gözleri benimkilere kilitlenmişti.

"Ben de babasını çok seviyorum, biliyorsun," diye fısıldadı.

Kahretsin, bu kız inanılmazdı. Ve kalmasını istiyordum. Yarın, öbür gün ve ondan sonraki gün de kalmasını istiyordum. Kahretsin, onu asla istemedim

Gitmek için. Asla. Onu hep yanımda, *benim* olarak istedim. Gizli saklı bir şey yok, etrafta dolanmak yok. Onu benim ve ailemin bir parçası olarak istedim, çünkü kalbimde o zaten öyleydi.

Gözlerinin düştüğünü, sesinin kekelediğini izlerken fısıltıyla söylediği sözlere hiçbir şey söylemediğimi fark ettim.

"Özür dilerim. Daireme geri dönmeliyim-"

"Burada kalmalısın."

Ellerim onu sıkıca kavradı, kollarım onu kendime doğru çekerken eğildim ve dudaklarımın onunkilere değmesine izin verdim.

"Her zaman burada, benimle kalmalısın Addison," diye inledim. "Çünkü ben de senden çok hoşlanıyorum."

Başımı salladım. "Hayır, siktir et. Senin için deli oluyorum."

Dudaklarımın onun dudaklarına yapışmasına izin verdim, öpüşürken inlediğini hissettiğimde nabzımın yükseldiğini hissettim. Loş koridorda onu öperken kolları belime dolandı, vücudu bana sıkıca yapıştı. Bizi döndürdüm, onu duvara doğru ittim ve içine doğru inlerken ağzını tekrar talep ettim. Bacaklarından biri yukarı doğru kayarak kalçama dolandı, dudaklarıma doğru inlerken kalçaları beni kendine doğru çekti.

Inledim, ellerim aşağı kaydı ve onu içime çekerken sıkı kıçını kavradı. Nefes nefese kaldı, bacaklarını belime doladı ve onu tekrar öpüp yatak odama doğru yürürken kollarını boynuma doladı. Kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapattım ve aniden kendimi daha fazla tutamadım. Odanın içinde tökezledik, yatağa düşerken birbirimizin gömleklerini yırttık.

Addison inledi, ben içine doğru inlerken bacaklarını benim için açtı. Parmakları tenimde geziniyor, tişörtümü çekip odanın öbür ucuna fırlatıyordu. Ben de aynısını onunkine yaptım, ağzımı göğüslerine indirdim ve o küçük meme uçlarını emip alay ederek ağrıyan çakıl taşlarına dönüştürdüm. Nefesi kesildi, zevkle inlerken sırtı yataktan ağzıma doğru eğildi.

Ellerim kot pantolonuna doğru kaydı, düğmesini açtım ve külotuyla birlikte aşağıya çektim. Bacaklarını benim için kaldırdı, ben inlemeden ve aralarına geri dönmeden önce uzun bacaklarından çekmeme izin verdi. Kalçalarını ayırdım, dizlerini omuzlarımdan üzerinden kaydırarak aşağıya indim, ona açtım.

"Siktir, Ryker..."

İnledi, ağzım onun baştan çıkarıcı küçük amını kaplarken koluyla ağzını kapattı. Homurdandım, dilim kıvrımlarının arasına derinlemesine itti, içeri kaymadan önce girişinde dönüyordu. İnledi, dilimle amını sikmeye başladığımda kalçalarını bana doğru yuvarladı, ucu olabildiğince derine sürdü. Ellerim şeftali gibi kıcını avuçlamak için aşağı kaydı, parmaklarım derisini kazarken amını dünyadaki son yemeğimmiş gibi yalayıp yuttum.

Addison altımda kıvranıyor, inliyor ve ben onunla dalga geçerken parmaklarının saçlarımdan kaymasına izin veriyordu. Dilim klitorisine doğru sürüklendi, sert küçük tomurcuğun üzerinde dönerek onu zevkle inletti. Ellerim onu sıkıca tuttu ve bir başparmağımın kıcının yumuşak toprakları arasında gezinmesine izin verdiğimde daha da yüksek sesle inlemeye başladı.

Ağzımı aşağıya daldırdım ve dilimin onun küçük, sıkı göt deliğinde gezinmesine izin verdim. Dilimle onu yavaşça açarken dudaklarından yumuşak, küçük inilti dökülüyordu.

O gece değil, ama yakında, onun her parçasına sahip olacaktım. Onu hayal bile edemeyeceği şekilde boşaltmanın yollarını gösterecektim.

Başparmağım göt deliğinde oyalanmak için içeri girerken ağzım tekrar amına kaydı ve klitorisine alay etti. Addison, küçük deliğinin etrafında alay etmeye başladığımda zevkle nefes aldı, başparmağım yavaş, kasıtlı daireler çizirken dilim klitorisinde aynı hareketleri taklit etti. Yavaşça baskı uyguladım, başparmağım yavaşça içeri kaymaya başlarken dilimin ıslaklığının yardımcı olmasına izin verdim.

"Oh *Tanrım*..." Addison haykırdı, kalçalarını içime doğru yuvarlarken elleri saçlarımda sıkılaştı. "Bu... bu..."

"Söyle bana tatlım," diye homurdandım. "Bunun nasıl bir his

olduğunu söyle." "O *kadar iyi ki!*" diye inledi kısık sesle. "Çok kirli ve çok iyi."

"Arkana yaslan bebeğim," diye inledim, dilimi tatlı küçük şeftalisinin üzerinde gezdirerek. "Arkana yaslan ve seni hayal bile edemeyeceğin şekilde boşaltmama izin ver."

Dudaklarım klitorisinin etrafında kenetlendi ve dilim küçük yumrunun etrafında acı verici yavaşlıkta daireler çizmeye başladı. Yavaşça, nazikçe, başparmağımı kıkına sokup çıkardım, derinden inlerken beni çok sıkı kavradığını hissettim. Diğer elim yukarı kaydı ve iki parmağımı onun kaygan, istekli, kadifemsi küçük amına soktuğumda Addison çıldırmaya başladı.

Dilim daha hızlı ve daha sert hareket etmeye başladığında onları kıvırdım, tam içindeki g noktasını okşadım. Nefesleri kulaklarıma fısıldanan vaatler gibi geliyor, yumuşak, esnek vücudu ağzımın ve ellerimin altında kıvranıyor, zevk onu eritiyordu. Daha hızlı ve daha hızlı inlerken elleri saçlarımı sıkıca kavradı, tatlı küçük zevk inlemeleri beni çılgına çevirdi ve sikimin kotuma karşı *zonklamasına* neden oldu.

"Benim için küçük kötü bir kız gibi boşalmak istediğini biliyorum, Addison," diye homurdandım. "Parmaklarımin yaramaz küçük kıkını okşaması ve dilimin klitorisinde olmasıyla bu küçük amcığın boşalmasını hissetmek için can attığını biliyorum. Bırak kendini ve benim için boşal. Benim ol ve o küçük amcığın benim için boşalmasını sağla."

Ellerimi daha hızlı ve daha derin hareket ettirdim, dilimi klitorisinin etrafında döndürürken vücudunu bir kukla gibi oynattım, ta ki kalçalarını bana doğru sallayana ve inilti odayı doldururken nefes nefese kalana kadar.

"Ryk- *aman Tanrım*-"

Bir roket gibi boşaldı, orgazmın etkisiyle tüm vücudu altımda patladı. Sıkı küçük kıkının başparmağımın üzerinde kadifemsi sıcak bir mengene gibi kenetlendiğini hissedebiliyordum ve tatlı kız spermi parmaklarımin ve çenemin her tarafına sızdığına, açlıkla tatlı sularını yalayarak inledim.

Ben ayağa kalkarken Addison yatağa yığıldı, bacaklarının arasına geri dönmeden önce kot pantolonumu ve boxerımı tekmeledi.

"*Evet*," diye inledi, zonklayan sikimi ona karşı hafifletirken. Homurdandım, ittim ve şişmiş başımın kıvrımlarını ayırmasına, klitorisinin üzerinde kaymasına izin verdim. Kalçalarımı yavaşça pompaladım, onu *gerçekten* becermeden becerdim,

Yapışkan prekumum her tarafına sızarken, şişman sikimin alt tarafıyla klitorisini ovuşturuyordu.

Bitişik banyodaki gece lambası dışında oda karanlıktı ve o loş ışıktaki bile yapışkan tohumumun onu işaretlediğini, teninde parladığını ve amının üzerine damladığını görebiliyordum. Aletimi aşağıya doğru ittim, başının onun açıklığına doğru hafiflemesine izin verdim ve gözlerim onunkine doğru sürüklenirken kendimi orada tuttum.

Kahretsin, artık söyleyemiyordum.

"Addison-"

"Seni seviyorum," diye fısıldadı, gözleri kocaman açılmış, yanakları sıcaktan kızarmıştı.

Sırıttım. Lanet olası ağızından kelimeleri çalmadıysa ne olayım.

"Ben de seni seviyorum," diye inledim, dudaklarımı dudaklarına indirdim ve onu şiddetle öptüm. "Ben de seni seviyorum amına koyayım."

İnledi, bacakları kaslı kalçalarımın etrafını sarıyor, beni derinden öperken içine çekiyordu. İnledim, ipeksi, kaygan küçük amcığı beni içine çekti, horozumun başını cennet sıcaklığına yuttu. Homurdandım, kalçalarımı ittim ve o zevkle haykırırken içine birkaç santim daha gömdüm. Addison nefes nefese başını geriye attı ve ben yarağımı sonuna kadar soktuğumda ağzının açık kaldığını gördüm.

"*Aynen* böyle," diye nefes nefese boynuma yapıştı. "Siktir, *aynen* böyle."

Sadece şişmiş kafası içeride olana kadar geri çekilmeden önce her kalın inçimi derinlemesine hissetmesine izin vererek ona karşı toprakladım, her tarafına precum sızdırdım. Tekrar içeri girdim, taşaklarım kıkına çarparken bacaklarının arasına her santimini gömdüm. Tekrar geri çektim, tekrar içeri girip onu ağzına kadar doldururken ikimiz de zevkle inliyorduk.

Dudaklarımız birbirine çarptı, dillerimiz birbirininkilerle dans ederken onu sanki *benimmiş* gibi becermeye başladım. Sahip olmak için benim, hükmetmek için benim, *üremek* için benim. Bu öpücükle hırladım, kalçalarım onunkilere çarparken içimdeki canavar serbest kaldı. Kaslarım dalgalandı, ben ona tekrar tekrar sokulurken ter vücutlarımızı okşadı. Onun kaygan, istekli dudaklarının bana yapıştığını hissedebiliyordum.

Her geri çekildiğimde beni yutmaya çalışıyordu. Tırnakları derimi tırmalıyor, derime dövme yaptırmak istediğim izler bırakıyordu. Dünyanın onları görmesini, kimden geldiklerini ve bunun ne anlama geldiğini bilmesini istiyordum.

Ağzımda çığlıkları yankılanırken bacakları belime dolanıyordu. Kalın sikim onun dar, kaygan küçük amcığının içine kaydı, ağır taşaklarım her itişte kışını tokatladı, dölüm içlerinde kaynadı ve benden dışarı patlamak için kükredi.

"Sen- oh *lanet* olsun, beni tekrar boşaltacaksın," diye soludu, kalçalarını itişlerimi karşılamak için sallarken beni hararetle öptü. "Oh lanet olsun, *Ryker* _."

"Benim için gel, bebeğim," diye dudaklarına tısladım, pazularım sıkılaştı, kalın sikimi tatlı küçük amının derinliklerine sokarken karın kaslarım dalgalandı.

"O güzel amcığın benim için boşalmasını sağla. Boşaldığını hissetmek istiyorum ve o istekli amcığın taşaklarımdaki dölleri emdiğini hissetmek istiyorum. Dölümü al, bebeğim. Hepsini içine al."

Derin bir şekilde içeri girdim ve aniden ikimizin de tetiğini çekmiş gibi oldum.

Addison dudaklarını dudaklarıma bastırırken çığlık attı, zevk çığlıkları vücudumda gürledi ve o öpücüğün içine çığlık attı. Kükredim, onu tekrar tekrar becerirken kalçalarım bulanıklaştı ve boşalırken onu uçurumun kenarına ittim. Orgazm vücudunu sarstı, tamamen bıraktığımda altımda titremesine ve titremesine neden oldu.

Döllerim şişmiş başımdan *fışkırıp* amının içini kaplarken sikim zonkluyor, taşaklarım seğiriyordu. Tohumlarımdan kalın, yapışkan ipi onun içine sıçradı ve etrafımızdan sızana kadar onu tamamen pompaladı.

Yavaşladığımda nefes nefese kaldık, bizi yuvarladım ve onu kollarıma çektim - Bacakları hâlâ bana sarılıydı ve sertleşmiş sikim hâlâ onun içinde, her *zaman* olmasını istediğim yerde gömülüydü.

"Aşk," diye fısıldadım, dudaklarımı onunkilere yaklaştırdım ve dünyanın tüm izlerini kaybedene kadar onu öptüm.

Ertesi gün, beni ve benimkini ortadan kaldırmaya çalışan pislik herifleri bulacaktım. Ama o gece, onu her şeyimle sevecektim.

ADDISON

Uyandığımda gitmişti. İçimi çektim, uzandım, hala onun yatağında çıplaktım ama yanımda olduğunu hissetmeyi özlemiştim. Yastıklarına gömüldüm, üzerlerinde onun kokusunu aldım ve içimde bir ürperti hissettim. Sonra tabii ki önceki geceyi, bana nasıl dokunduğunu, beni nasıl öptüğünü ve tüm bedenimi onun için nasıl erittiğini düşündüm. Ve bu çırpınma hissi çok daha aç bir şeye dönüştü.

Derin bir nefes aldım ve çarşaflardan sıyrılıp kıyafetlerime uzanırken kafamı boşalttım. O sabah gitmeden önce bana Kyrie'ye kahvaltıda yardım edip edemeyeceğimi ve garaja gitmeden önce sabah için onu Bayan Weston'a götürüp götüremeyeceğimi sorduğunu hayal meyal hatırlıyordum.

Giysilerimi üzerime geçirdim ve elimi saçlarımda gezdirdim, yatak odasından çıkmadan önce sekiz yaşındaki bir çocuğun kesinlikle görmesi gerekmeyen morluklar gibi suçlayıcı şeyler olup olmadığını kontrol ettim.

"Hey, Kyrie?"

Kafamı onun yatak odasına uzattığımda boş olduğunu gördüm - yatak özenle yapılmıştı. Sırıttım. Ryker, gençliğinde olduğu gibi cehennem zebanisi değil de böyle harika bir çocuğa sahip olduğu için şanslıydı.

Mutfaktan sesler geliyordu ve ben de onları merdivenlerden aşağıya kadar takip ettim.

"Kyrie? Sen-"

"Merhaba Addison!"

Mutfakta beni karşılayan manzara karşısında irkildim, dudaklarım bir gülümsemeye dönüştü. Kyrie mutfak masasında oturuyordu, önünde mükemmel bir sırayla dizilmiş krep için gerekli tüm malzemeler vardı.

"Babam ocağı kullanamayacağımı söylüyor ama senin için her şeyi hazırladım." Bana gülümsedi. "Bana krep yapabilir misin?"

"*Kesinlikle.*" Mutfğa girip onun yanına giderken sııttım. "Şu anda krep kulağa *harika* geliyor."

"Evet, krepler her zaman harikadır," dedi omuz silkerek, sanki bu herkesçe bilinen bir şeymiş gibi. "Babam kahve yaptı bu arada."

"Harika," diye iç geçirdim yanından geçerken ve saçlarını karıştırdım. "Kreplerin içine bir şey ister misin? Yaban mersini? Çilek?"

"İkisi de!" diye bağırdı ve ben c e z v e d e n kahveyi fincana doldururken beni gülümsetti.

"Addison?"

"Evet, tatlım?"

Kahveyi dudaklarıma götürürken arkamda bir duraksama oldu.

"Dün gece yatıya mı kaldın?"

Kahretsin.

Geri adım atmaya çalışırken ağzım buruştu, sonra dönüp ona gülümsedim. "Ben- Biliyor musun? Daireye çıkan merdivenler uykulu olduğunuzda biraz zor olabiliyor ve ben *o kadar* yorgundum ki baban kalmama izin verdi."

Kyrie sııttı. "Buna sevindim." Bana dönmeden önce bir an için yere b a k t ı . "Tekrar kalabilir misin?"

Gülümsedim. "Göreceğiz,

ufaklık." "Bence

görmelisin."

Güldüm. "Tamam, paneklere ne dersin?"

"Sanırım babam senden hoşlanıyor,

biliyorsun." "Ben de babandan

hoşlanıyorum, Kyrie."

"Hayır," diye kıkırdadı. "Bence seni *çok seviyor*." Ben öfkeyle kızarıırken o öpücüklü yüz ifadeleri takındı ve ocağı çalıştırmak için döndü.

"Ooookay, krep?" "Evet,

lütfen!"

* * *

Karnımızı doyurduktan sonra Kyrie'yi sokağın aşağısındaki çok tatlı Bayan Weston'ın evine götürdüm. Ondan sonra, bazı işleri halletmek için garaja gittim. Larkin'in bıraktığı yerden devam etmeye oldukça yaklaştım, ancak her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için hala gözden geçirmem gereken bir *ton* evrak işi vardı.

Axe ve Ryker garajı bugünlük kapatmışlardı ve ben ofise doğru ilerlerken etraf ürkütücü bir sessizliğe bürünmüştü. Sandalyeye çöktüm, kafam ve kalbim hala onunla geçirdiğim gecenin etkisindeydi, yüzüm hatırladıkça kızarıyordu. Ryker, Axe ve müşteriler olmadan ne kadar garip bir sessizlik olduğunu örtmek için biraz müzik açtım ve işe koyuldum.

Yarım saat kadar sonra, birkaç gün önce fark ettiğimi hatırladığım bir engelle karşılaştım ve Larkin'le bu konuda görüşmek için kendime bıraktığım bir not vardı.

Telefonumu kot pantolonumdan çıkardım ve onun numarasına doğru kaydırmaya başladım. "Vay, vay, vay."

Neredeyse çılgılık atacaktım, sandalyemden fırladım ve *onun* sesiyle döndüm Ses.

"Ne-" Başımı salladım, gözlerim kısıldı. "Burada ne halt ediyorsun, Michael?"

Annemin erkek arkadaşı bana ince ince gülümsedi, dudakları kıvrıldı ama gözleri hâlâ her zamanki gibi alaycı küçük yarıklar halindeydi.

Annem beni onunla tanıştırdığı andan itibaren Michael'dan kötü bir elektrik almıştım. *Çok* güler yüzlüydü. Çok arkadaş canlısıydı, gerçekten itici bir şekilde. Ve onda asla anlamlandıramadığım ürkütücü bir unsur vardı - ta ki bana asılmaya başlayana kadar.

İlk başta, belki de söylediklerini yanlış anladığımı düşündüm. Ya da sadece kız arkadaşının kızına iyi davranmaya çalışıyordu ve iltifat olarak ne söyleyeceğini bilecek kadar iyi değildi. Mesela bana yeni kotumun üzerimde harika durduğunu ve "üzerime bu kadar sıkı oturduğu için tüm erkekleri çılgına çevirdiğime" emin olduğunu söylüyordu.

...Yani, rasyonalize ettim. Kendime, ne demek *istediğini* bildiğimi, sadece garip geleceğini söyledim. Öyle değil mi?

Ama devam etti. Bana "öpülesi" dudaklarım olduğunu söylüyordu ve koşudan nefes nefese dönüp eve adım attığımda, sanki beni bekliyormuş gibi görünüyordu, "Nefes nefese kaldığında nasıl ses çıkardığını merak ediyordum" gibi tuhaf küçük bir şey daha söyleyecekti.

Garip başladı ve oradan sonra daha da ürkütücü bir hal aldı. Anneme bir şeyler söylemeye çalıştım ama söyledığım hiçbir şeyi dinlemedi ve yeni sevgilisini eleştirmeye de başlamayacaktı.

Ürkütücü sözler daha ürkütücü eylemlere dönüştü. Yıkadığımı *bildiğim* bir çift iç çamaşırı sihirli bir şekilde ortadan kayboldu. İşten çıktığımda kapalı olan elbise çekmecelerim eve geldiğimde bazen hafifçe aralık kalıyordu. Bir keresinde duş alırken banyonun kapısı aniden açıldı, şok çığlığım bir kıkırdama ve "Tüh, burada olduğunu bilmiyordum!" ile karşılandı.

Birden fazla kez üstümü değiştirirken içeri girmeye çalışmıştı ama son seferinde içeri dalıp, dışarı çıkmasını haykırmak için döndüğümde kendi çarşaflarımı üzerime çekmemeye neden olması dengeleri değiştirdi.

"Hadi ama Addison," diye alay etti. "Aylardır bunun etrafında dolanıp duruyoruz."

"*Çık dışarı, Michael!*"

"Annen evde değil, biliyorsun," diye mırıldandı, sanki tam bir sürüngen değil de bir tür gönöl avcısıymış gibi.

"Bilmek zorunda değil." "*Siktir*

git!" diye bağırmıştım.

"Hadi Addison, bundan biraz istediğini biliyorsun. İffetli olmayı bırak ve bana görmek istediğini göster. Sikimi mi görmek istiyorsun? Bunu mu? Biraz tatmak ister misin?"

Hışım la gidip çarşaf ları üzerime örttüğümde, odanın karşısındaki şömineden ateş demirini alıp Michael'a salladığımda sonunda gitmişti. Sonrasında ağlamıştım ve o gece anneme gitmiştim.

O gece ilk önce ona ulaştığını fark ettim ve hikayeyi tersine çevirdim.

Bana bağırdı, sürtük, kaltak ve nankör dedi ve bana "yıkacak başka bir ev bulmamı" söyledi. O gece bir arkadaşım da kaldım ve kuzenim Katrina'yı aradım ve gerisi, dedikleri gibi, tarih oldu.

Ve şimdi oradaydı - lanet olası pisliğin kendisi, Blackthorn Dağı'ndaki tamirci dükkanındaki küçük ofisimin kapısında duruyordu.

"Burada ne halt ediyorsun, Michael?" Tısladım, kanım ateş gibi kaynıyordu.

"Oh, bilirsin, sadece seni kontrol ediyordum,

Addison." "Beni nasıl buldun?"

Gözlerini bana dikerek gülümsedi. "Seni her zaman seksi bulacağım."

Soğuk bir ürperti içimi titretti. Gözlerim elimdeki telefona kaydı, başparmağım Larkin'in numarasının üzerinde geziniyordu. Telefonu masanın üzerinde arkama doğru kaydırarak tuşladım.

"Gitmen gerek, Michael."

"*Addison? Hey! Addison?*" Arkamdaki telefonda n Larkin'in sesini belli belirsiz duyabiliyordum ve önümdeki adamın duymaması için dua ettim. Tanrım, ve dua ettim

telefonu kapatmadı.

"Beni korkutuyorsun Michael," dedim yüksek sesle.

"Seni incitmek için burada değilim bebeğim!" diye mırıldanarak ofise doğru ilerledi. Gerildim, masaya doğru geri çekildim.

"Sadece seni özledim."

"Git."

Küçük ofiste etrafına bakınırken kıkırdadı. "Pis bir tamircinin garajında çalışıyorsun, öyle mi?"

"Sen burada olmamalısın," diye tükürdüm.

Gözleri öfkeyle kısıldı. "Hayır, burada olmamalısın!" diye tısladı. "Addison, burası iğrenç bir yer. Ayrıca.... kasabada bir *tamirciyle* birlikte yaşadığını duydum?" Yüzü ekşidi, sanki ayıp bir kelimeymiş gibi.

"Onun adı Ryker," dedim sessizce

Michael'ın dudağı öfkeyle kıvrıldı. "*Lanet* olsun, Addison!" diye bağırdı. "Sen bundan daha iyi bir kana sahipsin!"

"Çık dışarı!"

Başını iki yana salladı. "Hayır."

Birden kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı ve vücudum gerildi.

"Sakın yanıma yaklaşayım deme," diye tısladım ona. Gözlerim odanın içinde geziniyor, belki de ona vuracak bir şey arıyordu. Onu *incitecek* bir şey.

"Addison, Addison, Addison," diye iç geçirdi ve odayı geçmeye başlarken bana kötü kötü gülümsedi.

"Ne *istiyorsun*, Michael!?"

Durdu ve o sırıtış tüm yüzünü kaplarken gözleri bana dikildi.

"Ne istiyorum ben? Addison," diye iç geçirdi, ceketini silkti, gözleri bana kilitlenmişti. "*Uzun* zaman önce kendim için almam gereken şeyi istiyorum."

Aniden bana doğru koşarken dudaklarımdan bir çığlık koptu.

"EMİN MİSİN?"

Vlad başıyla onayladı. Adamım, Rus'un güzel oyuncakları vardı. Rus mafyasından - Bratva'dan - ayrılmak onu neredeyse öldürüyor olabilirdi ama Vlad *çok* para kazanmıştı. Ve adamın James Bond gibi aletleri vardı. Rus uzay programındaki eski bir arkadaşının uydu yayınına erişim gibi aletler.

"Ve bu senin bir arkadaşın aracılığıyla, ha?"

"Onu ve tüm ailesini öldürmem gerekiyordu ama yapmadım." Vlad omuz silkti, sesi her zamanki gibi nötrdü. "Bu bizi arkadaş yapar mı emin değilim."

Sırıtmak zorunda kaldım. Dostum, Blackthorn'un bu adamları. Onlardan hoşlanmıştım ve özellikle o zamanlar kimden hoşlandığımı konusunda oldukça titizdim. Ama bu adamlar bana uyuyordu - hatta iki sporcu, Austin ve Dallas bile. Bunlar benim tarzım insanlardı. Güçlü, sert, kendilerine ait olanı koruyan. Alternatif bir evrende, hepimizi bir MC'de birlikte görebilirdim. Şimdilik "arkadaş" olarak kalsak daha iyi olur.

Vlad'ın ekranındaki uydu yayınına başımı sallayarak baktım. "Demek oraya gittiler."

Yem, Blackthorn'un uzak tarafında, 7. Otoyol'un yakınındaki eski bir ahırda kilitliydi. Ara sıra o tarafa gittiğim için yerini az çok biliyordum. *Burası* geçmişimizden gelen iki hayaletin saklandığı yerd. Vlad

görüntüleme yazılımını ve Rus uzay ajansıylar olan bağlantılarını kullanarak motosikletlerin izini sürmüştü. Her yere dağılmışlardı ve hatta bir tanesi bir süreliğine geri çekilip kendi yoluna gitmişti ama sonunda o da ahırda ortaya çıkmıştı.

O şerefsizlerin saklandığı yer burasıydı. Ve burası da onları toprağa gömeceğim yerdı.

Yanımda Axe hırladı. "Hadi gidelim."

"'Biz' yok, sadece ben varım dostum,"
diye hırladım.

Yüzü karardı. "Siktir et şu gürültüyü. Geliyorum."

"Hayır, gelmiyorsun."

"Ben-"

"İki çocuğun yolda." "Ve senin de bir
çocuğun *var!*"

Ona sert bir bakış attım ve o da bana hırlayarak karşılık
verdi. "Geliyorum amına koyayım."

"Başkanınız olarak-"

"Sen başkan mısınız?" Vlad bana kaşlarını çatarak sorarken ona baktım.

"Kulübümüzün."

"Artık var olmayan," diye mırıldandı Axe.

Vlad yarı sırtıttı ve başını sallayarak başka tarafa baktı.

Axe alçak sesle, "Geliyorum lan," diye homurdandı, bakışları aklından
geçeni bildiğim kadar soğuktu.

"İyi," diye iç geçirdim, çenem
gerilmişti. "Siz ikiniz toplanıyor
musunuz?"

Tekrar Vlad'a baktım. "Dükkada, kasanın içinde."

"Zamanınız yok. Al."

Rus ayağa kalktı ve dağ evinin büyük ofisinde yürüdü. Duvardaki bir tuş takımını çevirip bir kod girdi ve aniden kitap raflarından biri geriye kayd.

Axe ve ben gözlerimizi

kırıptık. "*Lanet olsun,*

dostum..."

Vlad'ın o kitap rafının arkasında üçüncü dünya devrimini silahlandırmaya yetecek kadar cephaneliği vardı."

"Neye ihtiyacın varsa, senindir," diye hırladı.

Axe'a baktım. O da bana baktı.

"Bu boku bitirmeye hazır

mısın?" Başımı salladım.

"Hadi yapalım şu işi."

* * *

Motorlarımızı virajın etrafında ve ahırın görüş alanının dışında durdurduk ve silahlarımızı çıkararak yaya olarak ilerledik. Yaklaştıkça sessizleşiyordu. Kahretsin, *çok* sessizdi ve ikimiz de bunu biliyorduk. Peşinde olduğumuz bu ikisi ninja ya da özel kuvvet falan değildi. Bunlar çok vahşi motorcu tipleriydi. Radyodan Lynyrd Skynyrd çalıyor olmalıydı ve sarhoş bir tartışma sürüyor olmalıydı. Ama ortalık *sessizdi*.

Her birimizin sırtında birer tüfek ve ellerimizde hazır tabancalarla yan kapıya doğru süründük. Axe bana baktı ve başını salladı. Ben de başımı salladım ve üç parmağımı kaldırdım.

İki.

Bir.

Duvarдан yuvarlandık, ayaklarımızla kapıyı tekmeleyerek içeri girdik.

- kükrüyordu, silahlar sallanıyordu ve gözlerimizde

ateş vardı. "Bu ne lan..."

Jesse'yi bir anda fark ettik ve çoktan ölmüş olduğunu anlamam yarım saniye kadar sürdü. Pislik herif mekânın ortasında bir sandalyeye bağlanmıştı, ağzı tıkalı ve cansızdı, her yerinde kan lekeleri vardı.

Ona tükürdüm. Siktir et onu. Ölen ölmüştü ama Axe'ın ya da benim bu pisliğe sempati duymamız söz konusu olamazdı. Bu adam tüm kulübümüzün öldürülmesine yardım etmişti. Cehennemde çürüyebilirdi, umurumda bile değildi.

Axe sessizce, "Burada ne olmuş böyle?" dedi. Gözleri ahırın içinde gezinirken silahı elinde sıkılı duruyordu. "Ve hangi cehennemde-"

Arkamızdaki ayak sesi sessizdi ama benim için yeterince sessiz değildi. Döndüm, silahımı Stone'un yüzüne doğrulttum - onunki de benimkine doğrultulmuştu.

Stone pek değişmemişti. Hâlâ sert bakışlı, hâlâ o delici gözlere ve perili bakışlara sahipti. Adam hâlâ tuğladan bir ev gibi yapılıydı, tişörtü kocaman, kaslı vücudunu sımsıkı sarıyordu. Yine de kollarında görebildiğim yeni bir mürekkep vardı, bu kesin.

"Lanet olsun, Ryk," diye küfrederek başını salladı. "Sen nasıl-"

"*Bırak onu!*" Kükredim.

"Ryker, dinle-"

"*Siktir git,*" diye tısladım, ona doğru hışımla yaklaştım ve silahı elinden çekip Axe'a fırlattım. "Sen kapa çeneni!"

"Ryker-!"

"Ailemi öldürmeye çalıştın," diye yüzüne doğru kükredim ve silahı çenesine dayadım. "Seni lanet olası-"

"Onların öldürülmesini *engellemeye*

çalışıyordum!" Gerildim, tetik parmağım dondu.

"Ryker, Axe! Beni *tanıyorsun*uz çocuklar!"

"Seni *tanıyorduk,*" diye hırladı Axe, silahını Stone'a doğrultarak

yaklaşırken. "Lanet olsun, beni dinle-"

"Siktir git," diye tükürdüm, elimi silahın üzerinde

sıkarak. Stone bana hırladı.

"Evinin her tarafındaki o kurşunlar- - benim işime mi benziyor? Hiç *ıskaladığımı* gördün mü?" Delici gözleri kısıldı, yontulmuş çenesi kenetlendi. "Lanet olsun, sen benim pompalı tüfek dışında bir şey kullandığımı gördün mü?"

"Garajı ateşe verdin, seni pislik," diye tısladı Axe.

"*Çöplüğünü* ateşe verdim, seni pislik."

"Ne için?"

"Kıçınızı kaldırın ve alarma geçin!" Stone kükredi. "Bu bok çuvalının peşindeydim -" çenesini Jesse'ye doğru salladı "- bir aydır. Onu buraya kadar takip edip ikinizi gördüğümde mi?" Başını sallayarak dudaklarından hava üfledi. "Siz ikinizin nasıl hayatta olduğunuzu bilmiyordum ama oradaydınız. Kimliğimi açığa çıkarmadan sizi uyarmak istedim. Jesse'nin arkasını kollayan başka adamları olup olmadığını bilmiyordum ve onu takip etmek için o kadar çok çalışmışım ki, onu yakalamaya bu kadar yaklaşmışken yakalanmak istemedim."

"Yani yangın mı çıkardın?" Homurdandım.

Axe nefesinin altından, "Hiçbir zaman kurnaz bir tip olmadı," diye

mırıldandı. "Bunu duydum," diye karşılık verdi Stone.

Axe gerildi. "Siktir git. Senin ölmüş olman

gerekiyordu." "Bence hepimizin ölmüş olması

gerekiyor, kardeşim."

Stone elini gömleğinin kenarına indirdi. Gerildim ama o yavaşça hareket ederek gömleğini yukarı çekti.

"*Siktir*, dostum," diye mırıldandı Axe nefesinin altında.

Orada, gövdesini kaplayan mürekkep ve kasların arasında Stone'da yeni olan bir şey daha vardı - bazı *kötü görünümlü*, vahşi yara izleri.

"Kahretsin, Stone," dedim sessizce.

"O gece kulüp binasında bana tam bir şarjör verdiler, Ryk. Ama beni tutamadılar. Kendimi oradan çıkardım, ayaklarımın üzerinde duramıyordum ve kıcıımı sürükleyerek Route 8'deki kamyon durağına gittim. Bir uzun yol şoförüne kıcıımı ülkenin yukarısına, büyükbabamın evine götürmesi için para verdim. Büyükbabam beni iyileştirdi ve iyileşene kadar saklandım."

Alçak sesle ıslık çaldım. "Lanet olsun, adamım."

Stone başını salladı ve her birimize sert bir bakış attı. "Kahretsin çocuklar, geçen gün ikinizi görene kadar bunu başaran tek kişinin ben olduğumu sanıyordum."

Silahı yanıma indirdim. Axe da aynısını yaptı.

"O gece dışarıdaydım," dedi Axe sessizce. "Ama sonra bir süre Miles ve Vahşi Süvariler'in geri kalanını takip ettim."

Stone başını salladı. "New Mexico'da yakaladıklarını duydum. Onları indiren sen misin?"

"Bu, Los Muertos ekibine onları nerede bulacaklarını söyleyen bendim, çünkü o adamların da onlardan benim kadar nefret ettiğini biliyordum."

Stone bana dönmeden önce "*Güzel*," diye kıkırdadı. "Nasıl çıktın, Prez?"

"O gece Kyrie'yle birlikteydim," dedim sessizce, anının verdiği öfke ateş gibi içimi yakıyordu. "Olanları duyduğumda ve beni aradıklarını öğrendiğimde, onu güvende tutmak için ortadan kayboldum." Yüzüm sertleşti. "Üç yıl boyunca Meksika'daydım. Sonra Vegas'ta saklandım."

Stone ıslık çaldı. "Kahretsin, dostum. Özür dilerim. Uzun zamandır Kyrie'siz olmak çok zor olmalı."

"Onu şimdi yakaladım."

"Güzel," diye hırladı. "Bu iyi-"

Axe'in telefonu çaldı ve cebinden çıkardı. "Hey, Katrina, ne var-"

Yüzü bembeyaz oldu.

"Ne, *şimdi mi*?! Siktir, tamam! Biz-"

Yüzü aniden sertleşti, gözleri bana kaydı. "Yola çıkıyoruz."

"Bu da neydi böyle?" Homurdandım.

"Larkin, o-" yutkundu. "Larkin'in doğum sancısı var."

"Evet dostum!" Yumruğumu havaya kaldırarak kükredim. "Hadi-" "Ryker."

Ona döndüğümde yüzü sertleşmişti.

"Addison'ın başı bir çeşit belada, dostum. Michael denen adamla dükkanda."

O daha tek kelime edemedi kapıdan çıkıp motoruma koştum, üzerine atladım ve motoru çalıştırdım.

"Biz de geliyoruz!" Axe'ın arkamdan kendi motoruna doğru koşarken kükrediğini duydum.

"Hayır!" Başımı ona doğru sallayarak bağırdım. "Karının yanına git, dostum. Çocukların doğduğunda orada ol."

Motoru hızlandırırken yüzüm sertleşti.

"Bu *benim*."

Dışarı çıkarken lastiklerim gıcırdadı, garaja doğru geri dönerken gaza bastım. Kanım kulaklarımda gök gürültüsü gibi kükrüyordu, aklım tek bir şeydeydi.

Addison.

Kalbim. Aşkım. Her şeyim.

Eğer kızın saçının bir teline bile zarar vermiş ya da dokunmuş olsaydı, onu ellerimle ikiye ayıracaktım.

ADDISON

"NE İSTİYORUM? Oh, Addison," diye iç geçirdi Michael, ceketini silkip yanındaki dosya dolabının üzerine attı. Gözleri bana kilitlendi. "*Uzun* zaman önce kendim için almam gereken şeyi istiyorum."

Aniden üzerime saldırınca *çığlık* attım, dizimle saldırdım ve onu karnından yakaladım. Michael böğürdü, sonra aniden elini kaldırdı, elinin arkası yüzüme çarptı ve beni masanın üzerine savurdu.

"Seni küçük *orospu!*" diye tıslayarak tekrar bana doğru hamle yaptı. Bu sefer tekme attım, çizme topuğumu kasıklarına sokmaya çalıştım. Ama o ayağımı çekerek beni masadan kaldırdı ve duvara fırlattı. İnledim, başım tuğla duvara çarptı ve gözlerimi yıldızlar kapladı.

"Michael-"

"Bu daha kolay olabilirdi Addison," diye tükürdü. "Kahretsin, her zaman böyle lanet bir *alaycı* olduğuna biliyorsun. Ya şimdi?" Duvara yaslandığım yere doğru ilerlerken alçak sesle kıkırdadı. "Şimdi, neyi alacağım-"

Ofis kapısı *kırılarak* içeri girdi, şekil hızla içeri girerken menteşeleri *kırıldı*. Canavar kükreyerek Michael'ı havaya kaldırdı ve şiddetli bir şekilde salladıktan sonra ofisin garaj katına bakan penceresine *doğru* fırlattı.

Şekil döndü ve aniden gözümü kırptım ve ne olduğunu anladım.

Kimdi o?

"Ryker-"

"Sakin ol, sakın ol tatlım," dedi nazikçe, aniden eğildi ve beni kollarının arasına aldı. Gözlerimin içine baktı, gözleri aynı anda hem endişe, hem duygu hem de öfke doluydu.

"Ben iyiyim," diye fısıldadım, o iri kara gözlere bakarak. "İyiyim, gerçekten. Sadece morarmış."

Çenesi gerildi ve dönmeden önce beni çabucak öptü. "Bu henüz bitmedi."

Ayağa fırladım ve Ryker'ın kırık kapıdan çıkıp, inleyerek sürünerek uzaklaşmaya çalışan Michael'a doğru ilerleyişini izledim.

"Ne sikime gittiğini sanıyorsun sen?"

Ryker'ın ayağı bileğinin arkasına sertçe indiğinde Michael çığlık attı, bu korkunç patlama sesi boş garajda yankılandı.

"Kim olduğunu biliyorum," diye homurdandı Ryker, Michael'a doğru yaklaşırken yüzü bir öfke maskesine dönüşmüştü.

Annemin erkek arkadaşı acınası bir şekilde inledi, yuvarlandı ve ellerini havaya kaldırdı. "Dinle dostum, bu-"

"Oh, ama öyle."

Ryker homurdanarak eğildi ve yumruğunu Michael'ın yüzüne indirdi; yaşlı adam acı içinde haykırırken burnundan kan akıyordu.

"*Kimse* benim olanla uğraşamaz," diye tükürdü Ryker, yumruğu yine Michael'ın yüzüne değdi. "Ve *kimse* ailemle uğraşamaz!"

"O senin ailen değil-" Michael, Ryker'ın botu kaburgalarına sertçe çarpınca homurdandı.

"Evet," Ryker döndü ve gözleri parçalanmış ofis penceresinden benimkilere kilitlendi. Yavaşça yüzünde bir sırıtış belirdi. "Evet, o-"

"Ryker!"

Michael'ın cebinden parlak ve metalik bir şey çıkarmasını izlerken çığlık attım. Ryker dönerek yere bastı ve Michael'ın elini kaldırım zeminine çarparak acı içinde *çığlık* atmasına neden oldu. Michael iki büklüm olmuş, kırık elini tutarken sızlanıp ağlarken küçük, kalkık burunlu tabanca sıçrayarak uzaklaştı.

Ofisten koşarak çıktım, kollarımı sertleşmiş motorcuma doladım ve onun da bana aynı şeyi yaptığını hissettim.

"Hey, hey," diye mırıldandı saçlarımın arasından, başımın tepesini öptü ve bana sıkıca sarıldı. "Tuttum seni, bebeğim. Yakaladım seni."

Birden garaj kapısının motoru çalıştı ve kapılar kendiliğinden açıldı. Bunun şimdi ne olabileceğini merak ederek gerildim ve Ryker'ın da aynı şeyi yaptığını hissedebiliyordum - kasları kasılıyor ve boğazında alçak bir hırıltı yakalanıyordu.

Ama sonra ikimiz de rahatladık, kim olduklarını gördüğümde hava dudaklarımdan uçup gitti. Axe, Vlad, Braun, Dallas, Austin ve tanımadığım yakışıklı ama cidden sert görünümlü bir adam, hepsi silahlıydı ve hepsi yavaşça yükselen garaj kapılarının altından içeri girmek için eğiliyordu.

"Ne yapıyorsun lan sen-"

"Sorun yok, sorun yok." Axe sırtarak bize doğru gelirken başını salladı. "Şu anda hastanede ama doktorlar biraz zamanımız olduğunu söylüyor."

Çenem düştü. "Larkin doğuma mı girdi?!"

İri yapılı dağ adamı küçük bir çocuk gibi gülümsedi. "Evet."

Ryker başını sallayarak, "Ve sen de *buradasın*," diye homurdandı.

"Size söyledim, onlar ortaya çıkmadan önce biraz zamanımız var. Ayrıca "- omuz silkti "-Larkin eğer gelip seni kurtarmazsam beni kendisinin öldüreceğini söyledi. Sana borçlu olduğumu falan söyledi." Gözlerini devirdi ve Ryker kıkırdadı.

"Her neyse, geri getirdim."

Ryker homurdandı, uzanıp Axe'ın elini sıktı. "Teşekkürler ama ben hallettim."

Diğer adam homurdanarak Michael'a baktı. "Evet, öyle görünüyor." Bize döndü ve kaşlarını çatı. "Hey, çok hızlı sürdüğünü biliyorsun, dostum."

"Yapmam gerekeni yaptım."

Axe iç geçirdi ve sırtarak bana baktı. "Bu pisliğe şu lanet şeyi yavaşlatmasını söyler misin? Düşünmesi gereken bir çocuğu var."

Ryker'ın yüzüne bakmak için döndüğümde, "Düşünmen gereken bir çocuğun var, biliyorsun," dedim kesin bir ifadeyle.

"Diğer şeylerin yanı sıra," diye mırıldandı ve beni kendine çekti. Tereddüt etmedi, geri çekilmedi ya da oradaki diğer insanlarla arasına mesafe koymadı. Sadece beni öptü.

Uzun, yavaş ve sert.

"*Biliyordum* amına koyayım," diye mırıldandı Axe, Ryker beni nefessiz ve kızarmış bir halde bırakarak çekilirken başını sallayarak.

Ryker sırtarak, "Aferin sana," diye karşılık verdi.

Axe kıkırdadı, sonra dönüp Michael'a baktı, kaşları çatılmıştı. "Bu bok parçasını ne yapacağız?"

"Aklıma birkaç şey geliyor," diye tehditkâr bir şekilde homurdandı Ryker, bana bakmadan önce çenesi gerilmişti. "*Sen* ne düşünüyorsun?"

Ondan uzaklaştım ve yavaşça yerde yatan, etrafı Blackthorn'dan gelen kaba görünümlü bir grup adamla çevrili zavallı pisliğe doğru ilerledim. "En kötüsünü yap" demek istedim. Yani, bu benim işkencecimdi. Benimle birlikte yaşayan sapıgım. Annemle aramın açılmasının ve kendimi bildiğim şehirden uzakta, bir dağda kaybolmuş halde bulmamın sebebi.

Ama sonra birden ona *teşekkür* etsem mi diye düşündüm. Dediğim gibi, *orada* olmamın sebebi oydu. Blackthorn'a gelmemin sebebi. Blackthorn'a

Ryker'ı buldu.

...Kahretsin, belki de ona teşekkür etmeliydim.

Eğer o kelimeyi söyleseydim, Ryker'ın onu memnuniyetle uçurumdan aşağı atacağını biliyordum. Ama bunu gerçekten istemiyordum. Sert adamı oynayıp benim için öldürmek onun için bir şey değilmiş gibi davranacağını bilsem bile Ryker'ın vicdanında bunu istemediğimden emindim. Ama onun gerçek yüzünü biliyordum. Eskiden olduğu gibi sert bir adam olmadığını biliyordum. Belki kaçak olmak onu değiştirmişti ama içimden bir ses bunun yavaşlama olduğunu söylüyordu. Onu değiştiren Kyrie'yi geri almak ve Blackthorn'da amacını bulmak olmuştu.

Sahip olmak için doğduğu iş unvanını bulmuş ve bu işte tamamen başarılı olmuştu: *Baba*.

Ellerinde daha fazla kana ihtiyacı yoktu. Artık savaşmasına gerek yoktu. İçimden bir ses, bunu bir ömür boyu yeterince yaptığını söylüyordu.

"Bırak gitsin."

Kelimeler ağzımdan fısıldayarak çıktı. Ryker'ın arkamda hareket ettiğini hissettiğimde diğer adamların kendi kendilerine kaşlarını çatarak mırıldandıklarını gördüm.

"Emin misin?"

Döndüm, gözlerinin içine baktım. Ve yavaşça başımı salladım. "Evet. Onun ölmesini istemiyorum, sadece hayatımdan çıkmasını istiyorum. Onu anneme geri gönder. Birbirlerini hak ediyorlar."

"Bundan *emin* misin?"

Tüm dünyamı değiştiren adama gülümseyerek başımı salladım. "Yüzde yüz."

Ryker yavaşça gülümsedi. "Tamamdır. Hey, Stone."

Dövmeli ve delici gözlü yakışıklı adam başını salladı ve yanına geldi.

"Addison, bu Stone. Stone, Addison."

İri adam elimi hafifçe tuttu ve sıktı.

"Bu pisliği ortadan kaldırabileceğini mi düşünüyorsun?" Adam hınzırca sırıttı.

"Kesinlikle-"

"Öyle *değil*," diye mırıldandı Ryker. "Demek istediğim, o *lanet* şeyi almasını sağlayabilir misin? Blackthorn'un dışında."

"Yani kafasına bir kurşun sıkmak yok mu?"

Ryker karanlık bir kıkırdamayla, "Kendini kontrol edebilirsen, bu harika olur," dedi.

"Elimden geleni yapacağım." Ryker'a sırıttı. "Siktir, grubu tekrar bir araya mı getiriyoruz?"

Ryker bana dönerken gözlerini devirdi. "Stone, Kayıp Şeytan günlerimizde bizim silah arkadaşımızdı."

"Siz gerçekten iyi ölmüyorsunuz, değil mi?"

Stone yuhaladı ve bana sırıtırken Ryker'ın omzuna vurdu. "Tamam, ondan hoşlandım."

"Ben de, o yüzden o gözlerin ne kadar uzun süre oyalandığına dikkat et, sıkık."

Stone homurdandı, gözlerini benden ayırdı ve Ryker'ın gözlerinin içine baktı. "Hay hay, Prez." Dönüp Michael'a doğru yürümeden önce alaycı bir selam verdi.

"Hadi, bok kafa, ayağa kalk." Sızlanan Michael'ı ayağa kaldırdı ve iki ayağının üzerine düşürdü. Michael, Ryker'ın muhtemelen kırdığı ayağına ağırlık bindiğinde acı içinde *çığlık* attı.

"Zavallı ufaklık," diye iç geçirdi Stone, başını sallayarak. "Ayağın acıyor mu?" Michael'ın yaralı ayak bileğine sert bir tekme atarak acı içinde çığlık atmasını sağladı. Stone sırtarak Ryker'a baktı. "Bu çok eğlenceli olacak."

Vlad ona başını sallayarak bir dizi anahtar uzattı. "Ön taraftaki Land Rover'ın anahtarları." Sırıttı. "Bagajda ip var."

Stone sırıttı ve ikisi dışarıda gözden kaybolurken Michael acınası bir şekilde inledi.

"*Tabii* ki bagajında ip var. Siktiğimin Rus James Bond'u orada," diye mırıldandı Ryker alçak sesle ve beni kollarının arasına alıp kendine çekerken kıkırdamama neden oldu. "İyi olduğuna *emin* misin?"

"Şimdi öyleyim."

Birden Axe'ın telefonu çaldı. Elini kot pantolonunun cebine sokup telefonu çıkarırken yüzü soldu.

"Hey, bebeğim," dedi nefes nefese. Gözleri kocaman açıldı ve yavaşça yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı.

"Yola çıkıyorum."

Telefonu daha yeni kapatmıştı ki diğer çocuklar alkışlamaya başladılar ve onu alkışlamak için yanına geldiler.

"Siktir, gitmem lazım!"

Braun, "Motoru burada bırak, ben kullanacağım," diye homurdanarak kamyonetinin anahtarlarını cebinden çıkardı. "Katrina'yı arayacağım. Chloe ve Stella'yı o alır." Ryker'a başıyla işaret etti. "*Ve* Kyrie, dostum."

"Vlad, seni bırakmamı ister misin?" Austin ve Dallas çoktan kapıya doğru koşmaya başlamışlardı ve Rus başıyla onaylayarak bana dönmeden önce onların peşinden atladı.

"Siz ikiniz bizimle geliyor musunuz?"

"Hayır," diye sırttı Ryker. "Biz ata biniyoruz."

Park yerine doğru koşarken kalbim hızla çarpıyor, Braun'un kamyonetinin ve ardından Austin'in Jeep'inin kükreyerek yola çıkışını ve hastaneye doğru gidişini izliyordum.

"Pekala, hadi gidelim-"

"Bekle."

Elini çekiştirip bisikletinin üzerinden bir bacağını sallayamadan onu durdurduğumda Ryker kaşlarını çatı.

"Ben, uh..." Y u t k u n d u m , dudağımı ısırdım ve içimdeki sıcaklığı hissettim. Yalan söyleyip "çok düşündüm" diyebilirdim. Ama düşünmemiştim.

Yine de biraz düşünmüştüm ve bu fikir aklıma takılmış ve kök salmıştı. Belki onun beni kurtarmasıydı, belki de Larkin'in ikiz doğurmak üzere olmasıydı. Ya da belki de her şey sonunda kafama dank etmişti ve her türlü nedenden ötürü *burada* olmam gerektiğini hissetmiştim.

Blackthorn Dağı birdenbire bu şehirli kıza evi gibi geldi.

Her neyse, o anda bunu fazla düşünmemeye, kafamda eveleyip gevelememeye ve hatta sorgulamamaya karar verdim. Sadece peşinden gitmeye karar verdim.

...Sanırım bunu bana zaten göstermişti.

"Aklından neler geçiyor tatlım?" Derin bir nefes aldım

ve yavaşça bıraktım.

"Becca'nın Kyrie'nin velayetini geri almaya çalışacağını mı

düşünüyorsun?" Yüzüne bir gölge düştü.

"Kahretsin Addison," diye iç geçirdi ve şakaklarını ovuşturdu.

"Bilmiyorum. Kahretsin, o olsaydı ne yapardım onu bile bilmiyorum-"

"Sence Kyrie düzenli bir evde olmadığı için sana saldırmaya çalışmış olabilir mi? Bilirsiniz, bekar bir baba olmanız falan?"

Ayaklarına bakarak inledi. "Siktir, Addison." İç çekti. "Gerçekten zamanı mı-"

"Ya evli olsaydın?"

Ryker hareketsiz kaldı ve kalbim göğsümde daha yüksek sesle çarpmaya başladı. Yavaşça gözlerini kaldırıp gözlerimin içine baktı.

"Ne?"

Yutkundum, parmaklarım tişörtünün önünden yukarı doğru süzülüp ona tutunurken göğsümün inip kalktığını hissettim.

"Ya *evli* olsaydın? Yani kendi işin var, temiz bir evin var. Bence evli bir adam olmak muhtemelen anlaşılmayı mühürler.

Kyrie'yi tutmakla ilgili, değil mi?"

Ryker yavaşça başını salladı ve yüzüme baktı. "Addison, ne yapıyorsun? _"

Önünde dizlerimin üzerine çöktüm ve birden Ryker'ın gözleri kocaman oldu.

"Cidden düşündüğüm şeyi yapmıyorsun, değil mi?" "Ryker James?"

Sırıttı ve yavaşça başını salladı. "Benimle evlenir misin?"

Yüzünde bir sırıtış belirdi ve aniden beni kucaklayıp kendine doğru çekerken ve bisiklet dükkanının otoparkında beni şiddetle öperken etrafında döndürürken çığlık atıyordum.

Ve işte tam bu noktada, kaba, vahşi, evcilleşmemiş motorcu, hiç beklemediğı şehirli kız tarafından evlenme teklifi alır.

...Bu arada evet dedi. Yani, *belli ki*, değil mi?

EPILOGUE

ADDISON

"ÇOK GÜZELLER, dostum," diyor Ryker sessizce. Axe'ı kendine doğru çekiyor, iki kardeş gibi ona şiddetle sarılıyor.

Larkin iki güzel, sağlıklı kız bebek dünyaya getireli iki saat oldu. İkisi de annelerinin saçlarına ve babalarının gözlerine sahipler ve sadece... vay canına. İnanılmazlar.

"Seninle gurur duyuyorum kardeşim," diyor Ryker şiddetle, hâlâ Axe'a sarılırken. "Harika bir baba olacaksın."

"Dediğim gibi, sadece seni izledim, seni pislik," diye karşılık veriyor Axe. "Ve tam tersini mi yaptın?"

Axe başını sallar. "Hayır, dostum. Seni izliyorum ve bunun lanet bir şey olduğunu biliyorum.

tam olarak ne yapmam gerektiğini."

Kalbim eriyor. Sadece birazcık, yemin ederim.

Yeni ebeveynleri bunaltmamak için her seferinde sadece birkaç kişi giriyoruz, bu yüzden Axe, Larkin ve dünyaya yeni gelen Savannah ve Magnolia ile odada sadece ben ve Ryker varız.

"Çok mükemmeller," diye fısıldıyorum Larkin'e, kucağındaki iki küçük çocuğa bakarken elini sıkıyorum.

"Hayatımın en güzel sürprizi," diyor sessizce, hâlâ ona yaslanmış iki küçük bebeğe hayranlıkla bakıyormuş gibi.

"Yani, siz ikiniz-"

"Axe!" Larkin ona ters ters bakıp başını sallıyor. "Kaba mı? Hadi ama, soramazsın-"

"Belki mi?"

Sözcük dudaklarımdan çıkarken başını çevirip bana bakan ilk kişi Ryker oluyor. Ve yavaşça, *genişçe* sırtıyor.

Axe sırtarak Ryker'ın kaburgalarına dirsek atıyor ve "Hey, önce bu pisliğin seninle evlenmesini sağla ve seni dürüst bir kadın yapsın," diyor.

"Uh, aslında."

Zebanisine doğru dönerken Axe'ın yüzündeki gülümseme kaybolur. "Dur b a k a l ı m , *ne*? Sen ne zaman-"

"Ben yapmadım." Ryker omuz silkiyor, sırtıyor. "O yaptı."

Axe bir kahkaha atıyor ve tamamen bitkin düşmüş olan Larkin bile kıkırdıyor, yüzünde kocaman bir sırıtışla bana bakıyor. "Sen ciddi misin?"

Başımı salladım.

"*Evet!*" diye bağılıyor ve bebekler kucağında kıpırdanırken kendini susturuyor. "Bekle, bu *harika!* Demek burada, Blackthorn'da kalacaksın!"

Ryker boğazını temizler. "Yani, başka bir yere taşınmak istemiyorsa _."

"Evet, *hayır*," diyorum hemen, ona gülümseyerek. "Sanırım *burada* kalmak istiyorum."

"Bence bu harika bir fikir," diye mırıldanıyor, içime giriyor ve kollarını bana doluyor.

Dışarı çıkmadan önce yeni ebeveynleri tekrar tebrik ediyoruz ve bir sonraki ekip onları tebrik etmek için gelmeden önce bir süre rahat etmelerine izin veriyoruz.

"Baba!"

Chloe, Katrina, Stella ve Kyrie henüz gelmişlerdi ve sonuncusu koridordan Ryker'in kollarına doğru hızla geliyordu. Diğer erkekler ayakta duruyor, eşlerinin kollarında erirken sırtıyorlar - Vlad Chloe'yi kucaklıyor, Braun Katrina'yı kendine çekiyor ve Austin ile Dallas kollarını Stella'nın beline doluyor.

"Bebekleri görebilir miyim?"

"Yakında, balkabağım," diye sırtıyor Ryker, kızına sarılmak için çömeliyor. "Yakında." Kaşlarını kaldırarak bana bakıyor. Ne demek istediğini anlıyorum ve başımı sallıyorum.

"Hey, ufaklık?" Derin bir nefes alıyor ve Kyrie'nin ellerini tutarken gözlerinin içine bakıyor. "Addison'ın bir süre daha kalmasını ister misin?"

Addison gözlerini bana çevirirken *ışılıyor*. "Ciddi misin? Bütün yaz boyunca mı?"

Ryker tekrar kızına bakmadan önce gülümseyerek bana bakıyor. "Sonsuza kadar kalmaya ne dersin?"

Bir saniye sürüyor ama aniden Kyrie ve bekleme odasındaki diğer herkes çığlıklara, yuhalamalara ve tezahürlara boğuluyor. Kyrie babasının kollarına atlıyor, ona sarılıyor, sonra da neredeyse bana atlıyor, kollarını bana doluyor ve bana şiddetle sarılıyor.

"Gerçekten bizimle mi kalacaksın, Addison?!" "Evet, ufaklık." Ona sıkıca sarılıyorum. "Eğer senin için de uygunsa."

"*Tabii ki* öyleyim!" diye bağıyor, odanın geri kalanı kahkahalara boğuluyor. Erkekler Ryker'a sarılmak için yanıma geliyor, eşleri de üzerime atlıyor.

"Tamam, seni buraya davet ettiğimde bunun olacağını tahmin etmemiştim," diye kıkırdıyor kuzenim bana sıkıca sarılırken.

"Oh, hiç de değil, ha?"

"Yani..." Sırtıyor. "Yani *belki* uzak bir ihtimal olarak düşünmüştüm." "Bu çok harika!" Chloe ışılıyor, kollarını bana doluyor.

"Burada *kalacağına* inanamıyorum! Bu çok harika!" Stella fişkırıyor, sonra bana sarılıyor.

Katrina kaşlarını çatıyor. "Bekle, ne zaman evlenme teklif etti?" "*O civarda.*"

Ona nasıl evlenme teklif *ettiğimi* anlattığımda tüm oda alkıştan yıkılıyor. Etrafımızda sevgi, aile ve arkadaşlar var. Başlamak için sabırsızlandığım, önümde uzanan bir gelecek var. Ve işte hayallerimin ve en kirlili fantezilerimin erkeğı, kolu belimde, dudakları dudaklarımda, beni öpüyor ve kimsenin duyamayacağı bir anda kulağıma beni yalnız yakalamak ve kıyafetlerimi yırtmak için sabırsızlandığını mırıldanıyor.

Eğer bu mutlu son değilse? Ne olduğunu bilmiyorum.

SON.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.